

การนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษา การจัดระเบียบสถานบริการ
ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2563

**SOCIAL ORGANIZATION POLICY IMPLEMENTATION : A CASE STUDY
OF RULES AND REGULATIONS ON ENTERTAINMENT ENTERPRISES
KHLONG LUANG DISTRICT, PATHUM THANI PROVINCE**

**BY
SUPATSARA MAITHONG**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
INSTITUTE OF PUBLIC ADMINISTRATION AND PUBLIC POLICY**

**GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2020**

วิทยานิพนธ์เรื่อง

การนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษา การจัดระเบียบสถานบริการ
ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

โดย

สุภัทสร่า ไมทอง

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2563

ศ.ดร.ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์
ประธานกรรมการสอบ

รศ. ดร.จุมพล หนิมพานิช
กรรมการ

ศ.ดร.ติน ปรัชญพฤทธิ
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ. ร.ต. หญิง ดร. วรณี สุขสาคร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

31 มีนาคม 2564

Thesis entitled

**SOCIAL ORGANIZATION POLICY IMPLEMENTATION : A CASE STUDY OF
RULES AND REGULATIONS ON ENTERTAINMENT ENTERPRISES
KHLONG LUAND DISTRICT, PATHUM THANI PROVINCE**

by

SUPATSARA MAITHONG

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Public Administration

Rangsit University
Academic Year 2020

Prof. Teeraphat Serirangsan, Ph.D.
Examination Committee Chairperson

Assoc.Prof. Jumpol Nimpanich, Ph.D.
Member

Prof. Tin Prachyapruit, Ph.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plт.Off. Vanee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

March 31, 2021

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เป็นอย่างดี อันเนื่องมาจาก ดร.เฉลิมพร เย็นเยือก รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ที่ได้ให้ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ และคอยให้คำปรึกษาแนะนำเป็นอย่างดีมาโดยตลอด รวมทั้ง คณาจารย์ทุกท่าน ของสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะ ที่ได้กรุณาประสิทธิประสาทความรู้ ให้ข้อเสนอแนะและคำปรึกษาในการศึกษาตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษามาจนสำเร็จการศึกษา

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอบพระคุณบุคลากรทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ดิน ปรัชญพฤทธิ์ ท่านอาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้คำชี้แนะตรวจสอบแก้ไขเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ

ขอบคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน ที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ประโยชน์อันใดที่เกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณ บิดา มารดา ครูอาจารย์ที่เคารพนับถือ ตลอดจนถึงเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือเป็นกำลังใจสนับสนุนส่งเสริม ทั้งที่กล่าวนามและไม่ได้กล่าวนามมาข้างต้น เพื่อให้งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงอย่างมีคุณค่า ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานวิจัยฉบับนี้จะมีคุณค่าและเป็นแนวทางให้ผู้สนใจได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

สุภัทสร่า ไมทอง
ผู้วิจัย

6005188 : สุภัสสรา ไมทอง
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การนํานโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษา การจัด
 ระเบียบสถานบริการในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
 หลักสูตร : รัฐประศาสนศาสตร์มหบัณฑิต
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ศ. ดร. ดิน ปรัชญพฤทธิ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญคือเพื่อ 1) ศึกษาการนํานโยบายการจัดระเบียบสังคม ไปสู่การปฏิบัติของสถานบริการ 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการนํานโยบายการจัด ระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติกับสถานบริการ 3) รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนว ทางแก้ไขในการนํานโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติของสถานบริการในเขตอำเภอ คลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เก็บ รวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิชาการ และ แจกแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้บริการสถาน บริการจำนวน 400 ตัวอย่าง และ สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักสำคัญ จำนวน 10 ราย คือ พนักงานใน สถานบริการและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เพื่อให้ได้ข้อมูลวิเคราะห์ประกอบการอภิปรายผลตาม วัตถุประสงค์การวิจัยที่ได้กำหนด

ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติงานของฝ่ายปกครองในประเด็นการนํานโยบายการจัด ระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติต่อสถานบริการ ได้ใช้วิธีการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจด้าน กฎหมาย การขอความร่วมมือจากสถานบริการ การลงพื้นที่ตรวจสอบอย่างเข้มงวด รวมถึงมีการ ติดตามและตรวจสอบสถานบริการในรูปแบบร้านอาหาร บาร์และผับ ซึ่งปัจจุบันพบว่าปัญหาการ กระทำผิดกฎหมายด้านการจำหน่ายสุรา หรือการละเลยกลุ่มลูกค้าที่มีอายุต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด และ การตรวจสอบยาเสพติด หรือการพกพาอาวุธเข้าสถานบริการมีอัตราลดน้อยลง ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ประกอบการมีการตื่นตัว ให้ความร่วมมือและตอบรับนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการ อีกทั้ง มีความเกรงกลัวต่อบทลงโทษ แต่อย่างไรก็ตาม ยังพบการกระทำความผิดของสถานบริการอยู่ เนื่องจากยังมีเจ้าของสถานบริการที่มีอิทธิพล รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้น การจะลดปัญหาดังกล่าวนี้ลงจึงต้องอาศัยการร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคมเป็นสำคัญ

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 103 หน้า)

คำสำคัญ: นโยบายการจัดระเบียบสังคม, สถานบริการ, จังหวัดปทุมธานี

6005188 : Supatsara Maithong
 Thesis Title : Social Organization Policy Implementation : A Case Study of Rules and Regulations on Entertainment Enterprises, Khlong Luang District, Pathum Thani Province
 Program : Master of Public Administration
 Thesis Advisor : Prof.Tin Prachyapruit, Ph.D.

Abstract

The objectives of this study were to study the implication of social organization policy for the entertainment enterprises; to compare the level of opinions as to the implication of social organization policy for the entertainment enterprises; and to gather the recommendations concerning problems and solutions for the implementation of social organization policy for the entertainment enterprises in Khlong Luang district, Pathum Thani province. This research study was conducted using a combination of quantitative and qualitative research methods to gather the data from academic documents. The data was also gathered through questionnaires answered by 400 samples of the customers of the entertainment enterprises, and interviews with 10 key informants including staff working at the entertainment enterprises and administrative staff was carried out in order to obtain the data for the analysis and the discussion of results according to the specified research objectives.

The results revealed that the operations performed by the administrative department on the issue of the implication of social organization policy for the entertainment enterprises consisted of using public relations to build legal understanding, requesting cooperation from the entertainment enterprises, making a strict check-up visit to the area, and monitoring and inspecting restaurants, bars and pubs. Nowadays, it was found that the problems of illegal liquor or selling liquor to customers under the legal age; and drug inspection or the carry of weapons into entertainment enterprises decreased due to the fact that the owners of entertainment enterprises were enthusiastic; they also cooperated and accepted the rules and regulations for entertainment enterprises. Moreover, they were afraid of the punishment. However, there appeared to be the offense of the entertainment enterprises because there still were powerful owners of entertainment enterprises and officials having mutual benefits; therefore, it required cooperation from all sectors in society to reduce these problems.

(Total 103 pages)

Keywords: Social Organization Policy, Entertainment Enterprises, Pathum Thani Province

Student’s Signature Thesis Advisor’s Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1	
บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
1.5 ตัวแปรในการวิจัย	4
1.6 สรุปรอบแนวคิดเชิงปริมาณ	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ และนิยามปฏิบัติการ	6
บทที่ 2	
แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม	9
2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการการจัดระเบียบทางสังคม	15
2.3 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ (Need Theories)	24
2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม และการป้องกัน	26
2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานบันเทิง ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี	27
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการวิจัย	33
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
3.4 การเก็บข้อมูล	39
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 4 ผลการศึกษา	41
4.1 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ	41
4.2 การให้ความร่วมมือต่อนโยบายของผู้ประกอบการ และพนักงานใน สถานบริการ	47
4.3 สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ	59
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	81
5.1 สรุปผลการวิจัย	82
5.2 อภิปรายผล	92
5.3 ข้อเสนอแนะ	96
บรรณานุกรม	98
ประวัติผู้วิจัย	103

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	35
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ	37
4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอายุ	60
4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระดับการศึกษา	61
4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอาชีพ	62
4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	62
4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความคิดเห็นต่อสถาน บริการ	63
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านข้อกำหนดของสถาน บริการ	64
4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านการใช้บริการของ ผู้ใช้บริการ	64
4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง	65
4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านผู้ประกอบการสถาน บริการ	66
4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านนโยบาย	67
4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการจัด ระเบียบสังคม	68
4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านความเข้มงวดในการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ	69
4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการให้ความร่วมมือ ต่อนโยบายของผู้ประกอบการและพนักงานในสถานบริการ	70
4.15 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศต่อการนำ นโยบายการจัดระเบียบสังคม ไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลอง หลวง จังหวัดปทุมธานี	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี	71
4.17 แสดงการเปรียบเทียบโดยใช้ LSD จำแนกตามอายุ	72
4.18 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี	73
4.19 แสดงการเปรียบเทียบโดยใช้ LSD จำแนกตามระดับการศึกษา	73
4.20 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี	73
4.21 แสดงการเปรียบเทียบโดยใช้ LSD จำแนกตามอาชีพ	74
4.22 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี	75
4.23 แสดงการเปรียบเทียบโดยใช้ LSD จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	75
4.24 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านความคิดเห็นต่อสถานบริการ ต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี	76
4.25 การเปรียบเทียบโดยใช้ LSD จำแนกตามความคิดเห็นต่อสถานบริการ	77
4.26 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการปัจจัยด้านการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (pearson's correlation coefficient)	79

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รูปแบบการใช้ชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน มีความต้องการใช้ชีวิตอย่างอิสระมากขึ้น โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ Gen Y และ Z หรือกลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี 2523 – 2548 พบว่ามีรูปแบบการใช้ชีวิตอิสระอย่างเต็มที่ อันเนื่องจากคนรุ่นใหม่ ถือว่าการทำทุกอย่างในชีวิตต้องไปให้สุดในทุกมิติ ตามที่บุคคลต้องการ เพราะยุคนี้เป็นยุคที่บุคคลให้ความสำคัญกับการดำเนินชีวิตและการใช้ชีวิตอย่างอิสระ และต้องการความสุขมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงส่งผลต่อรูปแบบการใช้ชีวิต ทั้งชีวิตการทำงาน หรือ การพักผ่อน ที่เน้นตามรูปแบบที่ตนเองต้องการอย่างเต็มที่ วิถีชีวิตของกลุ่มคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะ Gen Y และ Gen Z ดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ การแสวงหาความสุขให้กับตนเองมีมากมายในรูปแบบต่างๆ ทั้งการหาความสุขจากธรรมชาติ หาความสุขจากการทานอาหาร และอื่นๆ แต่รูปแบบของการแสวงหาความสุขอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างมาก คือ การใช้บริการสถานบันเทิง ถือเป็น การแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่ต้องการการยอมรับอยู่ร่วมในสังคมภายใต้ความรู้สึกนึกคิดของตัวเองในช่วงวัยรุ่น (Adolescence) ที่ให้ความสนใจในสิ่งแปลกใหม่รอบๆ ตัว มีความอยากรู้อยากเห็น อยากรลอง ชอบความท้าทาย และมีความกล้าแสดงออก เพื่อต้องการให้ได้รับการยอมรับในสังคม ช่วงวัยรุ่น จึงกล่าวได้ว่าเป็นวัยที่มักชอบอยู่ร่วมกันหรือ กิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม หากกลุ่มมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกันก็จะส่งผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่ม เช่น กลุ่มที่มีความชอบในการท่องเที่ยวธรรมชาติ สมาชิกในกลุ่มก็จะจับกลุ่มกันท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ตัวอย่างที่เห็นชัดเจน เช่น กลุ่มที่ขับมอเตอร์ไซด์ขนาดใหญ่ เพื่อออกท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติต่างๆ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มที่ชอบท่องเที่ยวตามสถานบันเทิง ที่ถือเป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นที่จะสามารถแสดงออกตามความต้องการของตัวเองได้อย่างอิสระ ทั้งการดื่ม การกิน การเต้นรำ รวมถึงการเสพยาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์ และอื่นๆ ที่อาจนำอันตรายมาสู่ตัวเองซึ่งสามารถพบเห็นได้อยู่ตลอดเวลาผ่านหน้าหนังสือพิมพ์ข่าวสารต่างๆ ถึงอันตรายที่เกิดขึ้น

จากธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการความสนุกสนาน รื่นเริง และการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นที่ยอมรับในสังคม ผ่านการใช้บริการสถานบันเทิงที่กล่าวข้างต้นนั้น จึงส่งผลต่อผู้ประกอบการที่

มุ่งสร้างพัฒนารูปแบบของสถานบริการในแต่ละสังคมหรือท้องถิ่นให้มีความแตกต่าง ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของสังคมหรือท้องถิ่นนั้น ๆ ในทำนองเดียวกัน เมื่อสภาพภูมิศาสตร์ สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย รูปแบบของสถานบริการก็จะมีเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยข้อมูลเกี่ยวกับสถานบริการโดยองค์การอนามัยโลกปี 2557 ระบุว่า ประชากรทั่วโลกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากกว่า 38% และสำหรับประเทศไทยพบว่ามีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาก โดยอยู่ในอันดับที่ 78 ของโลก โดยมีอัตราเฉลี่ยการดื่มถึง 7.1 ลิตรต่อคน และยังพบว่ามีการดื่มเพิ่มมากขึ้นอีกด้วยในกลุ่มผู้หญิง โดยสาเหตุดื่มเนื่องจากต้องการคลายเครียดจากการทำงาน หรือ ต้องการผ่อนคลายจากการเรียน รวมถึงต้องการได้รับการยอมรับจากสังคม และรู้สึกว่าเป็นที่น่าสนใจของเพศตรงข้าม อีกทั้งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทยสามารถหาซื้อได้ง่าย จากแหล่งจำหน่ายใกล้บ้าน ใกล้สถานศึกษา (สำนักข่าวไทย, 2557) ด้านผลการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2557 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2558 ในส่วนของการดื่มสุรา พบว่า ประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 54.8 ล้านคน โดยผู้ชายมีอัตราการดื่มสุราสูงกว่าหญิงประมาณ 4 เท่า เพศชายเริ่มทดลองดื่มสุราครั้งแรกตั้งแต่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558) และผลการศึกษาระยะยาวของจุดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยรอบมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ปี 2552 พบว่ามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครมีแผงจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 57 ร้านต่อตารางกิโลเมตร ทุกมหาวิทยาลัยที่ศึกษามีแผง และสถานบันเทิงล้อมรอบในรัศมี 500 เมตร โดยภาพรวมมีแผงและสถานบันเทิงทั้งสิ้น 1,712 แห่ง เฉลี่ย 57 ร้านต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร และใน 15 พื้นที่รอบมหาวิทยาลัย มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะไม่เกิน 100 เมตร (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2553)

พฤติกรรมการใช้บริการสถานบริการของกลุ่มวัยรุ่น ที่ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลง และมีพัฒนาการของเทคโนโลยีสมัยใหม่ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้เกิดการชักชวนกันไปใช้บริการสถานบริการได้อย่างรวดเร็วโดยที่ไม่จำเป็นต้องมีการนัดหมายล่วงหน้า จึงกล่าวได้ว่า เป็นสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วง เพราะเยาวชนไทยมีการรับเอาวัฒนธรรมที่ผิดๆ มาเป็นแบบอย่างมากขึ้น เช่น การเที่ยวกลางคืน การดื่มสุราของมีนเมา การเสพยาเสพติด ซึ่งถือว่าเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เยาวชนเหล่านี้ขาดสติจนนำไปสู่ปัญหาสังคม โดยปัจจุบันพฤติกรรมเหล่านี้ยิ่งทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ดังมีรายงานวิจัยที่พบว่า การเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาหญิงจะมีความเสี่ยงต่อสุขภาพอีกด้วย

ดังนั้นสถานบริการเป็นสถานที่ที่ควรได้รับการควบคุมดูแล และมีมาตรการป้องกันอย่างใกล้ชิด เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาสถานบริการและจำหน่ายสุรา เนื่องจากในปัจจุบันสถานบริการ

หลายแห่งเปิดบริการอย่างกระจัดกระจายไม่เหมาะสม ไม่มีการควบคุมผู้ใช้บริการอย่างเคร่งครัด ก่อให้เกิดปัญหาความเดือดร้อนราคาสูงแก่ราษฎรที่มีบ้านเรือนอยู่ใกล้ นอกจากนี้ ยังเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาสังคมอื่น ๆ ตามมา ดังนั้นการเข้าไปควบคุมกำกับดูแล ให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด จึงเป็นการแก้ปัญหาด้านสุขภาพจิต และปัญหาสังคมไปพร้อมกัน

โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลการให้บริการสถานบันเทิงในประเทศไทย จะมีหลายหน่วยงาน ที่มีการบูรณาการทำงานร่วมกัน อาทิ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง นายอำเภอท้องถิ่น ตำรวจ องค์การบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ประกอบการ สถานบริการ พนักงานในสถานบริการ รวมถึงการขอความร่วมมือจากผู้ใช้บริการในสถานบริการ เพื่อทำความเข้าใจ และป้องกัน ไม่ให้เกิดปัญหาดังข้างต้นร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมา ยังพบว่ายังเกิดปัญหาต่างๆ ขึ้น อาทิ การให้ผู้ใช้บริการที่มีอายุต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด เข้าใช้บริการ หรือการพกพาอาวุธเข้าไปในสถานบริการ และการวิวาทที่มีระดับรุนแรงมากขึ้น จนถึงการใช้จ่ายเสพติดในรูปแบบต่างๆ ถึงแม้จะมีการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้น แต่ก็ยังไม่พบชัดเจนว่ามีประสิทธิภาพจากการใช้นโยบายนั้นเท่าใดนัก จึงเป็นที่มาของผู้วิจัยที่สนใจที่จะศึกษาถึงประสิทธิภาพของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ กรณีศึกษานโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสถานบันเทิง โดยเฉพาะในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ที่มีจำนวนมาก อันเนื่องจากมีสถานศึกษา และ โรงงานประกอบการที่มีวัยรุ่นทำงานอยู่จำนวนมาก เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติของสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติกับสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

1.2.3 เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขในการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติของสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ประกอบการนำเสนอเป็นแนวปฏิบัติสำหรับหน่วยงานที่สนใจต่อไป

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ ในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

1.3.2 ปัจจัยด้านการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ ในการจัดระเบียบสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ได้กำหนดแนวทางการศึกษาใน 2 รูปแบบสำคัญ คือ

1.4.1 การศึกษาในเชิงปริมาณ

1) ศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ
 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ
 3) ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ

4) ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้ใช้บริการสถานบริการ จำนวน 400 คน

1.4.2 การศึกษาในเชิงคุณภาพ

1) ศึกษาแนวทางการปฏิบัติตามนโยบายการจัดระเบียบสังคมของสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จากผู้ประกอบการ และพนักงานในสถานบริการ

2) มีแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายการจัดระเบียบสังคมของสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จากพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ

3) ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการสถานบริการ จำนวน 3 คน จากรูปแบบของสถานบริการใน 3 รูปแบบ คือ

3.1) สถานบริการแบบร้านอาหาร (Bar and Restaurant)

3.2) สถานบริการแบบบาร์ (Bar)

3.3) สถานบริการแบบผับ (Pub)

พนักงานในสถานบริการ ร้านละ 3 คน รวมเป็นจำนวน 10 คน
พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ จำนวน 3 คน

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ สถานบริการ ที่เปิดให้บริการอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี (คลองห้า และคลองหก)

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลาให้การศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม - สิงหาคม พ.ศ. 2562

1.5 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) ได้แก่

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) อาชีพ
- 4) การศึกษา
- 5) รายได้ส่วนบุคคล

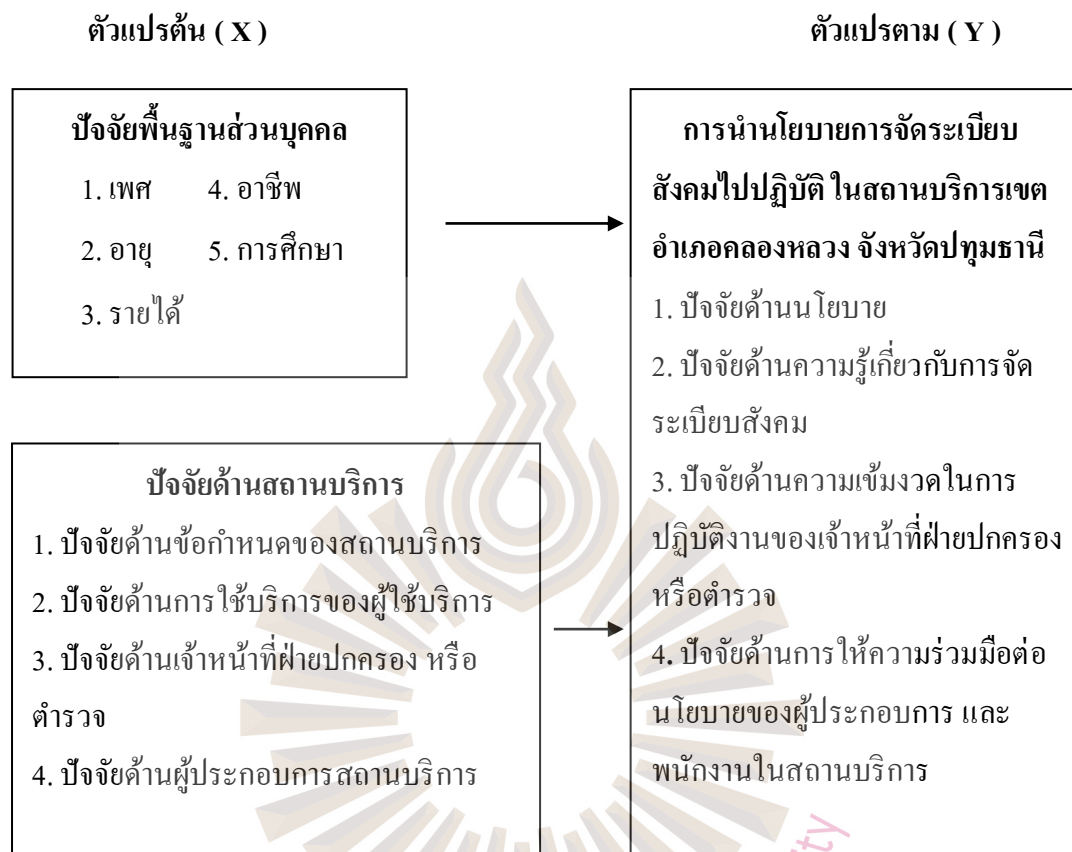
ปัจจัยด้านสถานบันเทิง ได้แก่

- 1) ปัจจัยด้านข้อกำหนดของสถานบริการ
- 2) ปัจจัยด้านการให้บริการของผู้ให้บริการ
- 3) ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ
- 4) ปัจจัยด้านผู้ประกอบการสถานบริการ

1.5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

การนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติต่อสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

1.6 สรุปกรอบแนวคิดเชิงปริมาณ

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย, 2563

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เพื่อทราบข้อมูลปัญหาที่เกิดจากการดำเนินนโยบายของภาครัฐที่ส่งผลต่อกิจการของสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

1.7.2 เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัย ไปเป็นแนวทางในการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติต่อสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ และนิยามปฏิบัติการ

สถานบริการ สำหรับในกรณีศึกษาครั้งนี้ หมายถึง สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย หรือให้บริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- 1) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง และยินยอมหรือปล่อยให้พลละเลยให้นักท่องเที่ยว นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า
- 2) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือปล่อยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า
- 3) มีการเต้น หรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวที หรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหาร หรือเครื่องดื่ม
- 4) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- 5) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา 24.00 น.

ผู้ประกอบการสถานบริการ สำหรับในกรณีศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ผู้ที่เปิดให้บริการสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

พนักงานในสถานบริการ สำหรับในกรณีศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ผู้ที่ทำงานในสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ สำหรับในกรณีศึกษาครั้งนี้ หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจ และหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้รวมทั้งพutschเจ้าพนักงานกรมสรรพสามิต กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า พนักงานตรวจคนเข้าเมือง และเจ้าพนักงานอื่น ๆ ในเมื่อทำการอันเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปราบปราม และดูแลความสงบเรียบร้อย ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ผู้ใช้บริการสถานบริการ สำหรับในกรณีศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ผู้ใช้บริการสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับในกรณีศึกษาครั้งนี้ หมายถึง เครื่องดื่มที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ได้แก่ สุรา และเมรัย แอลกอฮอล์มีฤทธิ์กดระบบประสาทส่วนกลาง ผู้ที่กินเหล้าในปริมาณ

ไม่มาก จะรู้สึกผ่อนคลาย เนื่องจากแอลกอฮอล์ไปกดจิตใจสำนึกที่คอยควบคุมตนเองอยู่ แต่เมื่อกินมากขึ้นก็จะกดสมองบริเวณอื่น ๆ ทำให้เสียการทรงตัว พุดไม่ชัด จนแม้กระทั่งหมดสติในที่สุด

เครื่องดื่มชนิดนี้ผลิตจากวัตถุดิบที่มีส่วนประกอบของน้ำตาลนำมาหมัก และเติมยีสต์ลงไปเพื่อให้ยีสต์กินน้ำตาลที่อยู่ในวัตถุดิบ และเปลี่ยนให้กลายเป็นแอลกอฮอล์โดยมีการจำหน่าย ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

สารเสพติด สำหรับในกรณีศึกษาครั้งนี้ หมายถึง สารใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่อาหารซึ่งสามารถมีผลกระทบต่อการทำงานของร่างกาย และจิตใจ ยาเสพติดสามารถเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และการกระทำของบุคคลได้

การนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ หมายถึง การนำนโยบาย หรือแผนงานไปปฏิบัติให้บรรลุผล ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง แนวความคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย และการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างชัดเจน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย

นโยบาย หมายถึง แบบแผนความคิดที่ใช้เป็นหลักยึดในการปฏิบัติ หรือการตัดสินใจ มักใช้ในทางการเมือง เศรษฐกิจ และการบริหาร

นโยบายสาธารณะ หมายถึง แนวทางกิจกรรม การกระทำ หรือการเลือกตัดสินใจของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลได้ทำการตัดสินใจ และกำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อชี้้นำให้มีกิจกรรม หรือการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยมีการวางแผน การจัดทำโครงการ วิธีการบริหาร หรือกระบวนการดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้วยวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของประชาชน ผู้ใช้บริการในแต่ละเรื่อง

การจัดระเบียบสังคม หมายถึง กระบวนการทางสังคมที่จัดขึ้นเพื่อควบคุมสมาชิกให้มีความสัมพันธ์กันภายใต้แบบแผน และกฎเกณฑ์เดียวกัน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม

ปัจจัยด้านนโยบาย หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นกรอบ หรือแนวทางให้พนักงาน ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ และประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคม ไปสู่การปฏิบัติ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม หมายถึง ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายการจัดตั้งสถานบริการ และการให้ความร่วมมือของประชาชนที่มีความเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยด้านความเข้มงวดในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หมายถึง ภารกิจหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงการให้บริการประชาชนในทุก ๆ ด้าน ซึ่งเป็นหน้าที่ และความรับผิดชอบหลักของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจที่ต้องนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งประกอบด้วย

ปัจจัยด้านการให้ความร่วมมือต่อนโยบายของผู้ประกอบการ และพนักงานในสถานบริการ หมายถึง การจัดตั้งสถานบันเทิงภายใต้ข้อบังคับที่ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และฉบับแก้ไข เพื่อสอดคล้องกับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษาการจัดระเบียบสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ในครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้ศึกษา และค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดระเบียบทางสังคม
- 2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ (Need Theories)
- 2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรมและการป้องกัน
- 2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานบันเทิง ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม

การศึกษาเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior) โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการที่ขวได้มีนักวิชาการสำคัญหลายท่านให้ความหมายที่สอดคล้องกัน ได้แก่ ณิชภัทร ปุ่มมีกิจ (2559) ฐนิชา สาลีพันธ, สัจจกร เสวตะ, ปรวุฒิ เมืองอุ และ พิชยา อุโฆษอารามิก (2560) วรรณรา ชื่นวัฒนา, นิภาวรรณ คำแสน และ รณฤทธิ์ แก้วรากมูข (2558) ที่ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายได้ว่า พฤติกรรมทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมระหว่างบุคคลที่มีการแสดงออกระหว่างกันในสภาพสังคมนั้นๆ ตามระดับสถานภาพของบุคคล และ ตามสภาพแวดล้อมของสังคม โดยการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งสามารถส่งผลต่อความคิด ความรู้สึก รวมถึงพฤติกรรมของอีกบุคคลหนึ่งได้ ทั้งนี้ ยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญ อันได้แก่ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อบุคคล ขนบธรรมเนียมประเพณี สังคม ที่จะส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคล

การกระทำทางสังคม (Social Action) สามารถใช้แนวคิดทางสังคมวิทยาประกอบการอธิบายในฐานะวิถีแห่งการสร้างการยอมรับจะมี 3 แนวคิดสำคัญ คือ 1) การกระทำที่เน้นโครงสร้าง

เป็นตัวกำหนด 2) การกระทำทางสังคมที่เน้นผู้กระทำการเป็นตัวกำหนด ซึ่งถือเป็นการกระทำทางสังคมที่มนุษย์พยายามแสดงตัวตนให้สอดคล้องกับผลสะท้อนของผู้อื่นในขณะปฏิสัมพันธ์กัน รวมทั้งการที่มนุษย์เปิดกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นหรือเสียงสะท้อนของผู้อื่นเพื่อปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น และ 3) เป็นการกระทำทางสังคมที่โครงสร้างและผู้กระทำกำหนดร่วมกัน (สาคร สมเสริฐ, 2009)

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การกระทำทางสังคม ถือเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นของบุคคล ที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจร่วมกันระหว่างบุคคลในสังคม ภายใต้รูปแบบหรือสัญลักษณ์ที่เข้าใจร่วมกัน ทั้งนี้ องค์ประกอบของการกระทำทางสังคม (Element of Social Action) สำคัญที่ถือเป็นบรรทัดฐานการกระทำทางสังคมที่สำคัญ ที่ผู้วิจัยได้ประยุกต์จากแนวคิดของ Parsons (1977) ที่เสนอว่าการกระทำใดใดของบุคคลจะขึ้นอยู่กับ บุคลิกภาพของบุคคล ระบบสังคมที่บุคคลเป็นสมาชิก และวัฒนธรรมแวดล้อมของบุคคลนั้น และยังพบว่ามโนทัศน์สำคัญ คือ ตัวบุคคลหรือ ตัวผู้กระทำ (Actor) ที่มีเป้าหมาย มโนทัศน์ และ วิธีการที่แตกต่างกันไป ภายใต้คุณลักษณะของบุคคลและสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น สภาพจิตใจ แรงจูงใจ สภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม และระดับความคิดที่นำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมหรือการกระทำนั่นเอง

การกระทำระหว่างกัน หรือ ปฏิสัมพันธ์ (Interactive) เป็นการดำเนินกิจกรรมระหว่างกัน เพื่อให้มาซึ่งผลลัพธ์ตามความต้องการ และยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ทั้งนี้ การกระทำระหว่างกันทางสังคม (Social Interaction) หรือ การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายร่วมกัน Bulmer (1969), Goffman (1972), Herman and Reynolds (1994) ว่าเป็นพฤติกรรมของบุคคล หรือ การกระทำของบุคคล ที่มีอิทธิพลระหว่างกัน โดยจะมีองค์ประกอบสำคัญร่วมกัน คือ ความสัมพันธ์ การรับรู้ และปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกันในสังคม แล้วมีการส่งผ่านความคิดระหว่างบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ภายใต้การรับรู้และมีการตอบสนองระหว่างกัน โดยมีมโนทัศน์สำคัญคือ ระดับความสัมพันธ์ เป้าหมาย รวมถึงประสบการณ์ที่มีร่วมกัน

การศึกษาเกี่ยวกับการกระทำร่วมกันทางสังคม หรือ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม จึงกล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาถึง พฤติกรรมของบุคคล ที่มีรูปแบบการแสดงออกที่มีอิทธิพลต่อกัน ภายใต้ระดับความสัมพันธ์ ระดับการรับรู้ และวัฒนธรรม สังคมร่วมกัน

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางสังคม ที่ให้ความสำคัญกับการจัดเกลาบุคคลที่เกิดจากการจัดเกลาทางสังคม (Socialization) จากระบบสังคมต่างๆ อันได้แก่ สังคมที่เล็กที่สุด คือสังคมครอบครัว โรงเรียน ที่ทำงาน จนถึงระดับสังคมที่ใหญ่ของแต่ละบุคคล เช่นสังคมระดับประเทศ จนถึงสังคมโลก โดยมีแรงขับเคลื่อนที่เกิดขึ้นทั้งในเชิงบวก เช่น การให้รางวัล และในเชิงลบ คือการลงโทษ โดยแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางสังคมมีแนวคิดสำคัญ คือ บุคคลถึงแม้จะมีความหลากหลายเพียงใด แต่ก็จะมีศักยภาพในการกระทำของแต่ละบุคคลในตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นการกระทำในเชิงบวกหรือเชิงลบก็ตาม ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดเกลาทางสังคมของบุคคลนั้น ซึ่งหากได้รับการจัดเกลาที่ดี ก็จะทำให้บุคคลนั้นมีโอกาสหรือศักยภาพในการกระทำความผิดน้อยลงไป นอกจากนี้ ตามแนวคิดของ Carrol (1980) ได้เสนอเพิ่มเติมว่า รูปแบบการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ในวัฒนธรรมใด วัฒนธรรมหนึ่งจะเกิดการปฏิบัติสืบทอดต่อไปยังบุคคลในรุ่นต่อไป ตามค่านิยมและบรรทัดฐานที่ปฏิบัติสืบทอดกันมา

โดยการปฏิบัติที่สืบทอดต่อกันจากบุคคลในรุ่นต่อๆ ไปนั้น อาจกล่าวได้ว่าเกิดจากระบวนการเรียนรู้ทางสังคมที่เกิดขึ้นจากสังคมนั้น ๆ ที่มีบริบท สภาพแวดล้อมเดียวกัน โดยกระบวนการดังกล่าว ต้องเริ่มต้นเรียนรู้ ตั้งแต่ยังเด็ก โดยอาจเริ่มจากสถาบันครอบครัว และมีการรับรู้และตอบสนองและสืบทอดต่อไปอย่างต่อเนื่อง โดยบุคคลใกล้ชิดจะมีบทบาทหลักสำคัญ จนกระทั่งถึงสังคมขนาดใหญ่ของบุคคลที่เกลาเกลาให้เกิดลักษณะของบุคคลที่แตกต่างกันไป โดยอาจเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมในรูปแบบและระดับความสัมพันธ์ที่ต่างกันไป มีการถ่ายทอดแนวคิด พฤติกรรมระหว่างกัน โดยใช้รูปแบบการสื่อสารที่เข้าใจได้ระหว่างกัน ภายใต้บริบทของสิ่งเร้า (Stimulation) เพื่อให้เกิดการตอบสนอง (Response) ตามเป้าหมายร่วมกัน โดยเฉพาะเป้าหมายด้านพฤติกรรมของบุคคลเป็นสำคัญ

องค์ประกอบของโครงสร้างสังคม

โครงสร้างสังคม มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบทางด้านกลุ่มสังคม (Social Group) ที่หมายถึง บุคคล 2 ขึ้นไป มีความรู้สึกเป็นสมาชิกร่วมกัน มีการกระทำระหว่างกันทางสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของสมาชิกในกลุ่มสังคมนั้น ตามบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และ องค์ประกอบด้านสถาบันสังคม (Social Institutions) ซึ่งหมายถึง รูปแบบพฤติกรรมของบุคคลที่มีฐานะสมาชิกในสังคม ที่แสดงออกเพื่อตอบสนองความต้องการร่วมกันในด้านต่าง ๆ ตามเป้าหมายหรือความต้องการของตน และเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งคือ เพื่อการอยู่

ร่วมกันของสังคมโดยรวม โดยรูปแบบแบบแผนพฤติกรรมต่าง ๆ จะมีความสอดคล้องตามบรรทัดฐานทางสังคม และ วัฒนธรรมของสังคม ที่มีความชัดเจนแน่นอน

ทั้งนี้ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เน้นศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มทางสังคม (Social Groups) และ สถาบันสังคม (Social Institutions) เป็นสำคัญอันจะนำมาซึ่งได้ข้อมูลสารสนเทศตามวัตถุประสงค์ การวิจัยที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้วิจัย จึงขอเสนอแนวคิด และ ความหมายเกี่ยวกับ 2 ประเด็นสำคัญ ดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ดังกล่าวข้างต้น iva สถาบันสังคม หมายถึง รูปแบบพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมเพื่อสนองความต้องการร่วมกันในด้านต่าง ๆ และเพื่อการคงอยู่ของสังคมโดยรวม แบบแผนพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคมที่มีความชัดเจนแน่นอน และเป็นไปตามวัฒนธรรมของสังคม โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ (ธนาภรณ์ ลานขามป้อม, 2554)

1) กลุ่มสังคม ที่ทำหน้าที่สนับสนุนการกระทำระหว่างสมาชิกให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันด้วยดี โดยขึ้นอยู่กับสถานภาพหรือตำแหน่งทางสังคม และบทบาทหน้าที่ เพื่อให้แบบแผนพฤติกรรมดำเนินไปสู่วัตถุประสงค์ของกลุ่มสังคมนั้น

2) หน้าที่ของสถาบันทางสังคม อันเป็นวัตถุประสงค์สำคัญในการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในด้านต่างๆ ของสถาบันสังคมในแต่ละสถาบัน

3) แบบแผนพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลที่เป็นสมาชิกในสังคม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันนั้น ได้แก่ บรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยวิถีชีวิต ทำให้กิจกรรมในการดำเนินชีวิตของสมาชิกในสังคมสามารถสนองวัตถุประสงค์ของสถาบันสังคมนั้น เช่น พฤติกรรมการแสดงออกในสังคมวัยรุ่นที่มีค่านิยม สัญลักษณ์รูปแบบเฉพาะกลุ่มที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทและสถานการณ์ รวมถึงสภาพแวดล้อมต่างๆ

4) สัญลักษณ์ และค่านิยม อันเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้เกิดอุดมการณ์และศรัทธาต่อสถาบันสังคม เช่น การใช้อักษรภาษา หรือ การใช้ศัพท์ ใช้สัญลักษณ์เฉพาะของกลุ่มสังคม อันแสดงออกถึงพฤติกรรมเฉพาะของสังคม เป็นต้น

ดังนั้น กลุ่มสังคมต่างๆ ในสถาบันต่างๆ ในระดับที่มีความแตกต่างหลากหลายไปตามแต่ละบริบท โดยแต่ละกลุ่มสังคมดังกล่าว จะประกอบไปด้วยบุคคลที่มีบทบาทหน้าที่ต่างๆ ที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้การแสดงออกทางพฤติกรรมหรือบทบาทและหน้าที่ของแต่ละบุคคลบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เป็นที่ยอมรับในสังคมต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางสังคม

แนวคิดสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการทางสังคมประการหนึ่งคือ แนวคิดเกี่ยวกับตัวแบบสังคม (Model Society) ซึ่งได้มีการกำหนดสมมติฐานสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการทางสังคม คือ สังคมที่ถือเป็นระบบหนึ่ง ที่ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยมีขอบเขตที่แน่นอน โดยขอบเขตนั้นอาจจะลดลง หรือขยายวงกว้างเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยแต่ละระบบจะมีความต้องการ หรือมีเป้าหมายที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม อาจเกิดขึ้น โดยที่บุคคลในสังคมตั้งใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือเรียกว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบเบบรู้ตัว (Conscious) แต่อีกนัยหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงทางกระบวนการทางสังคม อาจเกิดขึ้นแบบไม่รู้ตัว (Unconscious) ก็อาจเป็นไปได้ ทั้งนี้ จะต้องพิจารณาถึงบริบทในภาพรวมของสังคมนั้นร่วมกันอย่างเป็นระบบ จึงอาจสรุปปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมได้ แต่อย่างไรก็ตาม ได้มีนักวิชาการที่ศึกษาและนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางสังคมที่สำคัญ ที่ผู้วิจัยได้ใช้ประกอบการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ Comte (2008), Durkheim (2013), Malinowski และ Brown (1884)

การใช้กระบวนการทางสังคมดังกล่าว อาจก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในสังคม และส่งผลให้เกิดการประสานงาน ร่วมมือกัน ซึ่งนอกจากจะมีการกำหนดแนวปฏิบัติแล้ว ในสังคมยังมีการกำหนดข้อห้ามปฏิบัติ (Taboos) ที่จะเป็นการเพิ่มความเป็นระเบียบในการปฏิบัติให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุข เกิดความร่วมมือกันในการปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งกล่าวได้ว่าการร่วมมือกัน (Co-operation) ถือเป็นรูปแบบที่สำคัญที่สุดของกระบวนการทางสังคมที่ก่อให้เกิดการประสานกัน การร่วมมือกันเป็นลักษณะของการกระทำโต้ตอบกันของมนุษย์ เพื่อร่วมกันทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ร่วมกัน การร่วมมือกันจึงเป็นเรื่องของการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และเป็นความพยายามที่จะร่วมมือกันที่มีลักษณะติดต่อบรรยากาศ การร่วมมือกันอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทคือ การร่วมมือกันแบบปฐมภูมิ เป็นการร่วมมือกันที่บุคคลทั้งหลายกระทำร่วมกันในทุก ๆ ด้าน โดยใช้วิธีการ และมีเป้าหมายอย่างเดียวกัน การร่วมมือกันแบบทุติยภูมิ เป็นการร่วมมือกันที่บุคคลกระทำเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน ในลักษณะต่าง ๆ กัน และมีวัตถุประสงค์บางประการร่วมกัน การที่จะให้ได้มาซึ่งความพอใจของแต่ละฝ่ายนั้น ก็จะต้องอาศัยการปฏิบัติของฝ่ายต่าง ๆ ที่อยู่เหล่านั้ ซึ่งจะส่งผลต่อกันและกันด้วย และการร่วมมือกันแบบตติยภูมิ เป็นการร่วมมือกันที่บุคคลแต่ละฝ่ายมีจุดประสงค์ต่างกัน แต่วิธีการของการปฏิบัติเป็นอย่างเดียวกัน

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดระเบียบทางสังคม

จากความหมายของสังคมข้างต้น เพื่อให้การอยู่ร่วมกันของสังคมมีความสุข ดังนั้น จึงต้องอาศัยแนวคิดที่ต้องมีการควบคุมการแสดงออกทางพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมให้เป็นระเบียบเรียบร้อย โดยในการศึกษาครั้งนี้ ได้ใช้แนวคิดการจัดระเบียบสังคมเป็นแนวคิดสำคัญในการควบคุมความเรียบร้อยทางสังคม ให้เป็นไปอย่างสงบสุข ไม่ให้เกิดความวุ่นวาย โดยมีสาระสำคัญประกอบการอธิบายดังต่อไปนี้

การจัดระเบียบทางสังคม (Social Organization) หมายถึง กฎเกณฑ์ หรือระเบียบแบบแผนทั้งหลายอันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และกลุ่ม เช่น การจัดระเบียบสังคมในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสามี ภรรยา และบุตร การจัดระเบียบสังคม และกลุ่ม กรรมการการจัดระเบียบสังคมหมู่บ้าน ตลอดจนการจัดระเบียบของสังคมไทย หรือสังคมอเมริกัน เป็นต้น ทุกสังคมจำเป็นต้องมีการจัดระเบียบมากขึ้นน้อยแตกต่างกันสามารถกล่าวได้ว่าการจัดระเบียบสังคมเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานต่อการดำรงอยู่ของสังคมทุกสังคม (พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล, 2555)

องค์ประกอบของการจัดระเบียบ อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่ามีเรื่องบรรทัดฐานกับสถานภาพ บรรทัดฐาน (Norms) ซึ่งหมายถึง แนวทางในการปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสม เป็นมาตรฐานกำหนดว่าการกระทำใดถูกต้อง การกระทำใดผิด การกระทำโดยยอมรับได้ หรือไม่ได้ การกระทำควร หรือไม่ควรกระทำ บรรทัดฐานจะดำรงอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของบุคคลตลอดเวลา ดังจะเห็นได้จากการที่เรารู้สึกไม่สบายใจวิตกกังวล หรือกลัวการถูกลงโทษ เมื่อทำในสิ่งที่ไม่ถูก ไม่ควรบรรทัดฐาน ได้แก่ วิถีประชา (Folkways) จารีต (Mores) และกฎหมาย (Laws) เรื่องวิถีประชา ได้แก่ แนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน ได้แก่ การเดิน การกิน การพูด การแต่งกาย มารยาท เป็นต้น เรื่องจารีต ซึ่งเป็นบรรทัดฐานที่สำคัญในความรู้สึกของคนทั่วไป จารีตเป็นกฎของสังคมที่กำหนดว่า การกระทำใดถูกต้อง การกระทำใดผิด การกระทำใดเป็นกรรมดี หรือกรรมชั่ว เป็นกฎเกณฑ์ และข้อห้ามที่มีความสำคัญต่อสวัสดิภาพของสังคม ถ้าบุคคลฝ่าฝืนจารีตจะมีผลกระทบ ต่อสังคมโดยรวม ส่วนเรื่องกฎหมายเป็นแนวประพฤติปฏิบัติ ที่เป็นลายลักษณ์อักษรว่าบุคคลมีหน้าที่อะไร ได้รับสิทธิในการเป็นพลเมืองมากน้อยเพียงใด กฎหมายจึงเป็นเรื่องของการ ควบคุมความประพฤติให้เกิดกระบวนการยุติธรรม กฎหมายอาจมาจากวิถีประชา จารีต หรือมาจากอำนาจรัฐ กฎหมายที่ดีต้องสอดคล้องกับวิถีประชา และจารีตที่สังคมนั้น ๆ ยึดถือ ต้องทันเหตุการณ์ ทันสมัย อาจกล่าวได้ว่า บรรทัดฐานเป็นตัวควบคุมสังคม ส่วนสถานภาพ (Status) หมายถึง ฐานะ

หรือตำแหน่งที่ได้รับจากการเป็นสมาชิกของสังคม เราทุกคนมีตำแหน่ง มีหน้าที่บางครั้งเราอาจมีหน้าที่หลายอย่าง เพราะเรามีตำแหน่งหลายอย่างเช่นกัน เช่น มีฐานะเป็นนักศึกษา ก็ต้องทำหน้าที่ ตั้งใจศึกษาค้นคว้าหาความรู้ มีตำแหน่งเป็นลูกก็ต้องเชื่อฟังบิดา มารดา มีตำแหน่งเป็นน้องก็ต้องเชื่อฟังพี่ ๆ ไปอยู่ในกลุ่มเพื่อน ๆ เราก็ต้องทำตัวเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ในหนึ่งวัน ๆ เราหลายคนอาจเล่นบทบาทหลายตำแหน่ง เราจึงเล่นบทบาทที่เป็นในสถานการณ์นั้นให้ดีที่สุด และอยู่กับปัจจุบัน รู้คิด รู้ทำ รู้พูด ก็จะเป็นที่รักของคนอื่น

การร่วมมือกันของสมาชิกในสังคมที่จะนำไปสู่ความสัมพันธกันที่ดีนั้น บุคคล หรือสมาชิกในสังคมต้องมีการปรับตัว ให้มีแนวคิดร่วมกัน หรือหาจุดร่วมกันบนความแตกต่างของสมาชิกแต่ละคน ภายใต้บริบทของความคิด ความเชื่อ ประเพณี หรือผลประโยชน์ เป้าหมายที่มีร่วมกัน อันนำมาซึ่งความสงบสุข ในสังคม แต่ยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ และผลประโยชน์ของตนไว้ ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ของแต่ละฝ่าย เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม โดยผ่านการผสมกลมกลืน (Assimilation) จากที่บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ทางวัฒนธรรม เข้าด้วยกัน จนกลายเป็นกลุ่มเดียวกัน ทำให้รูปแบบ หรือ ระดับความแตกต่างที่เกิดขึ้น ลดลง หรือ ค่อยๆ กลืนเป็นเนื้อเดียวกันในสังคมนั้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า กระบวนการนี้จะดำเนินแบบค่อยไปค่อยไป โดยอาจเริ่มจากการสร้างความเห็นพ้องร่วมกัน (Consensus) ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เพื่อค่อยๆ ลดระดับ และขจัดความขัดแย้งลงไป และ ต้องพยายามรักษาระดับความสัมพันธ์อันดีต่อกันให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

บรรพัตฐานทางสังคม แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) วิถีประชา (Folkways) หรือวิถีชาวบ้านหรือชนบประเพณี หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติต่างๆ ที่ทุกคนยอมรับปฏิบัติกันโดยทั่วไป จนเกิดความเคยชินเป็นปกติ วิสัย หรือปฏิบัติกันโดยทั่วไปการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้เกิดความสะดวกสบายแก่ สมาชิกในการปฏิบัติ โดยมีรูปแบบแนวปฏิบัติทั้งการให้รางวัล และ การลงโทษตามบริบทของสังคมนั้น

2) จารีต (Mores) หรือกฎแห่งศีลธรรม การปฏิบัติตามหลักศีลธรรมทางศาสนา และ ค่านิยมของสังคมในการกำหนดความถูกต้องของ การปฏิบัติ มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม ให้มีแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับจารีตของสังคมเป็นสำคัญ

3) กฎหมาย (Law) ถือเป็นคำสั่งหรือข้อห้ามของรัฐที่กำหนดขึ้น เพื่อควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมให้เกิดสังคมสันติสุข เป็นการปราบ ควบคุมมิให้มีสมาชิกที่จะแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นปัญหา มีการรบกวนหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสมาชิกคนอื่นในสังคม

พฤติกรรมร่วมของสังคม

พฤติกรรมร่วม (Collective Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ก่อขึ้นด้วยความร่วมมือกันของคนสองคน หรือมากกว่านั้น โดยมีความมุ่งหมายเพื่อผลทางสังคมบางอย่าง ตัวอย่างของพฤติกรรมร่วม คือ พฤติกรรมของกลุ่มผู้ชุมนุมหรือ ม็อบ ทั้งนี้การเดินขบวนด้วยความสงบก็เป็นพฤติกรรมร่วม การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมร่วม จะมีปัจจัยสำคัญ คือ ผุ้ชน (Crowds) ที่มีความหมายสำคัญ คือ การรวมตัวกันแบบชั่วคราวของบุคคลเพื่อกิจกรรมร่วมกันบางอย่าง เช่น ฟังดนตรี ฟังคำปราศรัย หรือช่วยคนที่ประสบเหตุการณ์ภัยธรรมชาติต่างๆ เป็นการรวมตัวของบุคคลที่มีความรู้สึกร่วม เช่น เวลาคุ้กไฟเมื่อฝ่ายของตนชนะก็มีความดีใจร่วมกัน โดยการรวมตัวกันเป็นฝูงชนดังกล่าวนั้นอาจจะอยู่เพียงชั่วคราวแล้วก็สลายตัว หรืออยู่จนสมปรารถนาความเป็นนิรนาม (Anonymity) ซึ่งเป็นอิทธิพลอย่างหนึ่งของการเข้ากลุ่มก็ คือ การทำให้เกิดความเป็นนิรนาม ซึ่งก็คือ การไม่รู้ว่าเป็นใคร เป็นใคร ทำให้เกิดความรู้สึกว่าถ้าทำอะไรแล้วจะต้องไม่รู้สึกรับผิดชอบส่วนตัว ทำให้คนกล้าทำอะไรต่อมิอะไรที่ไม่กล้าทำเวลาอยู่โดด ๆ หรืออยู่คนเดียว ด้วยเหตุนี้การอยู่ในฝูงชนจึงทำให้บางครั้งกล้าทำในสิ่งที่สร้างความเสียหายมากกว่าปกติเพราะความรู้สึกที่ไม่กลัว หรือกลัวน้อยลงเมื่อคิดว่าไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นใครและ พฤติกรรมติดต่อ (Contagion) คือ การแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลในฝูงชนที่มีการแพร่กระจายออกไปในลักษณะของโรคติดต่อ เช่น การแสดงอารมณ์รุนแรง การทำลายข้าวของ เป็นอาการติดต่อทางอารมณ์ และมีการแสดงออกทางพฤติกรรมเกิดขึ้น จากการทำบุคคลเข้ามารวมตัวกัน (Gatherings) เป็นฝูงชน ซึ่งเป็นการรวมกันมากกว่าสองคนขึ้นไปในระยะเวลา และสถานที่เดียวกัน โดยอาจเป็นการมารวมตัวกันเพื่อความบันเทิง พักผ่อนหย่อนใจ เช่น ไปดูหนัง ฟังคอนเสิร์ตในสวนสาธารณะ ไปดูตำรวจจับผู้ร้าย หรือดูไฟไหม้ เป็นต้น การเดินขบวนก็เป็นกรรวมตัวกัน การทำพิธีทางการเมือง และพิธีทางศาสนาก็เป็นการรวมตัวกัน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ เน้นการรวมตัวกันเพื่อเข้าใช้บริการสถานบันเทิงเป็นสำคัญ ทั้งนี้ การรวมตัวกันมี 3 ขั้นตอน คือ

1) การมาอยู่ด้วยกัน (Assembling) หมายถึง การที่บุคคลมากกว่า 2 คนขึ้นไปมาอยู่ร่วมกันในระยะเวลาและสถานที่ในเวลาเดียวกัน เช่น การไปรวมตัวกันของกลุ่มวัยรุ่นที่สถานบันเทิง หรือสถานบริการ เพื่อเข้าใช้บริการพักผ่อนหย่อนใจหรือดื่มกินร่วมกัน เป็นต้น

2) การมีกิจกรรม (Activities) การรวมตัวกันของกลุ่มวัยรุ่น ที่มีเป้าหมายของกิจกรรมที่แน่นอน หมายถึง การมีพฤติกรรมร่วมกันพื้นฐานกิจกรรมที่ทำก็มี เช่น ดูหนัง เข้าแถวดื่มน้ำ หรือการเดินร่ำ ในสถานบันเทิง หรือกิจกรรมต่างๆ ที่สถานบันเทิงจัดขึ้น

3) การสลายตัว (Dispersal) การสลายตัวมีหลายรูปแบบ เช่น สลายตัวตามปกติ คือไม่มีอะไร เมื่อถึงเวลาที่สถานบันเทิงหรือสถานบริการปิดให้บริการตามระยะเวลาที่กำหนด บุคคลก็จะกลับบ้าน หรือไม่ที่อื่นต่อ ตามความต้องการ

จากแนวคิดทางสังคมดังกล่าวข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า สังคมหมายถึงการอยู่ร่วมกันของบุคคลที่มากกว่า 2 คนขึ้นไป มาอยู่ร่วมกันในระยะเวลาและสถานที่เดียวกัน โดยมีเป้าหมายร่วมกันหรือสอดคล้องกัน แล้วมีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของสังคมภายใต้บริบท บรรทัดฐานที่ได้รับการยอมรับร่วมกัน เพื่อให้เกิดความสงบสุขของสังคมเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาถึง แนวทางการกล่อมเกลாத่างสังคมผ่านระบบการควบคุมทางสังคมที่ถือเป็นการควบคุมสมาชิกในสังคมส่วนใหญ่ให้ปฏิบัติตามแนวทางของสังคม ผ่านกระบวนการพยายามปลูกฝังค่านิยม และบรรทัดฐานของสถาบันให้แก่สมาชิกในสังคม และยังมี ความพยายามที่จะควบคุมการแสดงออกทางพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม มิให้เกิดความเสียหายหรือเกิดผลกระทบหรือเกิดปัญหาเกี่ยวกับการอยู่ร่วมในสังคมเป็นสำคัญ โดยกระบวนการควบคุมทางสังคมสำคัญ ตามแนวคิดของ พรบดินนร์ คำป้อ (2554) ได้เสนอไว้ดังนี้

1) การควบคุมโดยผ่านความเชื่อ (Control Through Belief) โดยในสังคมหนึ่งๆ ย่อมมีความเชื่อที่ไม่เหมือนกัน เช่น ในเรื่องความเชื่อต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่มีตัวตน แต่คนก็ยอมเกรงกลัวในอิทธิฤทธิ์อิทธิฤทธิ์ของสิ่งเหล่านั้น เช่น เทพเจ้า เจ้าพ่อ เจ้าแม่ ศาลพระภูมิ รวมทั้งต้นโพธิ์ ต้นไม้ใหญ่หรือคนกราบไหว้บูชา ความเชื่อใน สิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ อาจทำให้คนเกรงกลัวไม่กล้ากระทำผิดได้

2) การควบคุมโดยผ่านการเสนอแนะแนวทาง (Control by Social Suggestion) เป็นการให้ข้อเสนอแนะจากผู้มีชื่อเสียงหรือผู้ที่สังคมให้ความเคารพนับถือ

3) การควบคุมโดยใช้หลักศาสนา (Control by Religion) หรือใช้การบังคับแบบเหนือธรรมชาติเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมสังคม โดยทุกศาสนาได้โยงความสัมพันธ์ของมนุษย์เข้า

กับพลังเหนือธรรมชาติตามความเชื่อของแต่ละสังคม ที่เสนอให้มนุษย์กระทำตามจุดมุ่งหมายหรือกฎ ที่เป็นหลักแบบอย่างของสังคม

4) การควบคุมโดยอุดมคติทางสังคม (Control by Social Ideals) ซึ่งถือเป็นมาตรการหนึ่ง ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้นำสังคมได้นำเสนอแนวคิด ให้บุคคลปฏิบัติตามอย่างชัดเจน เช่น ฮิตเลอร์ เลนิน อองซาน ซูจี และคานธี เป็นต้น

5) การควบคุมโดยงานพิธี (Control of Ceremony) ในชีวิตมนุษย์มีความเกี่ยวข้องกับงานพิธีต่าง ๆ มากมาย เช่น งานวันเกิด งานแต่งงาน ที่เป็นมงคล และ งานไม่มงคล เช่นงานศพ โดยมีความเชื่อว่ารูปแบบงานพิธี เป็นการสร้างรูปแบบให้บุคคลสำนึกถึงความสำคัญในโอกาสแห่งพิธีการนั้น จนทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสัญลักษณ์แห่ง คุณค่าของชีวิต

6) การควบคุมโดยศิลปะ (Control by Arts) ศิลปะมีผลต่อการกระทำของคน เช่น เช่น ศิลปะจากเสียงดนตรี ที่ถือเป็น การผ่อนคลายทางอารมณ์อย่างหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ในทางตรงข้าม เสียงเพลงก็อาจเป็นศิลปะหนึ่งที่ถูกเร้าให้เกิดการขัดแย้งกันได้ เช่น การใช้เสียงเพลงในสถานบันเทิงที่มีจังหวะเร้าใจ และอาจกระตุ้นอารมณ์ให้เกิดความรุนแรงขึ้นได้

7) การควบคุมโดยผู้นำ (Control through Leadership) จากความสามารถของ ผู้นำที่มีความสามารถ เป็นที่ยอมรับในสังคม ยิ่งส่งผลต่อความสามารถในการควบคุมสังคมให้สงบสุขได้ดี

8) การควบคุมทางสังคมโดยผ่านกฎหมายและการบริหารงาน (Social Control through Law and Administration) ซึ่งในการศึกษาค้นคว้า ได้มุ่งเน้นการใช้กฎหมายเป็นเรื่องกฎข้อบังคับให้สมาชิกในสังคมได้เกิดการยอมรับและปฏิบัติตามตาม หากบุคคลใดฝ่าฝืนหรือละเมิดกฎหมาย อาจส่งผลต่อการได้รับโทษ ส่งผลให้สมาชิกในสังคมมีความเกรงกลัวกฎหมาย นอกจากนั้น กฎหมายยังเป็นเครื่องมือ หรือ กลไกการบริหารของรัฐ ใช้บังคับบุคคลให้ ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนทางสังคมได้ด้วย

9) การควบคุมโดยผ่านศีลธรรม (Control through Morals) ในกรณีนี้ ต้องเกิดจากความตระหนักของบุคคลเป็นสำคัญ การที่สมาชิกในสังคมมีความรับผิดชอบต่อบทบาท รับผิดชอบต่อ

หน้าที่ของบุคคลเอง ดังนั้น การดำเนินกิจกรรมใดใด ก็จะเป็นไปตามความตระหนักของตนเองที่อยู่ภายใต้ศีลธรรมอันดี อันจะก่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม ขึ้น

โดยการศึกษาครั้งนี้ ได้ใช้แนวคิดการจัดระเบียบสังคม ตามนโยบายภาครัฐ เป็นสำคัญ โดยมีรูปแบบที่หลากหลายที่สำคัญ ดังนี้

ความหมายของการจัดระเบียบสังคม

การควบคุมทางสังคม ได้มีนักวิชาการนำเสนอข้อมูลสำคัญ ได้แก่ จันทรเพ็ญ อมรเลิศวิทย์ (2542) พัทธา สายหู (2554) จุรี ขยัน (2543) สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2550) กตชน ศรีงามช้อย (2542) และ พรบดินทร์ คำป้อ (2554) นำเสนอแนวคิดการควบคุมทางสังคม ที่เป็นกระบวนการอย่างเป็นระบบ มีแบบแผนชัดเจน เพื่อสร้างความเป็นระเบียบและบรรทัดฐานให้เกิดขึ้นในสังคม สร้างการเรียนรู้และยอมรับในบรรทัดฐานของสังคมร่วมกัน โดยมีเป้าหมายสำคัญ เพื่อความสุขสงบของสังคมอย่างยั่งยืน ดังนั้น จึงนำมาซึ่งการเกิดแนวคิดการจัดระเบียบสังคม โดยการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เน้นศึกษาการจัดระเบียบสถานบันเทิงเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดระเบียบสังคมถือเป็นกระบวนการที่สมาชิกในสังคมได้รับรู้ ปฏิบัติ และ พัฒนาการกระทำระหว่างกันทางสังคมอย่างมีระเบียบ โดยมีสมาชิกส่วนรวมของสังคมให้การยอมรับเป็นแนวความประพฤติร่วมกัน และสืบทอดจนเป็นบรรทัดฐานในการดำรงชีวิตร่วมกันของสมาชิกในสังคม

การจัดระเบียบทางสังคม หมายถึง กระบวนการทางสังคมที่จัดขึ้นเพื่อควบคุมสมาชิกให้มีความสัมพันธ์กันภายใต้แบบแผน และกฎเกณฑ์เดียวกัน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม เพื่อความสงบสุขของสมาชิกที่อาศัยอยู่ในสังคมเดียวกัน

สาเหตุที่ต้องจัดระเบียบทางสังคม จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น คือ เป้าหมายการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคม จึงจำเป็นต้องมีการจัดระเบียบสังคมขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากเหตุผลสำคัญ คือ ให้เกิดการติดต่อสัมพันธ์กันทางสังคมเป็นไปอย่างเรียบร้อย เพื่อป้องกันความขัดแย้งระหว่างสมาชิกในสังคม และ เป้าหมายสำคัญคือ เพื่อให้สังคมได้ดำรงอยู่อย่างสงบสุขและเกิดความมั่นคงของสังคมจากการแสดงออกทางพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมนั่นเอง

กระบวนการจัดระเบียบทางสังคม ประกอบด้วย 2 ประเภท คือ

1) บรรทัดฐานทางสังคม หมายถึง มาตรฐานที่คนส่วนใหญ่ในกลุ่มยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ได้แก่ กฎ ระเบียบ แบบแผนความประพฤติต่าง ๆ

2) บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามหน้าที่ และการแสดงพฤติกรรมตามสถานภาพ สถานภาพ และบทบาทเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน สถานภาพเป็นตัวกำหนดบุคคลให้รู้จักหน้าที่ และความรับผิดชอบ บทบาทเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม และคาดหวังให้บุคคลกระทำ การที่บุคคลมีหลายสถานภาพอาจเกิดบทบาทที่ขัดกัน (Roles Conflicts) หมายถึง การที่คนคนหนึ่งมีบทบาทหลายอย่างในเวลาเดียวกัน และขัดกันเองทำให้ยากต่อการปฏิบัติตามบทบาทใดบทบาทหนึ่ง

ทั้งนี้ ยังพบว่า บุคคล หรือ กลุ่มบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการจัดระเบียบทางสังคมด้วยการขัดเกลา หรือ กล่อมเกลาสมาชิกในสังคมให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นบรรทัดฐานของสังคมที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มครอบครัว กลุ่มเพื่อน กลุ่มสมาชิกในสถาบัน โรงเรียน และ กลุ่มอาชีพที่สมาชิกของสมาคมอยู่ร่วมด้วย

สาเหตุที่ต้องมีการจัดระเบียบสังคม ที่สำคัญ คือ

1) สมาชิกในสังคมมีความแตกต่าง ทั้งในทางกายภาพ และในทางสังคม และหาจุดร่วมกันของสมาชิกในสังคมไม่ได้

2) สมาชิกในสังคมมีวัตถุประสงค์ และมีความต้องการร่วมกันในสังคมมนุษย์ทุก ๆ สังคมสมาชิกแต่ละคนย่อมมีความต้องการพื้นฐานร่วมกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดระเบียบความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์และความต้องการนั้น

3) เพื่อป้องกันการขัดแย้งระหว่างสมาชิกในสังคม ธรรมชาติของมนุษย์ คือ การต่อสู้ การใช้อำนาจ ดังนั้นจึงต้องมีกฎเกณฑ์เพื่อให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมนราบรื่น

การใช้บรรทัดฐานทางสังคมในการจัดระเบียบสังคม

บรรทัดฐานทางสังคม หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ หรือแบบแผนของพฤติกรรมที่สังคมยอมรับเป็นแนวทางให้สมาชิกประพฤติปฏิบัติในแต่ละสถานการณ์ สรุปได้ว่า

1) บรรทัดฐานทางสังคม เป็นระเบียบ กฎเกณฑ์ หรือแบบแผนของพฤติกรรมที่สมาชิกในสังคมยอมรับร่วมกัน และได้ประพฤติสืบต่อกันมา

2) บรรทัดฐานทางสังคมเป็นระเบียบ กล่าวคือ แบบแผนความประพฤติที่เห็นว่าถูกต้องในสถานการณ์หนึ่งอาจนำไปใช้ในอีกสถานการณ์หนึ่งไม่ได้

กฎหมายเป็นกฎเกณฑ์ความประพฤติที่มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- 1) เป็นกฎเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติของสมาชิกในสังคมที่บัญญัติเป็นทางการโดยองค์การของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการบัญญัติกฎหมาย
- 2) มีการประกาศรายละเอียดของกฎหมายเป็นลายลักษณ์อักษร
- 3) มีองค์การที่หน้าที่ควบคุมให้สมาชิกปฏิบัติตามกฎหมาย
- 4) มีบทลงโทษผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืนกฎหมาย

ความสัมพันธ์ของคนในสังคม

สถานภาพ (Status) เป็นตำแหน่งที่ได้รับจากการเป็นสมาชิกของสังคม หรือฐานะทางสังคม (Social Position) ของคนในสังคมที่ถูกกำหนดไว้ และดำรงอยู่

สถานภาพทางสังคม หมายถึง ตำแหน่งของบุคคลซึ่งได้มาจากการเป็นสมาชิกของกลุ่มและของสังคม ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดระเบียบสังคม เนื่องจากการกระทำระหว่างสมาชิกในสังคมย่อมเป็นไปตามสถานภาพที่ตนดำรงอยู่

ประเภทของสถานภาพทางสังคม

1) สถานภาพทางสังคมโดยกำเนิด (Ascribed Status) เป็นสถานภาพทางสังคมที่สมาชิกได้รับโดยกำเนิด ที่สำคัญ ได้แก่ เชื้อชาติ สัญชาติ เพศ (ชายหรือหญิง) อายุ และสถานภาพอันเกิดจากการเป็นสมาชิกในครอบครัว เหล่านี้นับเป็นสถานภาพโดยกำเนิดทั้งสิ้น

2) สถานภาพทางสังคมโดยความสามารถของบุคคล (Achieved Status) เป็นสถานภาพทางสังคม ที่เกิดจากการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับสถานภาพ โดยถือความสามารถตามเกณฑ์ที่สังคมกำหนด

บทบาท (Role)

บทบาท หมายถึง หน้าที่/พฤติกรรมที่ปฏิบัติตามสถานภาพ ที่ได้รับการปฏิบัติบทบาทตามสถานภาพที่เหมาะสม และถูกต้องทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคมดำเนินไปได้ด้วยดี

บทบาททางสังคม

บทบาททางสังคมเป็นการกระทำตามสิทธิ และหน้าที่ตามที่กำหนดในสถานภาพทางสังคม บทบาท และสถานภาพทางสังคมจะทำให้การกระทำระหว่างกันทางสังคมของสมาชิกดำเนินไปอย่างสอดคล้องกลมกลืน และช่วยให้การดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมมีความราบรื่น

ความสำคัญของบทบาททางสังคม ดังกล่าวข้างต้นจะส่งผลให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างกัน หากปราศจากการกำหนดบทบาททางสังคม รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคมคงจะขาดระเบียบ และปราศจากทิศทางแน่นอน ในบางครั้งอาจเกิดกรณี que เรียกว่า “บทบาทขัดกัน” อันเกิดจากสมาชิกในสังคมแต่ละคนมีบทบาทหลายอย่างในเวลาเดียวกัน และในการกระทำอีกบทบาทหนึ่งอาจจะขัดกับอีกบทบาทหนึ่งก็ได้ การขัดกันในบทบาทย่อมเกิดขึ้นได้เสมอ สมาชิกในสังคมต้องตัดสินใจ ตามวาระ และโอกาสที่เกิดขึ้น โดยข้อสังเกตสำคัญเกี่ยวกับบทบาทที่ขัดกัน คือ สมาชิกแต่ละคน จะมีสถานภาพของตนเอง และบางคน มีหลายสถานภาพ และในสังคมที่มีความซับซ้อนเพียงใด บทบาทยังมีความซับซ้อนและมีความแตกต่างไปมากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้โดยทั่วไป สถานภาพจะเป็นปัจจัยสำคัญในการบ่งถึงบทบาทของบุคคล แต่ในบางสถานการณ์ บุคคลมีสถานภาพแต่อาจไม่มีบทบาทใดใดในสังคมก็อาจเป็นได้

บทบาทของบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการจัดระเบียบสังคม และ ได้รับการยอมรับจากสมาชิกในสังคม มี 3 บทบาทสำคัญ คือ

- 1) บทบาทในอุดมคติ ได้แก่ บทบาทที่กำหนดไว้ตามความคาดหวังของบุคคลทั่วไปในสังคมเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เป็นแบบฉบับที่สมบูรณ์ ซึ่งผู้ที่มีสถานภาพนั้นควรจะเป็นผู้กระทำแต่อาจไม่มีใครทำตามนั้น หรือมี เช่น กลุ่มคนที่มุ่งหวังจะทำงานจนได้รับรางวัลเม็กไซไซ
- 2) บทบาทที่บุคคลเข้าใจ หรือรับรู้ คือ บทบาทที่บุคคลคิดว่าตัวเองควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเจตคติ ค่านิยม ความสนใจ ความถนัด บุคลิกภาพ การเรียนรู้ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เป็นต้น
- 3) บทบาทที่แสดงออกจริง เป็นเรื่อง que บุคคลสามารถปฏิบัติได้จริง แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์เฉพาะหน้าของแต่ละบุคคลด้วย

ค่านิยม (Social Value) หมายถึง สิ่งที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับ และเห็นว่ามีคุณค่า เพราะว่าเป็นความสัมพันธ์ที่สังคมยอมรับ หรืออาจเรียกว่ากระแสทางสังคม ก็ได้ โดยค่านิยมจะแบ่งเป็นระดับบุคคล และ ค่านิยมระดับสังคม โดยค่านิยมของสังคม หรือ อาจเรียกว่า ระบบคุณค่าของสังคม ซึ่งถือเป็น สัญญาประชาคม เป็นเป้าหมายที่สังคมปรารถนาที่จะให้เกิดขึ้น เช่น เสรีภาพ ความรักชาติ ความดี ความยุติธรรม

การขัดเกลากายทางสังคม (Socialization) หมายถึง การถ่ายทอดวัฒนธรรมแก่สมาชิกวิธีการขัดเกลากายทางสังคม รวมถึง การปลูกฝังระเบียบวินัย ความมุ่งหวังให้รู้จักบทบาท และทัศนคติ ความ

ชำนาญ หรือทักษะ ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ด้วยดี การขัดเกลาทางสังคมช่วยให้สมาชิกได้เรียนรู้ และปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม การอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์ เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมอาชีพ หรือสื่อมวลชนต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้การกระทำต่อผู้อื่นเป็นไปอย่างเหมาะสมรู้จักปฏิบัติตนในฐานะสมาชิกที่ดีของสังคม ซึ่งจะช่วยให้สังคมมีระเบียบเพิ่มขึ้น โดยการขัดเกลาที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้นโดยตรงจากการบอกเล่าของสมาชิกในสังคมถึงสิ่งที่ควรทำ และสิ่งที่ไม่ควรทำ และการขัดเกลาทางอ้อมที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการบอกกล่าวโดยตรง แต่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลมีการเรียนรู้จากการกระทำของผู้อื่น หรือสังเกต และทำความเข้าใจจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั้งจากแหล่งข้อมูลบุคคล หรือ จากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์, นิตยสาร, วิทยุ ฯลฯ

การควบคุมทางสังคม (Social Control) เป็นกระบวนการทางสังคมในการจัดระเบียบพฤติกรรมมนุษย์ สมาชิกในสังคมให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมทั้งการไร้ระเบียบทางสังคม (Social Disorganization) นอกจากนี้ยังต้องรู้อีกหลายๆ เรื่อง เช่น ปรัชญาการณ์ทางสังคม (Social Phenomena) ว่ามีความเป็นมาอย่างไร หรือการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Social Change) ว่าจะมีแนวโน้มเป็นไปในทางใด และอะไรเป็นปัจจัยผลักดัน เป็นต้น และที่สำคัญที่สุดของสังคมได้แก่ วัฒนธรรม คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในสังคม อันเป็นแบบแผนของพฤติกรรมที่สังคมยอมรับและสืบทอดกันต่อ ๆ มา ทั้งนี้ ลักษณะของการควบคุมทางสังคมจะ เป็นการควบคุมโดยจงใจให้สมาชิกในสังคมได้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม ได้แก่ การยกย่อง ชมเชย ให้รางวัลแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม ตามสถานภาพ และบทบาททางสังคมที่ตนดำรงอยู่ และหากมีสมาชิกฝ่าฝืนจะได้รับการลงโทษตามบรรทัดฐานของสังคมที่กำหนดไว้ เช่น การถูกตีเตือน นินทา หรือหากมีระดับที่รุนแรงขึ้น ก็จะเป็นการลงโทษโดยการ ประชาทัณฑ์ หรือขับไล่ออกไปจากสังคม จนถึงระดับสูงสุดคือ การลงโทษตามกฎหมายกำหนด โดยหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่เป็นผู้ควบคุมบทลงโทษอย่างชัดเจน

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ (Need Theories)

เป็นทฤษฎีที่พัฒนาขึ้น โดย อับราฮัม มาสโลว์ (Maslow, 1943) นักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยแบรนดีส์ เป็นทฤษฎีที่รู้จักกันมากที่สุดทฤษฎีหนึ่ง ซึ่งระบุว่า บุคคลมีความต้องการเรียงลำดับจากระดับพื้นฐานที่สุดไปยังระดับสูงสุด กรอบความคิดที่สำคัญของทฤษฎีนี้มี 3 ประการคือ

- 1) บุคคลเป็นสิ่งที่ชีวิตที่มีความต้องการ ความต้องการมีอิทธิพล หรือเป็นเหตุจูงใจต่อพฤติกรรมความต้องการ ที่ยังไม่ได้รับการสนองตอบเท่านั้นที่เป็นเหตุจูงใจ ส่วนความต้องการที่ได้รับการสนองตอบแล้วจะไม่เป็นเหตุจูงใจอีกต่อไป
- 2) ความต้องการของบุคคลเป็นลำดับชั้นเรียงตามความสำคัญ จากความต้องการพื้นฐานไปจนถึงความต้องการที่ซับซ้อน
- 3) เมื่อความต้องการลำดับต่ำได้รับการสนองตอบอย่างดีแล้ว บุคคลจะก้าวไปสู่ความต้องการลำดับที่สูงขึ้นต่อไป

มาสโลว์ เห็นว่าความต้องการของบุคคลมี 5 กลุ่ม จัดแบ่งได้เป็น 5 ระดับ จากระดับต่ำไปสูง เพื่อความเข้าใจมักจะแสดงลำดับของความต้องการเหล่านี้ ดังนี้

ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการลำดับต่ำสุด และเป็นพื้นฐานของชีวิต เป็นแรงผลักดันทางชีวภาพ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย หากพนักงานมีรายได้จากการปฏิบัติงานเพียงพอ ก็จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยมีอาหาร และที่พักอาศัย เขาก็จะมีกำลังที่จะทำงานต่อไป และการมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม เช่น ความสะอาด ความสว่าง การระบายอากาศที่ดี การบริการสุขภาพ เป็นการสนองความต้องการในลำดับนี้ได้

ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองอย่าง ไม่ขาดแคลนแล้ว หมายถึง ความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยจากรายทั้งทางกาย และจิตใจ ความมั่นคงในงาน ในชีวิต และสุขภาพ การสนองความต้องการนี้ ต่อพนักงานทำได้หลายอย่าง เช่น การประกันชีวิต และสุขภาพ ภาวะเบี่ยงข้อบังคับที่ยุติธรรม การให้มีสภาพแรงงานความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เมื่อมีความปลอดภัยในชีวิต และมั่นคงในการทำงานแล้ว คนเราจะต้องความรัก มิตรภาพ ความใกล้ชิดผูกพัน ต้องการเพื่อน การมีโอกาสเข้าสมาคมสังสรรค์กับผู้อื่น ได้รับการยอมรับเป็นสมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่ม

ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs) เมื่อความต้องการทางสังคมได้รับการตอบสนองแล้ว คนเราจะต้องการสร้างสถานภาพของตัวเองให้สูงเด่น มีความภูมิใจ และสร้างการนับถือตนเอง ขึ้นชมในความสำเร็จของงานที่ทำ ความรู้สึกมั่นใจในตัวเองแลเกียรติยศ ความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ยศ ตำแหน่ง ระดับเงินเดือนที่สูง งานที่ท้าทาย ได้รับการยกย่องจากผู้อื่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงาน โอกาสแห่งความก้าวหน้าในงานอาชีพ เป็นต้น

ความต้องการเติมเต็มความสมบูรณ์ให้ชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการระดับสูงสุด คือ ต้องการจะเติมเต็มศักยภาพของตนเอง ต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนาสูงสุดของตัวเอง ความเจริญก้าวหน้า การพัฒนาทักษะความสามารถให้ถึงขีดสุดยอด มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ และการคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ การก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นในอาชีพ และการทำงาน เป็นต้น

มาสโลว์ แบ่งความต้องการเหล่านี้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ความต้องการที่เกิดจากความขาดแคลน (Deficiency Needs) เป็นความต้องการระดับต่ำ ได้แก่ ความต้องการทางกาย และความต้องการความปลอดภัย อีกกลุ่มหนึ่งเป็นความต้องการก้าวหน้า และพัฒนาตนเอง (Growth Needs) ได้แก่ ความต้องการทางสังคม เกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการเติมเต็มความสมบูรณ์ให้ชีวิต จัดเป็นความต้องการระดับสูง และอธิบายว่าความต้องการระดับต่ำจะได้รับการสนองตอบจากปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ส่วนความต้องการระดับสูง จะได้รับการสนองตอบจากปัจจัยภายในตัวบุคคลเอง ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ความต้องการที่รับการตอบสนองอย่างดีแล้ว จะไม่สามารถเป็นเงื่อนไขบุคคลได้อีกต่อไป แม้ผลวิจัยในเวลาต่อมาไม่สนับสนุนแนวคิดทั้งหมดของมาสโลว์ แต่ทฤษฎีลำดับความต้องการของเขา ก็เป็นทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจซึ่งมีการพัฒนาในระยะหลัง ๆ

2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม และการป้องกัน

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 คำว่า “อาชญา” หมายถึง อำนาจลงโทษ (มักใช้สำหรับพระเจ้าแผ่นดินหรือเจ้านาย) เช่น พระราชอาญา ส่วนคำว่า “กรรม” หมายถึง การกระทำที่สนองผลร้ายซึ่งทำไว้แต่ปางก่อน โดยสรุปคำว่าอาชญากรรม จึงควรที่จะให้คำจำกัดความว่า เป็นปรากฏการณ์หนึ่งทางสังคมที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคล ซึ่งการกระทำนั้น กฎหมายได้บัญญัติเป็นข้อห้าม และถือว่าเป็นความผิด ซึ่งผู้กระทำผิดต้องได้รับโทษ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525)

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2556) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้อย่างน่าสนใจว่า อาชญากรรม หมายถึง “พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปในทางที่สังคมไม่ยอมรับ และบุคคลที่กระทำได้รับผลร้ายเป็นการตอบแทน การกระทำของตนจะต้องถูกลงโทษด้วยกฎหมายอาญา” พฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ การกระทำที่ได้รับพิจารณาจากคนในสังคมว่า เป็นสิ่งที่อันตราย หรือเป็นการขัดขวาง หรือเป็นการรบกวนตัวเองจำเป็น ต้องนำมาตรการในการลงโทษมาใช้กับบุคคลที่กระทำ หรือ

ประพจน์เช่นนั้น พฤติกรรมเบี่ยงเบนมิใช่คุณสมบัติที่ฝังติดอยู่ในพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่ง แต่เป็นสิ่งที่ผู้อื่นกำหนดให้ไม่ว่าผู้นั้นจะเกี่ยวข้องโดยตรง หรือ โดยอ้อมกับพฤติกรรมนั้นก็ตาม และการที่ใครจะมองว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนก็ต้องเรียนรู้ มาตรฐานความประพฤติของผู้คนที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น เมื่อพิจารณาคำจำกัดของพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทำให้เข้าใจว่า อาชญากรรมเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างหนึ่ง เพราะอาชญากรรมเป็นสิ่งที่อันตรายต่อสังคมเป็นภัยต่อชีวิต ทรัพย์สิน และเศรษฐกิจของคนทั่วไป อาชญากรรมต้องมีอยู่เพียงจำนวนหนึ่ง มีปริมาณในระดับที่ผู้คนรู้สึกปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน หรือจะทนอยู่ร่วมกับอาชญากรรม หากอาชญากรรมมีมากเกินไปย่อมทนไม่ได้จะก่อความเดือดร้อนขึ้นโดยทั่วไปจึงเป็นหน้าที่ของสังคมที่จะต้องควบคุม แบบไม่เป็นทางการ คือ การใช้จารีตประเพณี ใช้ความสำคัญส่วนบุคคล เช่น การไม่คบค้าสมาคม การนิทาว่าร้าย เป็นต้น หรือจะเป็นการควบคุมอย่างเป็นทางการ คือ มีกฎข้อบังคับ มีเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายการทำงานอย่างเป็นระบบ นั่นคือ กฎหมายอาญาซึ่งสอดคล้องกับอาชญากรรม ได้แก่ พฤติกรรมที่มีผลให้บุคคล และสังคมได้รับอันตราย คือ เป็นสิ่งที่อันตรายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน จึงต้องมีการลงโทษผู้ประพฤตินั้น โดยฝ่ายที่มีอำนาจตามกฎหมายอาชญากรรมเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างหนึ่ง เพราะเป็นการกระทำที่ได้รับการพิจารณาจากคนในสังคมว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องใช้วิธีการบางอย่างในการลงโทษ เครื่องมือที่ใช้ในการควบคุม และลงโทษ คือ กฎหมายอาญา

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานบันเทิง ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานี เป็นแหล่งที่มีสถานบันเทิง ร้านเหล้า ผับ บาร์ รอบสถานศึกษา มากติดอันดับ 2 รองจากกรุงเทพมหานคร ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดปทุมธานี กรมการปกครอง สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) สำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า (สคล.) เครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ เครือข่ายเฝ้าระวังธุรกิจสุรา และเครือข่ายมหาวิทยาลัยปลอดเหล้า ร่วมมือกันปฏิบัติงาน และเปิดเวทีพูดคุยเพื่อให้เข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมร้านเหล้ารอบสถานศึกษา หรือโซนนิ่ง รวมถึง พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551

ทั้งนี้ มีข้อมูลจากทีมข่าวไทยพีบีเอส ซึ่งได้ลงพื้นที่ตรวจสอบเมื่อคืนวันที่ 26 มีนาคม 2561 บริเวณพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเอกชนขนาดใหญ่ และเป็นที่พักของ กลุ่มวัยรุ่น และนักศึกษาว่า มีร้านเปิดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเวลากลางคืนของทุกวัน

ร้านที่เปิดจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์มีไม่ต่ำกว่า 10 ร้าน ตั้งอยู่ติดกับหอพักนักศึกษา จากการตรวจสอบจากโปรแกรมแผนที่ พบว่า จุดที่ตั้งของร้านเหล่านี้ อยู่ห่างจากมหาวิทยาลัย 1.9 กิโลเมตร แม้ว่าบางร้านจะปิดกิจการไปแล้วก็ยังขึ้นป้ายให้เข้าร้านต่อ

ขณะที่ในซอยหมู่บ้านรังสิตภิรมย์ ย่านคลองหลวง เป็นที่ตั้งของหอพัก และคอนโดมิเนียมหลายแห่ง ซึ่งเปิดให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยใกล้เคียงบริเวณนี้เช่าพัก โดยพบสถานบันเทิงจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ตั้งอยู่กลางซอย และมีร้านค้าหลายแห่งภายในซอยที่เปิดจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ให้กับกลุ่มวัยรุ่นในบริเวณนี้ ซึ่งไม่เป็นไปตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ 22/2558 ข้อ 6 ห้ามมีสถานที่ขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ตั้งอยู่ห่างจากสถานศึกษา หรือหอพักไม่เกิน 300 เมตร หากฝ่าฝืนจะถูกสั่งปิดสถานที่ดังกล่าวทันที เพิกถอนใบอนุญาต และห้ามเปิดสถานบริการ หรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีก

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

จิราพร เชาว์วันประยูร (2530) ได้ทำการศึกษา เรื่องวัยรุ่นกับดิสโกเธค เจตคติของกลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของกลุ่มผู้ปกครองต่อพฤติกรรมวัยรุ่นในปัจจุบัน และสถานบริการดิสโกเธค กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีเจตคติต่อสถานดิสโกเธค ว่าเป็นสถานที่ ๆ ไม่ดี ผลการศึกษาพบว่า สถานบริการดิสโกเธคดำรงอยู่ในสังคมไทยได้เป็นเวลานานเพราะ เป็นธุรกิจที่ให้ผลประโยชน์แก่ผู้ประกอบการมาก ประกอบกับมาตรการของรัฐในการควบคุมไม่เข้มงวดพอ สำหรับเจตคติในการป้องกัน และแก้ไขปัญหา นั้น กลุ่มประชากรเห็นว่า บิดามารดา ผู้ปกครอง ควรจะให้การเอาใจใส่ในความประพฤติของนักเรียน นอกจากให้เด็กทางด้านวิชาการ ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจควรจะปฏิบัติตามหน้าที่อย่างเคร่งครัด ด้านบทบาทของรัฐควรมีมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวดต่อสถานบริการดิสโกเธค และสื่อมวลชน นอกจากนี้แล้ว รัฐควรให้สวัสดิการแก่ประชาชนในรูปของสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สนามกีฬา สวนสาธารณะ ฯลฯ อย่างเพียงพอ

โมไนย แมนสรวงรัตน์ (2553) ได้ทำการศึกษา พบว่า นักศึกษามีทัศนคติในทางบวกต่อการเที่ยวผับ คือ มองเห็นว่า การเที่ยวผับไม่ได้เสียหายอะไร จึงทำให้มีพฤติกรรมไปทางบวกด้วย

คือ ทำให้ตัดสินใจเที่ยวผับได้บ่อยกว่าผู้ที่มิทัศนคติในทางลบ เนื่องจากทัศนคติเป็นตัวกำหนดรูปแบบของพฤติกรรม

เทพินทร์ พัทธานุรักษ์ (2554) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริโภคสุรา: ทบทวนองค์ความรู้สถานการณ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องภายใต้โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทยสู่สุขภาพที่ยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุราของประชาชนในสังคมไทย ผลการศึกษาพบว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสุราเป็นสารเสพติดชนิดหนึ่งที่กฎหมาย และสังคมให้การยอมรับ จึงมีการจำหน่ายกันอย่างแพร่หลาย ในขณะที่เดียวกันเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้สร้างความสูญเสียให้กับสังคมและผู้ดื่มทั้งทางตรง และทางอ้อมไม่น้อยกว่ายาเสพติดชนิดอื่น แต่พฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือ จากที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเงื่อนไขที่จำกัดเป็นบางโอกาสเท่านั้น เช่น ดื่มในงาน พิธีกรรมต่าง ๆ งานสังสรรค์ซึ่งสังคมจะช่วยควบคุมการดื่มไปในตัว แต่ปัจจุบันสังคมได้เปลี่ยนมาเป็นการดื่มอย่างเสรี ที่ปราศจากข้อกำหนดทางสังคม หรือข้อบ่งชี้ว่าขอบเขตของการดื่มอยู่ ณ จุดใด นอกจากนี้การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทย เกิดจากอิทธิพลของการถ่ายทอดวัฒนธรรม ของประเทศทางตะวันตก สำหรับการเพิ่มขึ้นของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันเนื่องมาจาก การคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว และมีการโฆษณาปรับเปลี่ยนรูปแบบใหม่เพื่อแข่งขันกันแข่งชิงลูกค้า การ ได้รับการสนับสนุน และส่งเสริมการขายจากภาครัฐรวมทั้งภาครัฐเองมีโรงงานผลิตหลายแห่ง เช่น โรงงานสุรากรมสรรพสามิต 12 โรงงาน ทำให้ความสะดวกในการดื่มของวัยรุ่นสูงขึ้น และนอกจาก สาเหตุเหล่านี้แล้ว ค่านิยมของสังคมก็มีบทบาทสำคัญที่สนับสนุนให้วัยรุ่นมีการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์สูงขึ้น เช่น ค่านิยมที่ว่าเด็กที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้แล้วนั้นแสดงว่าเป็นผู้ใหญ่แล้ว

สุรสีห์ ฐิริโสภณ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการให้บริการของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทธุรกิจสถานบันเทิงตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ผู้ศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ คือ เพื่อศึกษาหาปัจจัยความพึงพอใจในรูปแบบที่พึงประสงค์ของการให้บริการแหล่งท่องเที่ยวประเภทธุรกิจบันเทิงกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ผลการศึกษาพบว่า ในด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เกี่ยวกับการให้บริการของแหล่งสถานบันเทิง ย่านพัฒนาพงศ์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจในการให้บริการ ในรูปแบบของผับ บาร์เบียร์ เล้าจัน คาราโอเกะ อยู่ในเกณฑ์ดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 รองลงมาเป็นการให้บริการในรูปแบบของร้านขายของที่ระลึกอยู่ในเกณฑ์ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 จากการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความต้องการให้มีการปรับปรุงการให้บริการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความสะอาด ความ

ปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การฝึกอบรมภาษาให้แก่พนักงาน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และควรมีป้ายแสดงสถานที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในแหล่งสถานบันเทิงย่านพัฒน์พงศ์

กรณีการ์ กู๋ประเสริฐ (2538) ศึกษาปัจจัยด้านทัศนคติที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้บริการผับ และสถานบันเทิง รอบสถานศึกษาของนักศึกษา มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือเพื่อศึกษาปัจจัยด้านทัศนคติที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้บริการผับ และสถานบันเทิงรอบสถานศึกษาของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า การเที่ยวผับ และสถานบันเทิงเป็นการสังสรรค์กับเพื่อน สร้างความสนุกสนาน เป็นการพักผ่อนจากการเรียน ช่วยคลายเครียด ได้พบเพื่อนใหม่ และประสบการณ์ใหม่ ทัศนคติเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้บริการผับ และสถานบันเทิง เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติการเที่ยวผับ และสถานบันเทิงในทางบวก ส่งผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ดี ผลการวิจัยกล่าวว่า หากผู้บริหาร ภาครัฐตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ใด ขอแนะนำให้เห็นว่าผู้บริหาร ภาครัฐมีความชอบพอ และมีความเชื่อว่าผลิตภัณฑ์นั้น สามารถตอบสนองความต้องการของตนได้ จึงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมการซื้อขึ้นในที่สุด โดยเรียกว่า ผู้บริหาร ภาครัฐนั้นมีทัศนคติที่ดีต่อผลิตภัณฑ์นั้นๆ

อลิศรา ชูชาติ และคณะ (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติ และค่านิยมของหญิงวัยรุ่นในสถานเริงรมย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงทัศนคติ และค่านิยมของหญิงวัยรุ่นในสถานเริงรมย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุอันดับหนึ่งที่ทำให้หญิงวัยรุ่นนั้น ไปยังสถานเริงรมย์ คือ เป็นผู้ที่รักความสนุก โดยการใช้ชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อ สะดวกสบาย ขาดการคิดถึงอนาคตของตนเอง และไม่ทราบถึง บทบาท และหน้าที่ของตนเองต่อสังคม และประเทศ หญิงวัยรุ่นปัจจุบันมีการกล้าแสดงออกมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการแสดงออกความพึงพอใจต่อเพศตรงข้าม และส่วนใหญ่ที่มาเที่ยว นั้น เป็นเพราะเพื่อนร่วมโรงเรียน หรือเพื่อนร่วมหอพักชักจูงชวนมาให้เที่ยว และเกิดความพึงพอใจ ตัดใจเที่ยวอีกเป็นประจำ

วรรณรา ชื่นวัฒนา, นิภาวรรณ คำแสน และธณฤทธิ แก้วรากมูข (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่น ตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่น ปัจจัยสาเหตุของการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่น และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสาเหตุของการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ จะใช้เวลาเที่ยวกลางคืน 3 - 4 ชั่วโมง นิยมออกไปเที่ยววันศุกร์ และออกไปเที่ยวกลางคืน 1 - 2 วัน ต่อสัปดาห์ ทั้งนี้เป็นเพราะลักษณะทาง

ประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน เช่น วัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่ได้เรียนแล้ว จึงทำให้ช่วงเวลาในการเที่ยวยาวนานกว่า และถี่กว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีการศึกษาจะต้องเรียนหนังสือ และยังคงใช้เงินจากผู้ปกครอง ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้บริการ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะออกไปใช้บริการ เมื่อมีโอกาพิเศษ และสังสรรค์สนุกสนานกับเพื่อนเพื่อเป็นการผ่อนคลาย

ขวัญชนก นันทไพบูลย์ (2550) ศึกษาปัจจัย และพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัย และพฤติกรรมของนักศึกษาเกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิง ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามักไปในวันศุกร์ซึ่งพ่วงนี้ไม่มีเรียน ช่วงเวลา 20.01 - 22.00 น. ความถี่โดยเฉลี่ยในการเที่ยวสถานบันเทิง 1 - 2 ครั้งต่อเดือน แสดงให้เห็นว่านักศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างยังคงตระหนักถึงความสำคัญของการเรียน จึงทำให้ส่วนใหญ่ออกไปเที่ยวสถานบันเทิงในเวลาที่ไม่กระทบต่อการเรียน

ณัชชา มณีวงศ์ (2550) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา ที่ใช้บริการสถานบันเทิง ในเขตจังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้บริการ ได้แก่ ผ่อนคลายความเครียด เพื่อได้รับประสบการณ์ใหม่ และอยากรู้ อยากเห็น ทั้งนี้ เป็นเพราะ ความเชื่อ หรือความคิดของนักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่า สถานบันเทิงเป็นที่ผ่อนคลาย เมื่อเข้าไปใช้บริการสามารถทำให้ตนเองมีความสุขลืมเรื่องเครียดต่าง ๆ มีเพลงให้ฟัง ได้พบปะเพื่อนฝูง พูดคุย แลกเปลี่ยนกันได้ อาจกล่าวได้ว่า นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นักศึกษาส่วนใหญ่ก็ยังเห็นสถานบันเทิงเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นที่พบปะเพื่อนฝูงเพื่อสังสรรค์สนุกสนาน คลายความเครียด

จุฑาทิพย์ พรมงศ์, อโณทัย งามวิชัยกิจ และยุทธนา ธรรมเจริญ (2561) ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้บริการผับ และสถานบันเทิงรอบสถานศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการผับ และสถานบันเทิง นักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้บริการสถานบันเทิง วันใดก็ได้ที่พ่วงนี้ไม่มีเรียน เวลาในการใช้บริการสถานบันเทิงเฉลี่ยต่อครั้ง 2-3 ชั่วโมง และออกไปใช้บริการน้อยกว่าเดือนละครั้ง ทั้งนี้เป็นเพราะความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตนเองยังเป็นนักศึกษา หากพ่วงนี้ไม่มีเรียนทำให้สามารถเที่ยวได้อย่างสบายใจไม่ต้องกังวลว่าจะตื่นสายไปเรียนไม่ทัน ทำให้เป็นเหตุผลให้นักศึกษาเลือกไปเที่ยววันนี้มากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

Sokol-Katz (2012) ศึกษาเรื่อง Family structure versus parental attachment in controlling adolescent deviant behavior. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะครอบครัว และพฤติกรรมเบี่ยงเบนของวัยรุ่น เช่น การกระทำผิดที่สำคัญเล็กน้อยและการดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ และการใช้ยาเสพติด ผลการศึกษาพบว่า ถ้าพ่อแม่ ที่มีทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จะทำให้เด็กรู้จักเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ แต่ถ้าพ่อแม่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จะทำให้เด็กไม่สนใจเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ผสมแอลกอฮอล์

Murphey, Lamonda, Carney, & Duncan (2014) ศึกษาเรื่อง Relationships of a brief measure of youth assets to health-promoting and risk behaviors. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์สำหรับการพัฒนาความเสี่ยง และส่งเสริมพฤติกรรมเกี่ยวกับด้านสุขภาพ ผลการศึกษาพบว่า ส่วนของปัจจัยสังคมแวดล้อม หรือปัจจัยเอื้อที่มีผลกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว พบว่าสมาชิกในครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีการให้กำลังใจ มีการปรึกษาหารือกันจะมีพฤติกรรมเสี่ยงลดลง

Jeynes (2015) ศึกษาเรื่อง The Effects of Recent Parental Divorce on Their Children's Consumption of Alcohol โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อทดสอบกรณีเด็กที่พ่อแม่หย่าร้างภายใน 4 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยครั้ง หรือมีการบริโภคในปริมาณที่มากกว่าในครอบครัวที่พ่อแม่มีการหย่าร้างกัน 4 ปีขึ้นไปหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยเอื้อ กล่าวคือ นักเรียนที่ดื่มสุราอาศัยตามหอพัก บ้านเช่า ในขณะที่นักเรียนที่อาศัยกับบิดา มารดามากไม่ดื่มสุรา หรือดื่มน้อยกว่านักเรียนที่อยู่ตามบ้านเช่า หรืออยู่กับเพื่อนตามลำพัง และเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่หย่าร้างมีการดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด อธิบายได้ว่าการมีสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัว จะทำให้สมาชิกภายในครอบครัวห่างไกลจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นพื้นฐานแรกในการป้องกันไม่ให้นักศึกษา หรือบุคคลหันมาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะการอยู่อาศัย พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาการจัดระเบียบสถานบริการในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี” จากการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นหัวข้อการนำเสนอ ดังนี้

- 3.1 ระเบียบวิธีวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษาการจัดระเบียบสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้ศึกษาใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และนำเสนอรายงานในรูปแบบตารางประกอบความเรียง และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้แบบสัมภาษณ์ (Indepth Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ให้บริการในสถานบริการในอำเภอคลองหลวง (คลองห้า และคลองหก) จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจที่จะตอบคำถามได้

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ

- 1) ผู้ประกอบการสถานบริการ จำนวน 3 คน
- 2) พนักงานในสถานบริการ จำนวน 10 คน
- 3) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ จำนวน 3 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ได้แก่ ผู้ให้บริการสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยใช้รูปแบบการคัดเลือกแบบไม่ทราบจำนวน ดังต่อไปนี้

ได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2559) ซึ่งสูตรในการคำนวณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

$$\text{สูตร } n = \frac{P(1-P)Z^2}{E^2} \quad (3-1)$$

เมื่อ n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 P แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยกำลังสุ่ม .50
 Z แทน ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ Z มีค่าเท่ากับ 1.96
 ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 (ระดับ .05)

E แทน ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่เกิดขึ้น = .05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{(.05)(1-.5)(1.96)^2}{(.05)^2} \\ &= 384.16 \end{aligned}$$

ใช้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 384 คน จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อความสะดวกในการประเมินผล และการ

วิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามที่
 เสนอไว้กำหนด คือ ไม่น้อยกว่า 384 ตัวอย่าง โดยสุ่มตัวอย่างจากผู้ใช้บริการสถานบริการ ในเขต
 อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ได้แก่ ผู้ประกอบการสถานบริการจำนวน 3 คน พนักงานในสถาน
 บริการจำนวน 10 คน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ จำนวน 3 คน ได้มาโดยวิธีการเลือก
 สุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจง

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกได้ดังนี้

รายการ	จำนวน	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มที่ 1 (สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ)		
1) ผู้ใช้บริการสถานบริการ	400	400
กลุ่มที่ 2 (สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ)		
1) ผู้ประกอบการสถานบริการ	3	3
2) พนักงานในสถานบริการ	10	10
3) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ	3	3

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย
 คำถามแบบปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) และแบบปลายเปิด (Open-ended
 Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed-ended
 Questionnaire) ประกอบด้วยเพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพการสมรส และระดับ
 การศึกษา โดยมีลักษณะคำถามที่มีตัวเลือกตอบให้เลือก 1 ตัวเลือกเท่านั้น (Single Choice Question)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติต่อสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) โดยมีลักษณะคำถามที่มีการกำหนดระดับคะแนนเป็นระดับจาก 1 ถึง 5 คะแนน (Likert Scale) จำนวน 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมสู่การปฏิบัติการจัดระเบียบสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง (คลองห้าและคลองหก) ในจังหวัดปทุมธานี เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire)

โดยใช้มาตรวัดระดับความพึงพอใจ (Measurement of Satisfaction) โดยใช้วิธี Likert Scale วัดจากตัวแปรที่กำหนดขึ้นตามแบบสอบถาม โดยแต่ละคำถามจะมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความสำคัญ แบ่งเป็น 5 ระดับคะแนน คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งเกณฑ์การเฉลี่ยระดับความสำคัญ ใช้สูตรคำนวณความกว้างของชั้น (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2552) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระดับชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned} \quad (3-2)$$

เกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็นของการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคม และปัจจัยต่าง ๆ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สามารถกำหนดได้ดังนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงเกณฑ์เฉลี่ยระดับความคิดเห็น

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้	ระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

3.3.1 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยทำการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ ขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบเบื้องต้น ซึ่งให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ที่ต้องการทำวิจัยในครั้งนี้ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2) ส่งแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสอดคล้องแล้ว นำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และนิยามของการวิจัย (IOC: Item Objective Congruence Index) มีรายละเอียดดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่ามีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

ผู้ทรงคุณวุฒิเทียบเคียงผังการสร้างแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกรอบแนวคิด ซึ่งรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความสอดคล้องแบบสอบถาม มีรายชื่อดังนี้

- 1) ดร.เฉลิมพร เย็นเอียด
- 2) พ.ต.ต.สุนทร รัตนพร
- 3) นางสาววรรธน์ ไตรทิพย์พานิชย์

นำคะแนนที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ หาค่า IOC รายข้อจากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-3)$$

เมื่อ IOC = ค่าดัชนีความสอดคล้อง

R = คะแนนความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิของแต่ละท่าน

N = จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

การตัดสินค่าดัชนีความสอดคล้องตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2559 ; อุทุมพร จามรมาน, 2530)

2.1) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้น เป็นตัวแทนของวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด สามารถนำไปทดสอบการใช้งานได้

2.2) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าน้อยกว่า 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้น ไม่เป็นตัวแทนของวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด ต้องทำการปรับปรุง หรือตัดข้อคำถามนี้ทิ้ง

2.3) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.71 ถึง 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์การทดสอบ

เกณฑ์การพิจารณาเลือกข้อคำถามที่ใช้ได้จะต้องมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาสูงกว่า 0.60 ขึ้นไป และจากผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปได้ว่า ข้อคำถามมีค่าระหว่าง 0.60 - 1.00 จากนั้นพิจารณาปรับแก้ข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ จัดเตรียมแบบสอบถามเพื่อนำไปทดลองเก็บข้อมูลเพื่อทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability)

3) การหาความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 30 ชุด ไปทำการทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอคลองหลวง (คลองห้า และคลองหก) และนำข้อมูลที่ได้ไปทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม และจะนำแบบสอบถามส่วนที่ 2 คือ ข้อมูล และความคิดเห็นต่อสถานบริการ และส่วนที่ 3 คือ ข้อมูล และความคิดเห็นต่อการจัดระเบียบสังคม ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภทแบบ (Likert Scale) มาทำการทดสอบหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach's Alpha (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการประมวลผล โดยกำหนดความน่าเชื่อถือของเครื่องมือไม่ต่ำกว่า 0.7 ขึ้นไป

3.4 การเก็บข้อมูล

3.4.1 วิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.4.1.2 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจก และเก็บแบบสอบถามทั้งหมดจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการสถานบริการในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี (คลองห้า และคลองหก) จำนวน 400 คน จากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

3.4.1.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.4.2 วิจัยเชิงคุณภาพ

3.4.2.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการสถานบริการจำนวน 3 คน พนักงานในสถานบริการจำนวน 10 คน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือ ตำรวจ จำนวน 3 คน

3.4.2.2 นำบทสัมภาษณ์ที่ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อการตีความสร้างข้อสรุป การจำแนกชนิด และการเปรียบเทียบข้อมูล การเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ เพื่อหาคำอธิบาย และข้อสรุปทั้งหมด เพื่อหาคำตอบภายใต้กรอบความคิด หรือทฤษฎี เพื่อให้ได้คำตอบที่น่าเชื่อถือ และแม่นยำที่สุด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยนำข้อมูลที่ได้จากเอกสาร และการวิจัยภาคสนามมาวิเคราะห์ร่วมกัน โดยอาศัยกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับกลุ่มมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ด้วยกัน

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดต่อไปนี้

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

1) ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2) ปัจจัยด้านการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติของสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3) จากการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการ เขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)

4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไข ในการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติกับสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

3.5.2 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

1) การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบความแตกต่าง 2 ตัวแปร ได้แก่ เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test Independent)

2) การเปรียบเทียบความแตกต่างตัวแปรที่มีมากกว่า 2 ตัวแปร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD

3) วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติกับสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ระหว่างประชาชนที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจที่เกี่ยวข้อง ในการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคม ทำการทดสอบความสัมพันธ์ ด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านกระบวนการสัมภาษณ์ของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ จำนวน 3 คน, ผู้ประกอบการ จำนวน 3 คน และพนักงานในสถานบริการ จำนวน 10 คน และเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามผ่านผู้ใช้บริการสถานบริการทั้งในรูปแบบร้านอาหาร บาร์ และผับ ในเขตคลองหลวง (คลองห้า และคลองหก) จำนวน 400 คน ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลด้านปฐมภูมิ (Primary Data) นอกจากนั้นยังได้ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) จากการทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวถึงการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ

โดยมีการแบ่งเนื้อหาการนำเสนอ ดังนี้

- 4.1) การปฏิบัติงานตามนโยบายการจัดระเบียบสังคมของเจ้าหน้าที่ฝ่าย ปกครอง หรือตำรวจ
- 4.2) การให้ความร่วมมือต่อนโยบายของผู้ประกอบการ และพนักงานในสถานบริการ
- 4.3) การตระหนักรู้ และการมีส่วนร่วมต่อนโยบายของผู้ใช้บริการสถานบริการ

4.1 การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ

นโยบายจัดระเบียบสังคมของกระทรวงมหาดไทย มีจุดประสงค์ที่อยากเห็นคุณภาพชีวิต (Quality of Life) ของประชาชน มีความปลอดภัย และมีความสุขมากขึ้น และ 1 ในกระบวนการได้กำหนดขั้นตอนการจัดระเบียบสถานบริการ โดยมีแนวปฏิบัติสำคัญ ได้แก่ การประกาศกำหนดเขตเพื่อการอนุญาต หรืองดการอนุญาตต่อสถานบริการ (Zoning) การเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับอายุของผู้ใช้บริการ (20 ปีบริบูรณ์) การให้สถานบริการเปิด - ปิด ตามเวลาที่กฎหมายกำหนด และการขจัดมิให้มียาเสพติดในสถานบริการ ซึ่งมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

กระนั้นการผลักดันนโยบายการจัดระเบียบสังคมในสถานประกอบการ ไปสู่การปฏิบัติ หากวิเคราะห์ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อาจมิใช่ความรับผิดชอบของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่อาจเป็น

ความร่วมมือกันจาก 4 ภาคส่วน ได้แก่ ผู้ประกอบการ และพนักงานในสถานบริการ, พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ, ผู้ใช้บริการสถานบริการ และประชาชนโดยทั่วไป ในส่วนของผู้บังคับใช้กฎหมาย เล็งเห็นว่า ความเข้มงวด จริงจังในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ (ตามที่กำหนดไว้แล้ว) ก็เป็นปัจจัยสำคัญอันดับต้น ๆ ที่จะผลักดันให้นโยบายการจัดระเบียบสังคมในสถานบริการบรรลุจุดประสงค์

“... การจัดระเบียบสถานประกอบการ ให้นำหนักไปที่ 2 ส่วน ส่วนแรกสถานประกอบการเคารพกฎหมาย กฎระเบียบอย่างจริงจัง ส่วนที่ 2 การที่ตำรวจเอาจริงจัง ในการตรวจสอบ ที่สำคัญต้องทำให้มันเป็นบรรทัดฐานเดียวกันหมด คือ ถ้าให้ปิด 00.00 น. ก็ต้องปิดให้เหมือนกันหมดทุกผับ ทุกบาร์ ทุกสถานบันเทิง ไม่ใช่สถานบริการไหนเส้นใหญ่ รู้จักตำรวจ ก็จะขอปิดเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด พอมันมีสถานบริการใดสามารถเปิดเกินเวลา มันก็จะมีสถานบริการอื่น ๆ ตามมาอีก ดังนั้น กฎหมายที่เป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน ผู้บังคับใช้กฎหมายก็ต้องจริงจังเข้มงวดในการตรวจสอบ และที่สำคัญไม่ควรเลือกปฏิบัติ...” (กฤษณพงศ์ พุทธระกูล, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2562)

4.1.1 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม ในสถานบริการ

การควบคุมสถานบริการตามที่กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามนโยบายจัดระเบียบสังคมอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 จนถึงปัจจุบัน หากเทียบกับก่อนประกาศนโยบายจัดระเบียบสังคม ปัจจุบันแนวโน้มของสถานบริการที่กระทำผิดกฎหมายมีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามก็ยังพบว่าการกระทำผิดกฎหมาย อาทิ การเปิด - ปิด ไม่ตรงเวลา หรือยังคงมีการตรวจพบสิ่งเสพติด รวมถึงอาวุธจากผู้ที่ใช้บริการสถานประกอบการ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ภาครัฐจึงจำเป็นต้องมีมาตรการในการปฏิบัติงานอย่างเข้มงวดกวดขัน ดังนี้

4.1.1.1 บูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ตรวจตราสถานบริการ หรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 โดยกำกับดูแลมิให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการ

ยินยอม หรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ที่อายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ การเปิดทำการเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด และการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ และยาเสพติด

4.1.1.2 กวดขันมิให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนาที่กฎหมายกำหนด โดยให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องกำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 หากพบการกระทำความผิดให้ดำเนินการตามกฎหมายโดยเคร่งครัด

4.1.1.3 ประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือผู้ประกอบการสถานบริการให้ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้จังหวัดปทุมธานี กลายเป็นแหล่งที่มีสถานบันเทิง ดื่มสุรา ผับ บาร์ รอบสถานศึกษา มากติดอันดับ 2 รองจากกรุงเทพมหานคร ลำสุครุภพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดปทุมธานี กรมการปกครอง สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) สำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า (สคล.) เครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ เครือข่ายเฝ้าระวังธุรกิจสุรา และเครือข่ายมหาวิทยาลัยปลอดเหล้า จัดเวทีเพื่อสร้างความเข้าใจกับผู้ประกอบการที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานบันเทิง ผับ บาร์ ภายใต้อำเภอ “ร้านเหล้ารอบสถานศึกษา รายใหม่ไม่เพิ่ม ร้านเดิมทำตามกฎหมาย...เราทำได้” เพื่อให้เข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมร้านเหล้ารอบสถานศึกษา หรือโซนนิ่ง รวมถึง พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 (ไทยโพสต์, 2562)

“...หากถามว่าปัจจุบันเจ้าของสถานประกอบการทราบข้อกฎหมายที่บังคับใช้ 100% ไหม ต้องแจ้งอย่างนี้ว่า มีเพียงบางส่วนเท่านั้น ที่ทราบข้อกฎหมายเป็นอย่างดี และก็มีจำนวนไม่น้อยที่ไม่ทราบว่าอะไรทำได้ อะไรทำไม่ได้ ซึ่งก็มีอีกมาก ที่เจ้าของสถานบริการพยายามหลีกเลี่ยงไม่ทำตาม อาทิ เวลาเข้าจับกุมก็อ้างว่าไม่ทราบกฎหมาย หรือวันที่ให้งดขายสุรา พอมีการลงพื้นที่ และพบว่ามียูทูปค้ายี่สิบสุรา เจ้าของร้านที่อ้างว่าลูกค้านำมาเอง หนักไปกว่านั้น บางร้านค้าในปทุมธานี ถูกดำเนินคดีมากกว่า 12 ครั้ง และขายโดยไม่มีใบอนุญาต แต่ก็กลับมาเปิดใหม่ได้ โดยให้ลูกจ้างหรือนอมินีเปลี่ยนหน้า และรับความผิดแทน บางร้านไม่ให้ความร่วมมือถึงขั้นมีรูปก. คู่ต้นทาง มีห้องลับ

ด้านล่างทำเป็นผับ บาร์ บางร้านรอเจ้าหน้าที่เข้าตรวจก่อน และปล่อยเยาวชนเข้าร้าน หลัง 23.00 น.” (สุนทร รัตนพร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 มิถุนายน 2562)

ด้วยในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีมหาวิทยาลัยมากที่สุดถึง 13 แห่ง และจากการตรวจสอบพบว่าการจำหน่ายแอลกอฮอล์รอบมหาวิทยาลัยจำนวนมาก สำหรับบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามสถานบริการ ได้ยึดแนวทางตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ 22/2558 และแก้ไขเพิ่มเติม 46/2559 ควบคู่กับ พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 และพ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2493

“...ในการจะบังคับใช้กฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการ ทางตำรวจได้ลงพื้นที่ทำความเข้าใจกับทุกมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับการตรวจสอบนักศึกษาที่เข้าใช้บริการสถานบริการที่เปิดอยู่รอบมหาวิทยาลัย รวมถึงตรวจตราห้ามมิให้นักศึกษา การทำการมั่วสุม อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญ คือ ทางผู้ประกอบการเองก็ต้องให้ความร่วมมือ และกระทำตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งปัจจุบันทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้มีการลงพื้นที่อย่างต่อเนื่อง แต่ภายหลังจากที่ความถี่ในการลงพื้นที่น้อยลง ผลก็คือ เราได้ตรวจพบผู้ประกอบการรายใหม่หลายรายที่ฝ่าฝืนกฎหมายขายเหล้าในเขตโซนนิ่ง หลังเข้าจับกุม ก็มีการแข่งร้านให้กับผู้ประกอบการท่านอื่น...” (สุนทร รัตนพร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 มิถุนายน 2562)

จากบทสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ดูแลพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ได้พบปัญหาจากหลายภาคส่วน ด้วยจำนวนสถานศึกษาที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นตัวบ่งชี้อย่างหนึ่งว่า จังหวัดปทุมธานี มีเด็กนักศึกษา หรือวัยรุ่นจากทั้งภายในจังหวัด และจากจังหวัดอื่น ๆ เดินทางมาอาศัย และศึกษาตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้พื้นที่ดังกล่าวมีสถานบริการเปิดกิจการขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งการปฏิบัติงาน และวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคมของทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงอาศัยการจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำความเข้าใจทั้งกับเจ้าของสถานบริการ และผู้ใช้บริการ รวมถึงกวาดขัน และลงพื้นที่ตรวจสอบอย่างเคร่งครัด แต่ทั้งนี้ การจะผลักดันให้กฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการสามารถบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายส่วนที่เกี่ยวข้อง

4.1.2 แนวทางการแก้ไข เพื่อผลักดันให้การบังคับใช้กฎหมาย ด้านการจัดระเบียบสถานบริการสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในกระบวนการบังคับใช้กฎหมายด้านการจัดระเบียบสถานบริการ อาจมีผู้เกี่ยวข้องที่จะผลักดันให้กฎหมายฉบับนี้สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จาก 3 ภาคส่วน กล่าวคือ ส่วนแรก ผู้ออกกฎหมาย หรือบังคับใช้กฎหมาย, เจ้าของ และพนักงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานบริการ และประชาชนผู้ใช้บริการ

“...ตามจริง การจะจัดระเบียบสถานบริการมันควรจะเริ่มมาจากการออกกฎหมาย ผู้ออกกฎหมายเองต้องเข้าใจรูปแบบ เข้าใจบริการของสถานบริการต่าง ๆ ที่มีอยู่หลากหลายในสังคม เช่น ผับ บาร์ ร้านอาหาร การจัดโซนนิ่งเป็นเรื่องที่ดี การกำหนดอายุผู้เข้าเป็นเรื่องที่เหมาะสม รวมไปถึงการตรวจสอบอาวุธ หรือยาเสพติด แต่ปัจจุบันเวลาลงตรวจจะพบสถานบริการที่เปิดเกินเวลา ซึ่งหากมองอย่างเป็นกลาง ผมมองว่าการกำหนดเวลา ยังไม่สามารถบังคับใช้ได้อย่าง 100% ผมเข้าใจเจ้าของสถานบริการนะ กว่าลูกค้าจะเข้าร้านก็คึกแล้ว จะให้ปิดเที่ยงคืนก็คงเป็นไปได้ยาก รองลงมา คือ การให้ความร่วมมือของเจ้าของสถานบริการ ต้องยอมรับว่าบางสถานที่อาจมีการจ่ายเงินให้ตำรวจ เจ้าของร้านรู้จักผู้หลักผู้ใหญ่ที่คอยช่วยเหลือให้รอดพ้นจากการกระทำความผิด ในส่วนนี้จะทำให้ตำรวจผู้ปฏิบัติงานเวลาลงพื้นที่ตรวจสอบทำงานได้ยากมาก พอได้รับแจ้งเหตุจากชาวบ้านว่าร้านใดร้านหนึ่งมีความเสี่ยงในการกระทำความผิดกฎหมาย พอรับแจ้งตำรวจก็ต้องลงพื้นที่ตรวจสอบ แต่พอไปถึงไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจากเจ้าของรู้จักนายทหาร หรือนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งผมมองว่ามันเป็นไปได้ยากที่จะทำให้กลไกนี้หายไป แต่ถ้าถามว่าเป็นไปได้ไหมที่จะเอาจริงเอาจัง ผมมองว่าสามารถทำได้ หากผู้มีอำนาจเอาจริงเอาจังด้วยเช่นกัน ผมมองว่าความเสมอภาค โปร่งใส มีคุณธรรม 3 คำนี้เป็นส่วนสำคัญที่จะผลักดันให้กฎหมายนี้สามารถบังคับใช้ได้จริง และภาคส่วนสุดท้ายคือ ตัวนักเที่ยว นักดื่มทั้งหลายก็ต้องเคารพกฎหมายด้วยเช่นกัน...” (กฤษณพงศ์ พุทธระกูล, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2562)

ทั้งนี้ อัตราความเสี่ยงที่จะกระทำความผิดกฎหมายของประเภทสถานบริการที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นร้านอาหาร บาร์ และผับ ก็จะมี ความแตกต่างด้านความรุนแรงในการกระทำผิดที่ต่างกันไป กล่าวคือ รูปแบบร้าน แนวเพลง กลุ่มลูกค้า เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการการกระทำ

ความผิดกฎหมาย ทั้งนี้หากให้วิเคราะห์สัดส่วนของการตรวจพบสถานบริการที่กระทำความผิดจากน้อยไปมาก อันดับ 1 สถานประกอบการในรูปแบบร้านอาหาร อันดับ 2 สถานประกอบการในรูปแบบบาร์ อันดับ 3 คือ สถานประกอบการในรูปแบบผับ

“...หากให้จัดลำดับปัญหาการกระทำความผิดกฎหมายของสถานประกอบการที่มองว่า ผับเป็นสถานบริการที่เสี่ยงมากที่สุด เวลาลงตรวจที่ เจอทั้งยาเสพติด อาวุธ และเด็กที่อายุต่ำกว่าเกณฑ์ รองลงมา คือ บาร์ ปัญหาที่เจอก็คือ การแอบขายเครื่องดื่มให้เยาวชน แต่ถ้าเป็นบาร์ที่กลุ่มลูกค้าเป็นวัยทำงาน ส่วนใหญ่ก็จะไม่มีปัญหาอะไร สุดท้ายเลย คือร้านอาหาร กลุ่มสถานบริการประเภทนี้ลูกค้าจะเป็นวัยทำงานที่ต้องการสถานที่ดื่มพบปะพูดคุยปัญหาจะน้อย ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจก็จะให้ความสำคัญในการลงพื้นที่ตรวจสอบผับมาเป็นอันดับ 1 จากนั้น คือ บาร์ และน้อยมากในการลงพื้นที่ตรวจสอบร้านอาหาร โดยการลงตรวจผับ ปัญหาก็มีมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการมั่วสุม การเสพยาอายุต่ำกว่าเกณฑ์ ที่มองว่าหากจะผลักดันให้กฎหมายบังคับใช้ได้มากขึ้น บุคคลสำคัญเลยก็คือ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคนเข้าใช้บริการ หรือที่เราเรียกกันว่าการ์ดของร้าน จากการลงพื้นที่ปฏิบัติงาน ร้านไหนการ์ดเข้มงวด ปัญหาการกระทำความผิดก็จะน้อย เริ่มจากการตรวจบัตร การตรวจค้นร่างกายทั้งอาวุธ และยาเสพติด ที่สำคัญการ์ดต้องมีมากพอในการตรวจสอบดูแล ไม่ใช่ตรวจแค่หน้าร้าน ภายในร้านก็ต้องประจำตามจุด เช่น บริเวณห้องน้ำ จุดนี้เป็นจุดสำคัญ ส่วนใหญ่ลูกค้าที่เข้าห้องน้ำพร้อมกันที่ 3-5 คน อันนี้ผิดปกติ และ การ์ดต้องไปตรวจสอบ และถ้าจะให้ดีการ์ดควรมีทั้งเพศชาย และเพศหญิง ยกตัวอย่างเมืองนอก การ์ดต้องเข้าอบรมนะ ที่สำคัญการ์ดขึ้นทะเบียนเป็นบุคคลของรัฐ เป็นเหมือนเจ้าหน้าที่ตำรวจเลย พี่ว่าแบบนี้จะทำให้การกระทำความผิดลดน้อยลงได้...”
(กฤษณพงศ์ พุตระกูล, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2562)

“...ทั้งนี้ ทั้งนี้ พี่ให้ความสำคัญในการจะช่วยกันผลักดัน ให้การบังคับใช้กฎหมายในการจัดระเบียบสถานบริการ สามารถบังคับใช้ได้มีประสิทธิภาพ ควรเริ่มจาก

- 1) ผู้ประกอบการ และพนักงานภายในร้าน กล่าวคือ เจ้าของร้านเรียนรู้ และเคารพกฎหมาย กำชับพนักงานภายในร้านเอาจริง เอาจัง ต่อบุคคลที่กระทำความผิดกฎหมาย เจ้าของร้านเองต้องไม่หลีกเลี่ยง หรือพร้อมจะช่วยลูกค้าของตน มองผลกำไรของร้านเป็นส่วนสำคัญได้ แต่ต้องเห็นความสำคัญของกฎหมาย ให้ความสำคัญต่อสังคมด้วย

- 2) ผู้มาใช้บริการ กล่าวคือ เด็ก, เยาวชน และผู้ใหญ่ ต้องรู้จักมีความรับผิดชอบส่วนตน อาทิ เด็กควรรู้วัยของตัวเองว่าไม่สามารถเข้าสถานบริการได้ เป็นวัยที่ต้องเรียนหนังสือ ก็ต้องเรียน เยาวชน หรือผู้บรรลุนิติภาวะเอง ก็ต้องเคารพกฎระเบียบของบ้านเมือง
- 3) บุคลากรภาครัฐ, นโยบาย, กฎหมาย, การปฏิบัติ ต้องเอาจริง เอาจัง ต้องมีความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ และทำให้กฎหมายเป็นกฎหมายที่ศักดิ์สิทธิ์ และสามารถบังคับใช้ได้จริง...” (ภุริวัฑฒ์ พันจักร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 มิถุนายน 2562)

การจัดลำดับสถานบริการที่มีความเสี่ยงในการละเมิดกฎหมายการจระเขียบสถานบริการในมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อันดับ 1 คือ ผับ อันดับ 2 คือ บาร์ และอันดับ 3 คือ ร้านอาหาร ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเล็งเห็นว่า การจะทำให้เห็นนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพควรเริ่มต้นจากสถานบริการ พนักงานภายในร้าน ที่ต้องช่วยกวดขัน และไม่ละเลยข้อกฎหมาย ไม่แอบขายสุราให้เยาวชนที่อายุไม่ถึง 20 ปี ไม่เปิดเกินเวลาจากที่ข้อกฎหมายกำหนด มีการตรวจสอบหายาเสพติด และอาวุธของผู้ใช้บริการ รวมถึงผู้ให้บริการก็ต้องมีความเกรงกลัวในกฎหมาย มีระเบียบวินัยในการเข้าใช้สถานบริการ ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตรวจตราอย่างเข้มงวด ในสถานบริการ และผู้ให้บริการไม่กระทำการกระทำผิดในกฎหมาย

4.2 การให้ความร่วมมือต่อนโยบายของผู้ประกอบการ และพนักงานในสถานบริการ

สถานบริการ ความหมายตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง (กฎ) น. สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้า ดังต่อไปนี้ (1) สถานเดินรำ รำวง หรือ ร่องเง็ง ประเภทที่มี และประเภทที่ไม่มีหึ่งพาร์เทนอร์บริการ (2) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย และบริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า (3) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า (4) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

การจัดระเบียบสังคมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ มีแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ ได้แก่

- 1) ประกาศกำหนดเขตเพื่อการอนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning)
- 2) เข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับอายุของผู้เข้าไปใช้บริการ
- 3) ให้สถานบริการเปิด - ปิด ตามเวลาที่กำหนด
- 4) ขจัดมิให้มียาเสพติดในสถานบริการ

ด้วยรูปแบบของสถานบริการที่มีอยู่หลากหลายในปัจจุบัน อาทิ ผับ บาร์ เลาจ์ ออบอบ นวด เป็นต้น ในแต่ละสถานบริการมีปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายที่แตกต่าง กัน เช่น สถานบริการที่มีรูปแบบร้านแนวปิด, มืด เป็นการดื่มสุรา และฟังเพลง โดยแนวเพลงส่วนใหญ่ของร้านเป็นเพลงเร็ว สถานที่เหล่านี้ อาจมีความเสี่ยงที่อาจตรวจพบสารเสพติด และอาวุธ ได้ง่ายกว่าร้านที่เปิดบริการที่เน้นนั่งรับประทานอาหาร และฟังเพลง ทั้งนี้การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาสถานบริการใน 3 ลักษณะ ประกอบด้วย ร้านอาหาร บาร์ และผับ

4.2.1 การตระหนักรู้, มุมมองความคิดเห็น และแนวปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบ สถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กรณีศึกษาจากผู้เปิดสถานบริการรูปแบบ ร้านอาหาร

สถานบริการประเภทร้านอาหาร คือ สถานที่จำหน่ายอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มประเภทอื่น ๆ โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นเพื่อความบันเทิง โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ให้บริการ อาทิ ไม่จำหน่ายสุราให้เด็กที่อายุต่ำกว่า 20 ปี หรือนักศึกษาที่สวมเครื่องแบบ ทางร้านจะงดจำหน่ายสุรา การห้ามพกพาอาวุธ และสิ่งเสพติดเข้าร้าน เป็นต้น ซึ่งสถานบริการประเภทร้านอาหาร จากการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สอบถามการการตระหนักรู้ รวมถึงมุมมองความคิดเห็น และแนวปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...มองว่าการมีกฎหมายควบคุมสถานบริการ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดโซนนิ่ง การกำหนดอายุผู้เข้า หรือการกำหนดเวลาเปิด - ปิด สิ่งหนึ่งเป็นเรื่องดี เพราะมองดี ๆ มันก็เป็นผลดีต่อผู้บริโภค ดีมากเมามากที่ว่าอันตราย แต่การกำหนดโซนนิ่ง พยายามไม่เห็นด้วยเท่าไร อย่างเป็นร้านอาหารที่มีเพลงฟัง และมีดนตรีสดในวันศุกร์ พี่มองว่า กลุ่มลูกค้าพี่ก็พอนักศึกษาอยู่บ้าง บางคนอยู่หอพัก การที่มีร้านอาหารที่ใกล้สถานศึกษา พี่มองว่าคนจะดื่ม ไกลแค่ไหนก็ไปดื่ม มันจะดีกว่าไหม ถ้าดื่มแล้วกลับหอได้ใกล้ ๆ ไม่ต้องขับรถไกล อันตรายอีก ...” (กฤษณพงศ์ พุทธระกูล, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2562)

“... โดยร้านของเราจะเปิดตั้งแต่ 11 โมง ยาวจนถึงเที่ยงคืน ทางร้านมีการแสดงดนตรีสด เฉพาะวันศุกร์ นอกนั้นจะเปิดเพลง ซึ่งร้านอาหารลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัว หรือ

วัยทำงาน เพื่อน ๆ นัดกันมาพูดคุย พบปะสังสรรค์เนื่องในโอกาสต่าง ๆ ทางร้านจึงไม่มีการตรวจบัตรประชาชน แต่หากลูกค้าท่านใดที่มีเกณฑ์อายุไม่ถึง ทางร้านก็จะทำการตรวจเป็นบางคน ส่วนลูกค้าที่ใส่ชุดนักเรียนมานั่งดื่ม ทางร้านก็จะงดขายสุราให้ ส่วนลูกค้าที่มาเป็นครอบครัวแล้วมีเด็กมาด้วย ถ้าเด็กไปเล่นก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าเป็นวัยรุ่นที่อายุไม่ถึง ทางร้านก็จะแจ้งว่าไม่สามารถขายสุราให้ลูกค้าท่านนั้นได้ ส่วนเรื่องยาเสพติดหรือการพกพาอาวุธ จากที่พี่เปิดร้านมาเกือบจะ 30 ปี ยาเสพติดที่เห็นก็ คือ บุหรี่ และด้วยความที่ร้านเราปิดกระจกหมด ลูกค้าก็จะออกไปสูบบุหรี่ข้างนอก เพื่อไม่ให้มีกลิ่นรบกวนลูกค้าท่านอื่นด้วย และในเรื่องความเสี่ยงของการทะเลาะวิวาท อย่างที่บอกพี่ว่า ความเสี่ยงอยู่ที่กลุ่มลูกค้านะ อย่างร้านที่เป็นร้านวัยทำงานค่านั่งกัน เรื่องการพกอาวุธเข้าร้านเลยไม่มี จะมีความเสี่ยงที่จะทะเลาะก็แค่ มีลูกค้าที่ดื่มหนัก ๆ แล้วเสียงดัง รอบแรก ทางร้านจะให้เด็กเดินเข้าไปบอกลูกค้าท่านนั้น ว่าเริ่มเสียงดังรบกวนลูกค้าท่านอื่น ๆ ยังไงช่วยเบาเสียงให้หน่อยนะครับ แต่ถ้าหากลูกค้าท่านนั้นไม่ฟัง ทางร้านก็จะขออนุญาตเช็กบิลโต๊ะดังกล่าว และเชิญออก เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหากับแขกท่านอื่น ทางร้านเลยต้องบริหารจัดการเอง...” (กฤษณพงศ์ พุทธระกูล, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2562)

“...ด้วยจังหวัดปทุมธานีอย่างที่ทราบ คือ มีสถานบริการที่เปิดอย่างหลากหลาย กลุ่มลูกค้าแต่ละร้านก็จะชัดเจนของแต่ละช่วงวัย ส่วนใหญ่วัยรุ่นก็จะเลือกร้านที่มีดนตรีสดเลือกเข้าผับ นั่งบาร์ ไปเลย พี่มองว่าร้านแบบนั้นมีความเสี่ยงสูงในการละเมิดกฎหมายพอมองมาในส่วนร้านอาหาร ส่วนใหญ่เวลาตำรวจลงตรวจพื้นที่ ก็จะขอดูแลใบอนุญาตในการขายสุราเท่านั้น เพราะความเสี่ยงด้านอื่น ๆ มันน้อยกว่าสถานบริการอีก 2 ประเภท แต่ถึงอย่างไรก็ตามเจ้าของร้านเองก็ต้องมีจรรยาบรรณไม่ใช่ตำรวจไม่คอยลงตรวจ เลยทะเลาะแอบขายสุราเกินเวลา ขายสุราให้เด็กที่อายุต่ำกว่าเกณฑ์ พี่มองในมุมพี่นะ จะให้ตำรวจลงตรวจตลอดคงไม่ได้ เจ้าของร้านเองก็ต้องรับผิดชอบต่อสังคมเคารพในกฎหมายด้วยเช่นกัน...” (นภาพร โพธิ์พยัคฆ์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 กรกฎาคม 2562)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในประเด็นการตระหนักรู้, มุมมองความคิดเห็น และแนวปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบ สถานบริการในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กรณีศึกษาจากผู้เปิดสถานบริการรูปแบบร้านอาหาร

โดยรูปแบบร้านอาหารที่ผู้ให้บริการเป็นบุคคลวัยทำงาน เน้นการพบปะพูดคุย สังสรรค์ ตามวาระสำคัญต่าง ๆ รวมถึงรูปแบบร้านมีแสงไปที่สว่างไม่แฉัด บังจี้เสียงในการกระทำผิด กฎหมาย หรือละเมิดข้อกำหนดในการจัดระเบียบสถานบริการจึงมีความเสี่ยงน้อย แต่กระนั้นเอง เจ้าของสถานบริการ หรือพนักงานภายในร้านก็มีอาจจะเลย หรือกระทำผิดกฎหมายได้ ซึ่งปัจจัยเสี่ยงที่สุดในสถานบริการรูปแบบร้านอาหาร คือ การแอบจำหน่ายสุราให้กับเยาวชน หรือจำหน่ายสุราในวันที่รัฐบาลกำหนดให้มีการงดจำหน่าย เป็นต้น แต่ปัญหาด้านยาเสพติด หรือการพกพาอาวุธ ในสถานบริการรูปแบบร้านอาหารยังถือว่ามีความเสี่ยงที่น้อยมาก

4.2.2 การตระหนักรู้, มุมมองความคิดเห็น และแนวปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กรณีศึกษาจากผู้เปิดสถานบริการรูปแบบบาร์

จากการศึกษาการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษาการจัดระเบียบสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่า นอกจากความเข้มงวดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการผลักดันให้นโยบายการจัดระเบียบสังคมในสถานบริการประสบความสำเร็จ คือ การให้ความร่วมมือต่อนโยบายของผู้ประกอบการ และพนักงานในสถานบริการ ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลจากเจ้าของสถานบริการในรูปแบบบาร์ กล่าวคือ สถานที่ให้บริการจำหน่ายอาหาร และสุรา รวมถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่าง ๆ โดยมีการแสดงดนตรีสด ตั้งแต่เวลา 19.00 - 00.00 น. รวมถึงมีพนักงานผู้ให้บริการนั่งพูดคุย และชงแอลกอฮอล์ โดยมีบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ถามว่าการกำหนดนโยบายการจัดระเบียบสังคมในสถานบริการ ที่ว่ามันก็มีทั้งข้อดี และข้อปฏิบัติได้ยาก อาทิ การกำหนดอายุการใช้บริการ เรื่องนี้ทางร้านเขาให้ความสำคัญมาเป็นอันดับ 1 นะ ต่อให้เป็นลูกค้าประจำ มาบ่อย หรือลูกค้าที่ถึงแม้จะดูจากหน้าแล้วอายุเกินซัวร์ ๆ เราก็ยังต้องขอคู่มือ แต่อย่างบางข้อที่ว่ามันก็ค่อนข้างเป็นไปได้ยาก เช่น การปิดในเวลา 00.00 น. พิจารณาว่าส่วนใหญ่แล้วคนทั่วไป กลุ่มลูกค้าร้านที่เป็นวัยทำงาน เข้าร้านก็ 21.00 น. เป็นต้นไป น้อยมากที่จะมาก่อน ดังนั้น พอเริ่มดื่มช้า กว่าที่จะเมา กว่าที่จะสนุก ยิ่งลูกค้าก็ไม่ออกจากร้านตอน 00.00 น. หรือการตรวจอาวุธ การตรวจหาเสพติด ถามว่าทางร้านให้ความสำคัญไหม เราก็ให้ความสำคัญ แต่การตรวจหาอะไรพวกนี้ เราใช้การสุ่มตรวจ เช่น การตรวจผู้หญิง เราก็

ต้องให้เกียรติเค้าด้วย บางคนเค้าไม่โอเคกับการจับเอว จับขา หรือแค่รู้สึกว่าเค้าดูน่าสงสัยตรงไหน ทำไมต้องมาตรวจเค้า ดังนั้น ก็ให้เป็นหน้าที่ของตำรวจไป อันนั้นเค้าสามารถตรวจได้ทุกคน...” (ดิ๊ก เหมือนเปี่ยม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2562)

“...ด้วยกลุ่มลูกค้าร้านที่เป็นวัยทำงาน คนที่มาส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ที่ตั้งใจมาดื่ม ฟังเพลง คุยงาน หรือมาผ่อนคลายด้วยการพูดคุยกับสาว ๆ ดังนั้น พี่พูดได้เลยว่าทางร้านไม่น่ามีเรื่องยาเสพติด แต่ก็เชื่อว่าทางร้านจะไม่สอดส่องดูแลนะ ทางเจ้าของร้านเองก็มีการติดกล้องวงจรปิดตามมุมต่าง ๆ ของร้าน เด็ก ๆ พนักงานก็ต้องคอยสอดส่องดูแล และควรสังเกตลูกค้า เช่น มีการไปเข้าห้องน้ำเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ไหม มีอาการเหมือนคนเล่นสิ่งเสพติดมารีเปล่า และถ้ามีเราก็ต้องเชิญออก เรายกษาความปลอดภัยให้กับลูกค้าท่านอื่น ๆ ภายในร้าน นอกเหนือไปจากนั้นก็ต้องกำชับการ์ด ถ้าหากบุคคลท่านนี้มาอีกให้ตรวจค้นอย่างละเอียด (ดิ๊ก เหมือนเปี่ยม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2562)

ในการเปิดสถานบริการ บุคคลทุกส่วนในสถานบริการย่อมมีส่วนในการผลักดันให้นโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของผู้ประกอบการ หรือพนักงานต่าง ๆ ในร้าน ตามข้อกำหนดทางกฎหมายที่มีกำหนด ด้านเวลาปิดของสถานบริการต้องไม่เกิน 00.00 น., อายุของผู้ใช้บริการสถานบริการ ต้องไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์, ต้องไม่มียาเสพติด ในสถานบริการ, ต้องไม่มีการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการ หรือการห้ามมิให้มีการค้าประเวณีในสถานบริการ เป็นต้น นอกเหนือจากข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้น กฎหมายได้มีการกำหนดให้พนักงานที่จะปฏิบัติงานในสถานบริการต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี รวมถึงทางสถานบริการต้องมีการจัดทำประวัติส่วนตัวของพนักงานทุกคนภายในร้าน จากการสอบถามเจ้าของสถานบริการพบว่าทางสถานประกอบการได้ให้ความสำคัญ และเล็งเห็นประโยชน์จากการกำหนดอายุ และการจัดทำประวัติพนักงาน

“...ทางร้านรับเด็กมาทำงานตอนนี้ก็อายุ 20 ปีขึ้นไปนะ และส่วนใหญ่จะเน้นรับเป็นผู้ชาย เพื่อยกของหนัก ๆ ส่วนผู้หญิงก็จะรับมาทำงานประชาสัมพันธ์ร้าน แยกหน้าที่กันชัดเจน และก็จะมีส่วนของเด็กนั่งครึ่งที่ทางร้านมองว่า บางทีด้วยกลุ่มลูกค้าเราเป็นวัยทำงาน บางครั้งมานั่งคุยงานก็อยากให้มีสาว ๆ มาคอยดูแล ชงเหล้า แต่ด้วยความโชคดียที่ร้านเราเป็นร้านเปิด การทำอนาจารที่จะเกิดขึ้นในเวลางานของร้านก็จะไม่มีเลย และใน

ส่วนของพนักงานทางร้านก็ทำประวัติส่วนตัวของทุกคน พี่ว่ามันก็มีขึ้นชื่อดีนะ เช่น หากกรณีเด็กทำอะไรผิด เช่น ทูจิริตร้าน หรือยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ร้านก็สามารถตามตัวเด็กคนนั้น ๆ ได้กรณีหลบหนี...” (ภาณุพงศ์ จั่นเพชร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2562)

สถานบริการในรูปแบบบาร์ เป็นสถานบริการอันดับ 2 ในการมีความเสี่ยงที่จะละเมิดกฎหมายในการจัดระเบียบสถานบริการ หากเทียบกับร้านอาหารมีความเสี่ยงน้อย และพับ ที่มีความเสี่ยงสูงเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งปัญหาที่เจอ คือ การเปิดเกินเวลา เนื่องจากกลุ่มลูกค้าที่มาด้วยหลากหลายปัจจัย หลายกลุ่มช่วงอายุ กล่าวคือ มีทั้งวัยทำงาน วัยรุ่น นักศึกษา เป็นต้น ด้วยความหลากหลายของช่วงวัยนี้เอง ส่งผลให้มีความเสี่ยงกระทำความผิดต่อกฎหมายได้ แต่ทั้งนี้ ปัญหาด้านยาเสพติด และการพกพาอาวุธ ยังถือว่าพบได้น้อยในสถานบริการในรูปแบบบาร์ เนื่องจากสถานที่ที่เป็นสถานที่เปิด สว่าง และไม่มีมุมอับที่เอื้อต่อการเสพยาเสพติด แต่กระนั้นเอง ทางเจ้าของสถานบริการ และ พนักงานต่าง ๆ ภายในร้าน ก็มีการเข้มงวดกวดขัน มีการตรวจบัตรประชาชน และมีการค้นอาวุธ รวมถึงตรวจสอบหาเสพติด แต่การตรวจค้นจะแตกต่างจากสถานบริการในรูปแบบพับ ที่จะตรวจทุกคนที่จะเข้าใช้บริการ แต่ในส่วนของบาร์นั้น เป็นเพียงการสุ่มตรวจบุคคลที่ต้องสงสัยเท่านั้น และมีการสังเกต สอดส่องภายในร้านอีกครั้ง ผ่านพนักงาน และกล้องวงจรปิดในมุมต่าง ๆ ของร้าน

4.2.3 การตระหนักรู้, มุมมองความคิดเห็น และแนวปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กรณีศึกษาจากผู้เปิดสถานบริการรูปแบบพับ

รูปแบบสถานบริการที่มีความสุ่มเสี่ยงในการละเมิดกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการให้บริการเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 20 ปี การเปิด - ปิดไม่ตรงเวลา หรือการพกพาอาวุธ และยาเสพติด อาจตรวจพบได้ง่ายในร้านที่มีลักษณะเป็นสถานบริการแบบปิด มีการเล่นดนตรีสด เปิดแนวเพลงจังหวะเร็ว มีการจำหน่ายอาหารทานเล่น และสุรา รวมถึงเครื่องดื่มอื่น ๆ เป็นสถานที่พบปะสังสรรค์ รวมถึงบุคคลที่ต้องการเต้น และดื่มในเวลาเดียวกัน ในการนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เจ้าของสถานบริการในรูปแบบพับ ในหัวข้อการตระหนักรู้ รวมถึงมุมมองความคิดเห็น และแนวปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการ ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“...ทางร้านให้ความสำคัญร่วมมือ และเคารพในกฎหมายอย่างเต็มที่ครับ เพราะเราลงทุนในธุรกิจไปมาก เราไม่อยากมาเสี่ยงที่เวลาตำรวจลงที่ หากตรวจพบยาเสพติด หรือมีปัญหา ร้องเรียนจากประชาชนบ่อย ๆ มันก็เสี่ยงที่ผับของเราจะโดนปิด ซึ่งยอมรับเลยว่าปัจจุบัน ตำรวจมีการลงพื้นที่บ่อยขึ้น ซึ่งมองว่าเป็นแนวปฏิบัติที่ดี แต่ถามว่าร้านได้รับผลกระทบ ไหม เอาจริง ๆ มันก็มีผลกระทบแหละครับ ลูกค้ายกกำลังเดิน ๆ อย่างสนุกสนาน แต่ตำรวจ ลงตรวจอีกและ แต่ถึงอย่างนั้น ทางร้านก็ต้องให้ความสำคัญกับเจ้าหน้าที่อย่างเต็มที่อยู่ที่ ซึ่งของพวกนี้ผมมองว่า มันต้องร่วมมือกันระหว่าง ตำรวจกับเจ้าของร้าน ผมตัดลูกค้า ออกไปเลย เพราะคนจะเที่ยว จะดื่ม เจ้าจะรู้ว่าร้านไหนเป็นยังไง ยกตัวอย่างนะ สมมุติ ผมเป็นเขวชนที่อายุต่ำกว่า 20 ปี พวกผมจะรู้ว่าร้านไหนที่ผมเข้าได้ เพราะเค้าช่วยให้ ลูกค้าเข้า หากตำรวจจะลงตรวจมันก็มีนะที่เจ้าของร้านเอาเด็กที่อายุไม่ถึงขึ้นไปอยู่ชั้น 2 หรือ ออกจากร้าน ไปก่อน แล้วค่อยกลับเข้ามาใหม่ อย่างที่บอกครับต่อให้ตำรวจลงตรวจ ถึ แต่ถ้าเจ้าของร้านเล่นแฉ่ ตั้งใจจะเมิดกฎหมายผมมองก็ว่ายากที่จะผลักดันให้กฎหมายนี้ บังคับใช้ได้สมบูรณ์..” (กฤษณพงศ์ พุทธระกูล, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2562)

“...อย่างที่บอกผับเป็นศูนย์รวมวัยรุ่นที่กำลังศึกษาคณะน้อง ดื่มนัก อยากรู้ อยากรอง อาจจะทำได้ว่าเป็นแหล่งมั่วสุมอย่างหนึ่งของกลุ่มวัยรุ่นเลยก็ว่าได้ เพราะผู้ใหญ่อายุ เยอะ หรือวัยทำงานบางคนมองว่าผับเป็นร้านที่เสียงดังหนักหู เค้าก็จะไม่เลือกนั่ง ก็จะไปร้านอาหาร หรือบาร์มากกว่า พ่อเด็กวัยรุ่นมารวมตัวกัน ปัญหาเสียงต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นการทะเลาะวิวาท การมั่วสุมยาเสพติด มันก็มีเปอร์เซ็นต์เสียงสูงตามมาเช่นกัน ดังนั้น ทางร้านจะให้ความสำคัญกับการ์ดมากที่สุด การ์ด คือ ประตูด่านแรกที่จะคอยตรวจสอบ และระมัดระวังให้การละเมิดกฎหมายลดน้อยลงมากที่สุด อย่างที่ร้านมีการ์ดประจำจุด ต่าง ๆ รวมแล้ว 10 คน แบ่งเป็นการ์ดประจำหน้าประตู ส่วนนี้จะทำหน้าที่ตรวจสอบบัตร ประชาชน คั่นกระเป๋าลูกค้า คั่นตัวลูกค้า เพื่อมิให้มีการพกอาวุธ หรือยาเสพติดเข้าร้าน จากนั้นจะมีการ์ดคอยเดินตรวจสอบภายในร้านตลอดเวลา สุดท้ายจะมีการ์ดยืนอยู่หน้า ห้องน้ำ เพื่อคอยสังเกตลูกค้าว่ามีความผิดปกติหรือไม่ ข้อนี้สังเกตไม่ยาก คือ หากลูกค้า กลุ่มไหนเข้าห้องน้ำครั้งละหลายคน หรือเข้าพร้อมกันเป็นกลุ่ม เราจะคอยสังเกตอาการ และหากมีอาการที่เฝื่อนอกเหนือจากเมาสุรา ง่ายๆ ๆ คือ มีอาการเมายา เราจะให้การ์ด รีบเชิญตัวออกทันที และนอกจากการ์ด พนักงานเสิร์ฟอาหาร ก็ต้องคอยสอดส่องดูแล เช่นกัน ซึ่งจุดนี้ผมมองว่าเจ้าของร้านต้องมอบนโยบายลงไปว่าเราเอาจริง เอาจริงในการ

เคารพกฎหมาย และบอกให้พนักงานทุกคนสอดส่องดูแล สุดท้ายเลยผมมองว่าสิ่งที่เจ้าของร้านจะช่วยระแวงระวังได้ คือ การติดกล้องวงจรปิด หากเมื่อใดเกิดปัญหา ทางร้านก็จะมีหลักฐานข้อมูลข้อเท็จจริงไว้ให้ตำรวจได้...” (กฤษณพงศ์ พุทธระกูล, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2562)

“...ปัจจุบันอย่างที่บอกตำรวจมีการลงพื้นที่บ่อยขึ้น มันช่วยให้ร้านค้ามีความตื่นตัว แต่การกระทำผิดกฎหมายยังมีอยู่ใหม่ ผมมองว่ายังมี ซึ่งบางครั้งตัวผู้ให้บริการเองที่กระทำผิดกฎหมาย เช่น เสพยาเสพติด ต่อให้การ์ดมีการตรวจค้น ตรวจสอบ แต่ถ้าคนจะเสพยาก็มีวิธีการแอบนำเข้าไปในร้านอยู่ดี เช่น พันใส่ธนบัตรเข้าร้าน ผู้หญิงอาจจะแอบใส่ชุดชั้นใน ผู้ชายอาจจะแอบไว้ในรองเท้า ซึ่งผมมองว่าต่อให้ร้านใส่ใจ และค้นอย่างละเอียดก็ไม่สามารถตรวจพบได้ สุดท้ายพอตำรวจมาตรวจ กลายเป็นว่าร้านนี้มีลูกค้าปัสสาวะสีม่วง ซึ่งอันนี้มันเป็นเรื่องเหนือการควบคุมของร้าน ดังนั้น ทางร้านจะระวังเรื่องการปล่อยเยาวชนมาเข้าใช้บริการ อันนี้เราตรวจได้ง่าย ดังนั้น เราจะใส่ใจตรงนี้ที่สุด รองลงมา คือ การตรวจค้นอาวุธ ข้อสุดท้ายเลย คือ การเปิด - ปิดในเวลาที่เหมาะสม ซึ่งถ้าตามกฎหมายบอกว่า ให้งดขายเครื่องดื่มหลังเที่ยงคืน งดให้มีการแสดงดนตรีหลังเที่ยงคืน บางร้านนักดนตรีลง แต่ยังไม่เปิดเพลงต่อ สุดท้ายกว่าลูกค้าจะออกจากร้านก็ตีคี่น ตรงนี้ผมมองว่าอยู่ที่จิตสำนึกของเจ้าของร้านอย่างแท้จริง ในเมื่อกฎหมายกำหนดให้งดขายเครื่องดื่ม เล่นดนตรีหลังเที่ยงคืน สิ่งที่ต้องทำ คือ การเบาเพลง และเปิดไฟ เพื่อเป็นการแจ้งลูกค้าว่า ร้านกำลังจะปิดแล้ว รวมถึงเปลี่ยนจังหวะแนวเพลงให้เบา ลดความสนุกลง เพื่อให้ลูกค้าทยอยออกจากร้านให้ได้เร็วที่สุด ถึงกระนั้นเลขอย่างที่บอกครบทุกส่วนต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง...” (พิศกร มงคลยศวินทร์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 กรกฎาคม 2562)

สถานบริการในรูปแบบผับ เป็นสถานบริการที่มีความเสี่ยงในการละเมิด และกระทำผิดกฎหมายในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการให้เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าใช้บริการ การมียาเสพติด หรือการพกพาอาวุธ ด้วยรูปแบบร้านที่เป็นร้านปิด และมีด กลุ่มลูกค้าที่เข้าใช้บริการ เน้นที่จะดื่มสุรา และเต้นรำ ซึ่งปัจจัยสำคัญในการที่จะควบคุมสถานบริการ ส่วนแรกควรเริ่มจากเจ้าของร้านที่เข้มงวด การกำหนดนโยบายให้พนักงานภายในร้านช่วยสอดส่องดูแล และพนักงานที่มีความสำคัญในการตรวจสอบ คือ การ์ดที่ดูแลร้าน เนื่องจากการ์ดเปรียบเสมือนประตูด่านแรก ที่จะคัดกรองคนเข้าร้าน ตรวจหายาเสพติด และค้นอาวุธ ซึ่งจำนวนของการ์ดก็ต้องมีในจำนวนที่

เพียงพอ กล่าวคือ การมีการจัดประจำจุดเฉพาะหน้าร้าน อาจไม่เพียงพอในการรักษาความเรียบร้อย แต่ต้องประจำตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องน้ำ หรือบริเวณอื่นภายในร้าน อีกทั้งเจ้าของสถานบริการต้องให้ความร่วมมือในการเปิด – ปิด มีการควบคุม มีลำดับขั้นตอนเพื่อรักษาเวลาในการปิดร้าน ที่สำคัญ คือ ให้ความร่วมมือในการเข้าตรวจสอบพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

4.2.4 การตระหนักรู้, มุมมองความคิดเห็น และแนวปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กรณีศึกษาพนักงานผู้ให้บริการในร้านอาหาร

พนักงาน ถือว่าเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดลูกค้า เนื่องจากต้องคอยดูแลและบริการด้านต่าง ๆ ให้ลูกค้าแต่ละโต๊ะ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า หากพนักงานภายในร้านคอยสอดส่องดูแลความผิดปกติ อาทิ ความเสี่ยงในการทะเลาะวิวาท หรือตั้งข้อสังเกตด้านอายุของผู้ใช้บริการ รวมถึงสังเกตว่ามีการพกพาสิ่งเสพติดเข้าร้านหรือไม่ ทั้งนี้ในการระมัดระวังกฎหมายในสถานบริการก็มีปัจจัยหลายด้านเป็นองค์ประกอบ ในการนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ พนักงานผู้ให้บริการในร้านอาหาร จำนวน 3 คน ดังปรากฏตามคำสัมภาษณ์

“...ที่ร้านส่วนใหญ่ลูกค้าเป็นวัยทำงานค่ะ มาดื่มเบียร์ ฟังเพลงสบาย ๆ ไม่ค่อยมีปัญหา แต่จะมีบ้างที่ลูกค้าเมาแล้วเสียงดัง โตะอื่นก็เริ่มจะมอง หนูก็ต้องไปบอก และขอความร่วมมือ ก็จะพูดกับลูกค้าดี ๆ ว่า พี่คะ ยังไงช่วยเบาเสียงให้ทีนะคะ เกรงใจลูกค้าท่านอื่นเค้า แต่ตั้งแต่ที่หนูทำงานที่นี่มาก็น้อยมากในการที่ต้องเข้าไปเตือน และอีกอย่างร้านเปิดเพลงฟังสบาย ๆ พอถึงเวลาที่ต้องปิด ผู้จัดการจะเปิดไฟให้สว่างมากกว่าเดิม ตั้งแต่ 23.00 น. ลูกค้าจะรู้แล้วว่าร้านใกล้ปิดแล้ว และระหว่างนี้ เราก็จะเดินเข้าไปสอบถามว่ารับอะไรเพิ่มไหมคะ คราวใกล้ปิดแล้ว และขออนุญาตงดขายสุรา ถ้าจะดื่มรบกวนสั่งไว้เลยนะคะ แบบนี้ก็จะช่วยลดปัญหาการเปิดเกินเวลาได้ค่ะ...” (กัลยา รัตนกำเนิด, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 กรกฎาคม 2562)

“...ตำรวจมาตรวจเดือนละครั้งบางทีก็นานกว่านั้น ด้วยความที่เป็นร้านอาหาร ผมมองว่ามันไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมาย ส่วนใหญ่ตำรวจก็จะเอาเวลาไปตรวจบาร์ ตรวจผับมากกว่า แต่ว่าไม่ใช่ว่าจะไม่ตรวจเลย อย่างวันพระ วันเลือกตั้ง ที่รัฐบาลประกาศให้งดขายสุรา ตำรวจก็จะมาตรวจบ้างว่าทางร้านแอบขายไหม ซึ่งเจ้าของร้านมี

นโยบายเข้มงวดมากกว่าห้ามขายเหล้าให้เด็กนักเรียน นักศึกษา งดขายเหล้าทุกวันตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งหากพบว่าพนักงานคนไหนละเลย หรือแอบขาย ทางเจ้าของร้านก็ไล่ออกครับ...” (วิฑวัส ปิ่นทอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 กรกฎาคม 2562)

“...ที่ร้านเปิด - ปิดตรงเวลา ไม่ขายสุราในวันห้ามขาย และลูกค้าส่วนใหญ่ คือ เป็นวัยทำงาน อาศัยมานั่งฟังเพลง พบปะพูดคุยกัน เราเลยไม่มีการตรวจบัตรครับ ผมมองว่าถ้าเจ้าของร้านเอาใจจริงเอาใจเคารพในกฎหมาย พนักงานก็จะปฏิบัติตาม อย่างที่ร้านก่อนเข้าทำงานก็จะมีการเก็บประวัติข้อมูลส่วนตัวพนักงานทุกคนอย่างละเอียด ผมมองว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะเวลาพนักงานคนไหนทำอะไรผิดก็สามารถตามตัวได้ง่าย โดยในแบบฟอร์ม เจ้าของร้านให้ระบุข้อมูลส่วนตัว และบุคคลอื่นที่สามารถติดต่อได้ ในเวลาที่เค้าติดต่อเราไม่ได้ ผมมองว่าจะฟังแต่ตำรวจให้ลงพื้นที่ตรวจสอบตลอดมันก็ไม่ไหว ตำรวจมีไม่กี่คน สถานบริการพวกร้านเหล้ามีเยอะที่ ดังนั้นควรเริ่มจากเจ้าของผู้เปิดสถานบริการก่อนครับ...” (วิฑวัส ปิ่นทอง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 กรกฎาคม 2562)

การรักษาข้อกฎหมายของการจัดระเบียบสถานบริการพนักงานในส่วนต่าง ๆ ภายในสถานบริการ ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะผลักดันให้กฎหมายดังกล่าวสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเจ้าของสถานบริการเองขอมไม่ได้เข้าร้านอยู่เป็นประจำ แต่พนักงานคือบุคคลที่อยู่ประจำที่ร้าน ในส่วนของร้านอาหาร พนักงานที่ร้านจะ ไม่มีการตรวจสอบบัตรประชาชน แต่ใช้การสังเกต และสุ่มตรวจบุคคลที่คาดว่าอายุไม่ถึงตามที่กฎหมายกำหนด และเข้มงวดในการงดจำหน่ายสุราให้กับนักศึกษาที่ใส่เครื่องแบบนักศึกษาเข้าร้าน รวมถึงเป็นสถานบริการที่มีการเปิด - ปิด อยู่ในเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดมากที่สุด หากเทียบกับบาร์ และผับ ที่มักจะเปิดเกินเวลา ทั้งนี้ การลงตรวจพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่มีต่อสถานบริการรูปแบบร้านอาหาร ถือว่ามีการลงตรวจน้อยที่สุดในประเภทสถานบริการประเภทอื่น ๆ เนื่องจากสถานบริการรูปแบบนี้มีการละเมิดข้อกฎหมายน้อยที่สุด แต่กระนั้นก็มีการลงตรวจสอบในส่วนของใบอนุญาตจำหน่ายสุรา เป็นต้น

4.2.5 การตระหนักรู้, มุมมองความคิดเห็น และแนวปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กรณีศึกษาพนักงานผู้ให้บริการในบาร์

สถานที่ดื่ม แสงเอ้าท์ พบปะเพื่อน สังสรรค์ บางคนไปเพื่อมองหาเพศตรงข้าม เน้นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่มีอาหารขาย แต่มีกับแกล้มไว้บริการ มักโดดเด่นที่คอนเซ็ปท์การตกแต่ง

ร้านและเครื่องเคี้ยวคือกเทลสูตรเฉพาะที่ต่างกันไปในแต่ละบาร์ บางบาร์มีหญิงสาวบริการชงเหล้า และนั่งพูดคุย พนักงานภายในร้านมีทั้งเพศหญิง และเพศชาย จากการสัมภาษณ์ด้านการตระหนักรู้ รวมถึงมุมมองความคิดเห็น และแนวปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการ ของ พนักงาน ผู้ให้บริการในบาร์ จำนวน 3 คน ดังบทสัมภาษณ์นี้

“...ที่ร้านอันดับแรก คือ การตรวจบัตร ต่อให้เป็นลูกค้าประจำ มาหลายครั้ง เห็นหน้ากัน ตลอด เราก็จะตรวจทุกรอบที่มา เพราะผมมองว่าลูกค้าจะได้เป็นภาพจำว่า เวลาจะเข้าร้าน ผมต้องตรวจบัตร บางคนมีมาบอกว่าวันนี้ดื่มพกดบัตรประชาชนมา ผมก็ไม่ปล่อยให้เข้า นะ แต่ถ้ามีรูปถ่ายบัตรประชาชน ใบจับจี้ที่อยู่ในโทรศัพท์มือถืออันนี้ผมปล่อยให้เข้า ของแบบนี้อยู่ที่ว่าเราปฏิบัติเป็นมาตรฐาน หรือไม่ ส่วนในเรื่องการตรวจอาวุธ ด้วยความที่ร้านเราเปิดเป็นบาร์แบบเปิด ร้านมีความสว่างไม่ใช่ร้านแสงไฟสลัว ๆ การตรวจอาวุธ เป็นเพียงแค่การสุ่มตรวจบางคน ผู้หญิงอาจจะขอตรวจแค่กระเป๋า เอาจริง ๆ ลูกค้าบางคนรู้สึกไม่ดีนะ กับการ โคนตรวจค้นร่างกาย ดังนั้นผมอาศัยการตรวจเฉพาะวัยรุ่นของ แบบนี้มันพอสังเกตได้จากบุคลิกภายนอก การแต่งตัว ถามว่าเคยมีเหตุทะเลาะกันภายในร้าน ไหม มันก็เคยมี แต่ไม่ถึงขั้นใช้อาวุธ เต็มที่ก็ต่อยกัน โชคดีที่พนักงานของเราเป็นผู้ชาย เยอะก็จะช่วยกับจับแยก และต่างให้ลูกค้าควบคุมสติอารมณ์ให้ได้ ถ้าดูจากสถานการณ์ หากยังดื่มต่อกันไหว เราก็จะไม่ไล่ลูกค้านะ แต่จะระมัดระวังมากยิ่งขึ้น ส่วนเรื่องยาเสพติดอย่างที่บอกร้านเราเป็นร้านเปิด ลูกค้ามีหลากหลายปนกันไป มีทั้งวัยทำงาน วัยรุ่น แต่ร้านเรามีห้องน้ำด้านบน แบ่งเป็นหญิง 1 ห้อง ชาย 1 ห้อง พนักงานภายในร้านจะคอยเดิน ดูตลอดว่ามีการเข้าห้องน้ำเป็นกลุ่มไหม และเจ้าของร้านเองก็จะคอยตรวจสอบผ่านกล้อง วงจรปิดอีกทาง ซึ่งตั้งแต่เปิดร้านมาก็ยังไม่พบปัญหาเรื่องยาเสพติด เพราะอย่างล่าสุดวันยาเสพติดโลก ตำรวจก็มีการเข้ามาตรวจสอบที่ร้านซึ่งก็ไม่มีปัญหาอะไรครับ...” (ส.รัฐ มากบัว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2562)

“...การที่ตำรวจจะลงตรวจบ่อย หรือไม่ หนุมองว่าขึ้นอยู่กับประวัติของร้านด้วย บางร้าน มีการโทรแจ้งเหตุว่ามีเด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์เข้าร้าน บางร้านเปิดเกินเวลา หรือไม่ดขาย สุราในวันที่รัฐบาลประกาศให้งด ร้านพวกนี้ตำรวจก็จะลงบ่อย ลงทีก็โดนปิดที แต่อีกไม่นานก็กลับมาเปิดใหม่ได้ หนูก็ไม่รู้เค้าทำยังไง แต่ทางร้านเจ้าของร้านไม่เสี่ยงเห็นแก่ผลประโยชน์เล็กน้อย ละเลยกฎหมายในบางข้อ แต่เสี่ยงต่อการเสียชื่อเสียง เสียต่อการ โคนปิด ร้านนี้อย่างที่หนุมองลูกค้ามีหลากหลายกลุ่ม ทั้งวัยทำงาน และวัยรุ่น เลยไม่จำเป็นต้อง

แอบขายสุราให้เด็กที่อายุต่ำกว่า เพราะมันไม่คุ้มกันเลย ส่วนบาร์อีกจำพวกที่ตำรวจอาจจะลงตรวจสอบบ่อย คือ บาร์ที่มีเด็กครึ่งไว้ให้บริการ แต่ลักษณะร้านเป็นร้านที่มีดี ๆ หน่อย ร้านเรามีเด็กครึ่ง แต่ว่าเป็นร้านที่สว่าง โปร่ง ดังนั้นลูกค้าที่ขอซื้อครึ่งจากเด็ก ๆ ก็จะทำให้แค่น้อง ๆ ช่วยขงเหล้า นั่งพูดคุย มีการโอบเอว หอมแก้มบางเล็กน้อย แต่ไม่มีการทำอนาจารภายในร้านแน่นอน แต่ถามว่ามีลูกค้าที่เมามาก ๆ แล้ววนลลามเกิงงาม ทางร้านจะมีมาตรการจัดการค่ะ ด้วยการให้การ์ดหน้าร้านมาเชิญลูกค้าท่านนั้นออกเลย เพราะลูกค้าของร้านมีหลายกลุ่ม บางคนเค้าไม่ชอบ และรับไม่ได้กับการที่เกิดการลวนลามเกิดขึ้น เราก็ต้องแคว่สายตาลูกค้าคนอื่น ๆ ภายในร้าน และรักษาความปลอดภัยให้กับน้องที่เค้าทำงานบริการด้วย (รัตนาภรณ์ พรหมดี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2562)

“...ที่ร้านโดยส่วนใหญ่ลูกค้าจะออกหมดก็ 01.00 น เป็นต้นไปครับ แต่เจ้าของร้านจะบอกเสมอว่า ถ้ามีลูกค้าสั่งเครื่องดื่มหลังเที่ยงคืน เด็กเสิร์ฟต้องแจ้งลูกค้าว่าไม่สามารถจำหน่ายสุราให้ได้แล้วเพราะเกินเวลาขาย ส่วนนักดนตรีวงสุดท้ายก็ต้องลงเที่ยงคืน แต่ที่ร้านก็ยัง ไม่มีการเปิดเพลง ระหว่างนี้ หากโตะไหนลูกค้ากลับแล้ว เด็ก ๆ ก็จะทยอยเก็บโตะ ทำความสะอาด และยกโตะขึ้น เพื่อพวกหนูจะได้กลับบ้านเร็วขึ้นด้วย และลูกค้าก็จะเริ่มรู้และว่าร้านปิดแล้วนะ โตะไหนดื่มยังไม่หมดก็จะมีกรียัดเวลาออกไปนิดหน่อย โตะไหนที่พอวงดนตรีลงเค้าก็จะเช็บบิลกลับบ้าน แต่ก็มีลูกค้าที่นั่งคิดลมไม่กลับซักที เป็นแค่พนักงานก็ไม่กล้าเดินเข้าไปบอก หน้าทีนี่จะเป็นหน้าที่ของผู้จัดการ ที่เดินไปขอให้ลูกค้ากลับบ้าน ซึ่งกว่าจะมาถึงตรงนี้ ร้านก็ทำหลายวิธีเพื่อขอให้ลูกค้ารู้ว่าร้านเราปิดแล้ว โดยถ้าให้เรียงขั้นตอนก็มี คือ หนึ่ง แจ้งลูกค้าว่าวงดขายสุราและครัวปิดแล้ว ขออนุญาตเช็บบิล สอง วงดนตรีที่ร้องสดลง และเปลี่ยนเป็นการเปิดเพลงแบบเบา ๆ เท่านั้น สาม จะเปิดไฟภายในร้านให้มีความสว่างมากยิ่งขึ้น และระหว่างนี้พนักงานมีการทำความสะอาดยกเก้าอี้ขึ้นบนโตะ สุดท้าย ปิดไฟ และแจ้งลูกค้าว่าร้านปิดให้บริการแล้ว และเชิญลูกค้าออก (พิมรารวรรณ แสงขาว, การสื่อสารส่วนบุคคล, 27 มิถุนายน 2562)

สถานบริการในรูปแบบบาร์ มีกลุ่มลูกค้าที่คละกัน ด้วยวัย และอาชีพ กลุ่มลูกค้ามีหลากหลายวัตถุประสงค์ในการเข้าร้าน บ้างต้องการมาฟังเพลง พบปะสังสรรค์ บ้างมาเพื่อหาเพื่อนพูดคุย หรือมองหาเพศตรงข้าม การเข้าสถานบริการรูปแบบนี้จะมีการตรวจค้นผู้เข้าใช้บริการคล้ายคลึงกับการเข้าผับ แต่ไม่เข้มงวดเท่า กล่าวคือ มีการตรวจอายุผู้เข้าใช้บริการผ่านบัตรประชาชน มีการสุ่มค้นอาวุธ และยาเสพติดจากผู้ใช้บริการบางคน ที่สุ่มเสี่ยง อัตราการละเมิด

กฎหมายของสถานบริการรูปแบบบาร์ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่ คือ ไม่สามารถปิดร้านได้ตรงเวลา เนื่องจากการทยอยออกจากร้านของลูกค้าเป็นไปอย่างล่าช้า ดังนั้นพนักงานในแต่ละร้านต้องมีมาตรการในการดำเนินการ ดังบทสัมภาษณ์ข้างต้น ทั้งนี้การตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ลงตรวจสถานบริการในรูปแบบบาร์นั้น มีความถี่มากกว่าการตรวจร้านอาหาร แต่ก็น้อยกว่าการตรวจสถานบริการรูปแบบผับที่มีอัตราเสี่ยงสูง

4.2.6 การตระหนักรู้, มุมมองความคิดเห็น และแนวปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กรณีศึกษาพนักงานผู้ให้บริการในผับ

สถานบันเทิงที่เน้นการฟังเพลง เต้น และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่อยากรู้ อยากลอง ในจังหวัดปทุมธานี เป็นอีกจังหวัดที่มีสถานบริการในรูปแบบผับ เปิดอยู่หลากหลายอย่างกระจายกระจาย ในการควบคุมตรวจสอบ รวมถึงการปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการ หากเจ้าของสถานบริการละเลย และปล่อยให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หรือตำรวจในส่วนที่เกี่ยวข้อง อาจไม่ทำให้กฎหมายนี้สามารถบังคับใช้ได้มีประสิทธิภาพ ในการสัมภาษณ์การตระหนักรู้ รวมถึงมุมมองความคิดเห็น และแนวปฏิบัติตามกฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์พนักงานในสถานบริการรูปแบบผับจำนวน 4 คน เนื่องจากถือว่าเป็นสถานบริการที่มีความสัมพันธ์ในการละเมิดกฎหมายมากกว่าสถานบริการในรูปแบบร้านอาหาร และบาร์ โดยปรากฏตามบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“...มีมาครับที่เด็กต่ำกว่าเกณฑ์จะขอเข้าร้าน แต่ด้วยหน้าที่การ์ด ต้องตรวจเช็คบัตรอย่างละเอียด บางคนยืมบัตรเพื่อนที่อายุถึงแอบเอามาจะเข้าร้าน ถ้าดูแต่ พ.ศ. เกิด และปล่อยเข้าร้าน และบังเอิญวันนั้นตำรวจลงพื้นที่ สิ่งแรกที่ตำรวจจะขอตรวจเลย คือ บัตรประชาชน และหากมีเด็กที่อายุต่ำกว่าเกณฑ์เข้าร้าน ร้านจะมีความผิดทันที ซึ่งสุดท้ายมันก็ต้องโยกกลับมาที่ผู้ตรวจบัตรที่ไม่ดูให้ละเอียดก่อน หรือลูกค้าบางคนจะมาขอเข้าหน้าร้าน ร้านอื่นผมไม่รู้ยังไฉนนะ แต่ร้านผมให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ถ้าอายุไม่ถึงยังไม่ให้เข้า เพราะปัจจุบันตำรวจลงตรวจบ่อยครับ แทบจะทุกศุกร์ หรือไม่ก็เสาร์ ผมมองว่ามันเป็นการดีนะ ผู้ประกอบการ พนักงานก็ตื่นตัว รวมถึงลูกค้าด้วย พวกอายุไม่ถึงปัจจุบันมีจำนวนน้อยลง ที่สำคัญเวลาลงตรวจสิ่งที่ตำรวจจะตรวจอีกอย่างหนึ่ง คือการหาสารเสพติด อาจเป็นการสุ่มตรวจ ปัจจุบันพอลงพื้นที่บ่อย ๆ ลูกค้าก็กลัวว่าเวลามาเที่ยวแล้ว

ตำรวจอาจจะลงพื้นที่ และจะโค่นตรวจปัสสาวะ ตอนนีเปอร์เซ็นต์ของลูกค้าที่เล่นยาก็น้อยลงตามไปด้วย...” (สิริลักษณ์ ทองซุ่ม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มิถุนายน 2562)

“...ที่ร้านมีการค้นตัวลูกค้า และตรวจบัตรทุกคนนะคะ เพราะด้วยร้านเราวัยรุ่นเที่ยวเยอะ พอตีหมเหล้าเมา วัยรุ่นจะเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย บางคนเดินเหยียบเท้า มองหน้าก็พร้อมจะมีเรื่องในร้านแล้ว ยิ่งถ้าร้านไม่ระวังเรื่องการตรวจอาวุธ มันยิ่งเสี่ยงที่จะเกิดเหตุรุนแรง แต่ถ้าถามหาสาเหตุ มันเป็นเรื่องที่ระวังยากเหมือนกันนะ บางคนเสพมาจากที่อื่น บางคนแอบเอาเข้ามาที่ร้าน เองาย ๆ ถ้าไม่อยู่ในกระเป๋าลูกค้าเราก็คงจะหาไม่เจอ บางคนซุกใส่กางเกงชั้นในเข้ามา เราจะหาเจอได้ยังไง สิ่งที่ทำที่ร้านทำได้ก็คือ ให้ความร่วมมือกับตำรวจ ดิดคล้องวงจรปิดตามมุมต่าง ๆ ตรวจค้นอย่างละเอียดตามที่พอจะตรวจค้นได้...”

“...ลูกค้าที่เกี่ยวข้องมีหลากหลายรูปแบบครับบางคนมาเมา มาเดิน แต่บางคนก็สนุกเกินงาม เหล้าอย่างที่หลายคนพูด คือ เป็นน้ำเปลี่ยนนิสัย ปัจจุบันการทะเลาะวิวาทไม่ได้เกิดเฉพาะผู้ชาย เดี่ยวนี้ลูกค้าผู้หญิงทะเลาะกันก็บ่อยครั้ง ถามว่าเราเป็นพนักงาน เวลาเห็นหรือพบอะไรผิดสังเกต สิ่งแรกที่ผมทำ คือ การเดินไปบอกการ์ด การ์ดนี้ คือ บุคคลสำคัญประจำผับเลย ร้านเรามีการ์ดกระจายตามจุดต่าง ๆ อย่างทั่วถึง บางร้านการ์ดมี 2 - 3 คน และจะนั่งอยู่แต่หน้าร้าน ทำหน้าที่ตรวจบัตร หรือเวลาทะเลาะวิวาทแล้วค่อยแก้ไขสถานการณ์ แต่ร้านเรามีการ์ดเป็น 10 คน ด้านแรกตรวจบัตรประชาชน ค้นหาสิ่งเสพติด ค้นหาอาวุธ ส่วนที่ 2 กระจายทั่วบริเวณในร้าน และส่วนที่ 3 คือ คอยสังเกตหน้าห้องน้ำ ลูกค้าที่เล่นยาดูไม่ยากที่เวลาเข้าห้องน้ำจะเข้าไปที่ละหลายคน ถ้าเจอแบบนี้พนักงานจะรีบบอกการ์ดให้คอยสังเกต ถ้าดูแล้วทำไม่ดีจะตรวจขอตรวจร่างกายอย่างละเอียดอีกครั้ง ซึ่งจะตรวจก่อนเข้าห้องน้ำเลย และถ้าพบมียาเสพติด ก็จะเชิญออก และทางร้านมีมาตรการ คือ ลูกค้าคนไหนทะเลาะวิวาท หรือมีประวัติเล่นยา หากมาร้านอีกก็จะพิจารณาไม่ให้เข้าร้าน...” (สิริลักษณ์ ทองซุ่ม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มิถุนายน 2562)

“...ในทุกคืนหลังผับปิด ผมเป็นเด็กส่งรถจะเห็นลูกค้าเดินทางกลับ 2 วิธี คือ 1 ระบายขนส่ง เช่น แท็กซี่ แท็กซี่ หรืออะไรก็ตามแต่ บางคน ขับรถมาเอง รถใหญ่บ้างมอเตอร์ไซค์บ้าง ซึ่งมอเตอร์ไซค์นี่จำนวนไม่น้อยเลยนะ ผมมองว่ามันอันตรายนโยบายหนึ่งที่ผมยังไม่เห็นด้วย 100% คือการจัดโซนนิ่งของสถานบริการ ลองมองในมุมนี้เด็ก

เค้าจะเที่ยวทำให้ร้านอยู่ไกลเค้าก็จะไปเที่ยวกัน และพอดื่ม พอเมา ต่อให้ไม่ขับรถ ถาม หน่อยว่าเป็นผู้หญิงแต่งตัวมาเที่ยวขับไม่มีใครแต่งตัวเรียบร้อย ส่วนใหญ่ก็จะไป หน่อยทั้งนั้น และต้องกลับแต่ที่ชี้ แบบเนี่ยมันอันตรายไหมอะ บางคนมีเพื่อนกลับด้วย คู่แลกกัน ไปก็ใช้ว่าจะปลอดภัยถ้ามีแต่ผู้หญิง ดังนั้นผมว่าการมีสถานบริการใกล้ มหาวิทยาลัย หรือใกล้หอพักนักศึกษามันไม่ใช่เรื่องแย่ คนไม่เที่ยวเค้าก็มีสิทธิเลือกที่จะ ไม่เที่ยว คนจะเที่ยวก็ไม่ต้องเดินทางไปไหนไกล ไม่เสี่ยงตอนขากลับบ้านอันนี้ใน มุมมองผมนะ...” (ศิริลักษณ์ ทองซุ่ม, การสื่อสารส่วนบุคคล, 26 มิถุนายน 2562)

ในสถานบริการรูปแบบฟับที่กลุ่มลูกค้าเป็นวัยรุ่น ที่เน้นการมาเที่ยวเพื่อดื่มสุรา และฟัง เพลง พนักงานในสถานบริการเป็นส่วนสำคัญในการช่วยรักษาข้อกำหนดในการจัดระเบียบ สถานบริการ เนื่องจากเจ้าของสถานบริการไม่ได้เข้ามาตรวจโดยตรง เป็นเพียงผู้มอบนโยบายผ่าน ผู้จัดการร้านเพียงเท่านั้น ซึ่งผู้จัดการจะเป็นผู้ควบคุม ตัดสิน ลงโทษ หากพนักงานละเลย หรือมี สิ่งผิดข้อกำหนดเกิดขึ้น พนักงานสถานบริการที่มีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบ ซึ่ง เปรียบเสมือนประตูด่านแรกของสถานบริการในรูปแบบฟับ คือ การ์ดประจำหน้าร้าน ซึ่งจุดนี้ต้อง มีความละเอียด และไม่ละเลยให้ผู้เข้าใช้บริการที่อายุต่ำกว่าเกณฑ์เข้าร้าน รวมถึงการตรวจค้นยา เสพติด และอาวุธ แต่ทั้งนี้ปัจจัยการลักลอบเอายาเสพติด และอาวุธเข้าสถานบริการรูปแบบฟับ สามารถทำได้ง่าย อาทิ แอบในชุดชั้นใน ในรองเท้า เป็นต้น และด้วยบรรยากาศภายในร้านที่ มีคสลับ และมีมูมอ๊อบภายในร้าน จึงเอื้อให้กลุ่มลูกค้ามีว่่มุ่่มกระทำผิดกฎหมายได้ง่าย ดังนั้นการ เพิ่มจำนวนการ์ดประจำจุดต่าง ๆ เพื่อคอยสังเกต หากมีความผิดปกติเกิดขึ้น จึงถือว่าเป็นส่วน สำคัญอย่างยิ่ง และปัจจัยหวังที่สำคัญไม่แพ้กัน คือ หากมีเจ้าหน้าที่ตำรวจขอตรวจค้นสถานบริการ ทั้งเจ้าของสถานบริการ ผู้จัดการร้าน พนักงานต่าง ๆ ภายในร้านควรให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ ตำรวจอย่างเอาใจจริงเอาใจ ไม่ช่วยกลุ่มลูกค้าบางกลุ่มที่กระทำผิดกฎหมายให้สามารถหลบซ่อนตัว หรือลักลอบออกนอกบริเวณร้านในยามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติกร หากทุกภาคส่วนกระทำ ตามที่กล่าวมาข้างต้น ก็จะส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายการจัดระเบียบสถานบริการสามารถ บังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ

การศึกษาเรื่องการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษาการจัด ระเบียบสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกลุ่มผู้ให้บริการ

ในสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง (คลองห้า และคลองหก) ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจที่จะตอบคำถามได้ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 400 คน จากนั้นใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการประมวลผลแบบสอบถาม โดยในการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที (t-Distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
Std. Error	แทน	ความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาด
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติเพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และความคิดเห็นต่อสถานบริการ
- 4.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และความคิดเห็นต่อการจัดระเบียบสังคม
- 4.3.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งรายละเอียดในส่วนข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และความคิดเห็นต่อสถานบริการ โดยแบ่งออกเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	263	65.8
หญิง	137	34.2
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 สามารถอธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 263 คน (ร้อยละ 65.8) และเพศหญิง จำนวน 137 คน (ร้อยละ 34.2)

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
20 – 25 ปี	128	32.0
26 – 30 ปี	118	29.5
31 – 35 ปี	104	26.0
36 ปีขึ้นไป	50	12.5
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 สามารถอธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 20 – 25 ปี จำนวน 128 คน (ร้อยละ 32.0) รองลงมาอายุ 26 – 30 ปี จำนวน 118 คน (ร้อยละ 29.5) ถัดมาอายุ 31 – 35 ปี จำนวน 104 คน (ร้อยละ 26.0) และอายุ 36 ปีขึ้นไป จำนวน 50 คน (ร้อยละ 12.5) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่าปริญญาตรี	101	25.2
ปริญญาตรี	237	59.2
สูงกว่าปริญญาตรี	62	15.5
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 สามารถอธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 237 คน (ร้อยละ 59.2) รองลงมา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 101 คน (ร้อยละ 25.2) และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 62 คน (ร้อยละ 15.5) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
รับราชการ	37	9.2
รัฐวิสาหกิจ	116	29.0
พนักงานบริษัท	128	32.0
ประกอบอาชีพส่วนตัว	107	26.8
ค้าขาย	12	3.0
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 สามารถอธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 128 คน (ร้อยละ 32.0) รองลงมา รัฐวิสาหกิจ จำนวน 116 คน (ร้อยละ 29.0) ถัดมาประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 107 คน (ร้อยละ 26.8) รับราชการ จำนวน 37 คน (ร้อยละ 9.2) และค้าขาย จำนวน 12 คน (ร้อยละ 3.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
น้อยกว่า 15,000 บาท	35	8.8
15,000 – 25,000 บาท	171	42.8
25,001 – 35,000 บาท	109	27.2
มากกว่า 35,000 บาท	85	21.2
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 สามารถอธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 15,000 – 25,000 บาท จำนวน 171 คน (ร้อยละ 42.8) รองลงมา 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 109 คน (ร้อยละ 27.2) ถัดมามากกว่า 35,000 บาท จำนวน 85 คน (ร้อยละ 21.2) และน้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 35 คน (ร้อยละ 8.8) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความคิดเห็นต่อสถานบริการ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เป็นแหล่งสังสรรค์ สนุกสนาน	161	40.2
เป็นแหล่งที่อาจได้พบเพื่อน หรือ เพื่อนต่างเพศใหม่ๆ	110	27.5
เป็นแหล่งมั่วสุมของเด็กวัยรุ่น มั่วสุมเสพยาเสพติด	34	8.5
เป็นสถานที่สำหรับดื่มเหล้า สูบบุหรี่ หรือ หาเพื่อน รวมนอน	95	23.8
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.6 สามารถอธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความคิดเห็นต่อสถานบริการ พบว่า ส่วนใหญ่คิดว่าเป็นแหล่งสังสรรค์ สนุกสนาน จำนวน 161 คน (ร้อยละ 40.2) รองลงมาเป็นแหล่งที่อาจได้พบเพื่อน หรือเพื่อนต่างเพศใหม่ๆ จำนวน 110 คน (ร้อยละ 27.5) ถัดมาเป็นสถานที่สำหรับดื่มเหล้า สูบบุหรี่ หรือหาเพื่อนรวมนอน จำนวน 95 คน (ร้อยละ 23.8) และเป็นแหล่งมั่วสุมของเด็กวัยรุ่น มั่วสุมเสพยาเสพติด จำนวน 34 คน (ร้อยละ 8.5)

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและความคิดเห็นต่อสถานบริการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และความคิดเห็นต่อสถานบริการ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตารางที่ 4.7 - 4.10

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านข้อกำหนดของสถานบริการ

ปัจจัยด้านข้อกำหนดของสถานบริการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. เด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี ไม่ควรเข้าสถานบริการ	3.44	.826	มาก	3
2. ห้ามไม่ให้สถานบริการจำหน่ายสิ่งเสพติดทุกชนิด	3.56	.823	มาก	2
3. ห้ามไม่ให้มีการค้าประเวณีภายในสถานบริการ	3.38	.665	ปานกลาง	4
4. สถานบริการต้องเปิดให้บริการเรื่องวัน และเวลาเปิด-ปิด ตามที่กฎหมายกำหนด	3.64	.829	มาก	1
รวม	3.50	.696	มาก	

จากตารางที่ 4.7 สามารถอธิบายปัจจัยด้านข้อกำหนดของสถานบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.50, S.D. = 0.696) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสถานบริการต้องเปิดให้บริการเรื่องวัน และเวลาเปิด - ปิด ตามที่กฎหมายกำหนด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.64 , S.D. = 0.829) รองลงมา คือ ห้ามไม่ให้สถานบริการจำหน่ายสิ่งเสพติดทุกชนิด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.56 , S.D. = 0.823) และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ห้ามไม่ให้มีการค้าประเวณีภายในสถานบริการ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.38 , S.D. = 0.665) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านการใช้บริการของผู้ใช้บริการ

ปัจจัยด้านการใช้บริการของผู้ใช้บริการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ผู้ใช้บริการในสถานบริการต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชน โดยให้มีรูปถ่ายชัดเจน	4.04	.494	มาก	1
2. ผู้ใช้บริการในสถานบริการห้ามพกพาอาวุธทุกชนิดเข้าสถานบริการ	3.97	.526	มาก	2
3. ก่อนเปิดสถานบริการ ควรให้ประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณรอบสถานบริการได้มีส่วนร่วมพิจารณาในการออกใบอนุญาต	3.92	.614	มาก	3
4. สถานบริการที่ทำผิด พรบ. สถานบริการ ควรถูกดำเนินการสั่งปิดกิจการโดยเฉียบขาด	3.83	.770	มาก	4
รวม	3.93	.477	มาก	

จากตารางที่ 4.8 สามารถอธิบายปัจจัยด้านการใช้บริการของผู้ใช้บริการ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.93, S.D. = 0.477) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ให้บริการในสถานบริการต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชน โดยให้มีรูปถ่ายชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.04, S.D. = 0.494) รองลงมา คือ ผู้ใช้บริการในสถานบริการห้ามพกพาอาวุธทุกชนิดเข้าสถานบริการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.97 , S.D. = 0.526) และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สถานบริการที่ทำผิด พรบ. สถานบริการ ควรถูกดำเนินการสั่งปิดกิจการโดยเฉียบขาด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.83 , S.D. = 0.770) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ควรเข้าไปตรวจสอบ บัตรประจำตัวประชาชนกับผู้ที่เข้ามาใช้บริการสถานบริการให้มากขึ้น	3.10	.721	ปานกลาง	2
2. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ควรเข้าไปตรวจสอบเวลาเปิด – ปิดสถานบริการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด (00.00 น.)	2.85	.804	ปานกลาง	4
3. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ควรเข้าไปตรวจสอบการใช้ยาเสพติดในสถานบริการให้มากขึ้น	3.07	.848	ปานกลาง	3
4. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ควรเข้าไปตรวจสอบการค้าประเวณีในสถานบริการให้มากขึ้น	3.28	.945	ปานกลาง	1
รวม	3.07	.716	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 สามารถอธิบายปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.07, S.D. = 0.716) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ควรเข้าไปตรวจสอบการค้าประเวณีในสถานบริการให้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.28, S.D. = 0.945) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ควรเข้าไปตรวจสอบ บัตรประจำตัวประชาชนกับผู้ที่เข้ามาใช้บริการสถานบริการให้มากขึ้น อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.10, S.D. = 0.721) และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ควรเข้าไปตรวจสอบเวลาเปิด – ปิดสถานบริการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด (00.00 น.) อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.85, S.D. = .804) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านผู้ประกอบการสถานบริการ

ปัจจัยด้านผู้ประกอบการสถานบริการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. สถานบริการควรจำกัดปริมาณของผู้มาใช้บริการ	3.71	.657	มาก	2
2. ไม่ควรอนุญาตให้มีการสูบบุหรี่ในสถานบริการ	3.69	.624	มาก	3
3. สถานบริการไม่ควรมีการแสดงลามกอนาจาร ที่ไม่เหมาะสมทางเพศ	3.61	.556	มาก	4
4. ควรมีการกำหนดราคาอาหารและเครื่องดื่มภายในสถานบริการให้มีมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด	3.77	.872	มาก	1
รวม	3.69	.539	มาก	

จากตารางที่ 4.10 สามารถอธิบายปัจจัยด้านผู้ประกอบการสถานบริการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.69, S.D. = 0.539) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าควรมีการกำหนดราคาอาหาร และเครื่องดื่มภายในสถานบริการให้มีมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.77, S.D. = 0.872) รองลงมา คือ สถานบริการควรจำกัดปริมาณของผู้มาใช้บริการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.71, S.D. = 0.657) และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สถานบริการไม่ควรมีการแสดงลามกอนาจาร ที่ไม่เหมาะสมทางเพศ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.61, S.D. = 0.556) ตามลำดับ

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และความคิดเห็นต่อการจัดระเบียบสังคม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และความคิดเห็นต่อการจัดระเบียบสังคม วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตารางที่ 4.11– 4.14

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านนโยบาย

นโยบายและการบริหารขององค์กร	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคมท่านพบว่าส่วนใหญ่ สถานบริการไม่มีการกระทำผิด พรบ. สถานบริการ	3.79	.622	มาก	2
2. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม ผู้ใช้บริการในสถานบริการแสดงบัตรประจำตัวประชาชน โดยให้มีรูปถ่ายชัดเจน	3.73	.548	มาก	3

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านนโยบาย (ต่อ)

นโยบายและการบริหารขององค์กร	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
3. การกำหนดประเภทของสถานบริการให้อยู่เฉพาะในพื้นที่ที่กำหนดเป็นเรื่องที่เหมาะสม	3.62	.838	มาก	5
4. การกำหนดให้สถานบริการต้องไม่อยู่ใกล้วัด สถานศึกษา โรงพยาบาล สโมสรเยาวชน หอพัก หรือย่านพักอาศัยเป็นสิ่งที่มีความเหมาะสม	3.66	.730	มาก	4
5. การออกกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบสังคม จะทำให้สังคมดีขึ้น	3.84	.719	มาก	1
รวม	3.72	.526	มาก	

จากตารางที่ 4.11 สามารถอธิบายปัจจัยด้านนโยบาย พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.72, S.D. = 0.526) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การออกกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบสังคม จะทำให้สังคมดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.84, S.D. = 0.719) รองลงมา คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคมท่านพบว่าส่วนใหญ่ สถานบริการไม่มีการกระทำผิด พรบ. สถานบริการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.79, S.D. = 0.622) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การกำหนดประเภทของสถานบริการให้อยู่เฉพาะในพื้นที่ที่กำหนดเป็นเรื่องที่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.62, S.D. = 0.838) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านความรู้

ปัจจัยด้านความรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม การพกพาอาวุธและการใช้อาวุธลดลง	3.68	.570	มาก	4
2. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม มีเด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้ามาใช้บริการสถานบริการลดลง	3.79	.668	มาก	2
3. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม มีการทะเลาะวิวาททั้งใน และนอกสถานบริการลดลง	3.75	.680	มาก	3
4. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม มีผู้เข้ามาใช้บริการลดลง	3.80	.780	มาก	1
รวม	3.75	.520	มาก	

จากตารางที่ 4.12 สามารถอธิบายปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.75, S.D. = 0.520) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหลังจากมีการจัดระเบียบสังคม มีผู้เข้ามาใช้บริการลดลง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.80, S.D. = 0.780) รองลงมา คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม มีเด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้ามาใช้บริการสถานบริการลดลง อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.79, S.D. = 0.668) และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม การพกพาอาวุธและการใช้อาวุธลดลง อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.68, S.D. = 0.570) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านความเข้มงวดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

ปัจจัยด้านความเข้มงวดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคมท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีความเข้มงวดในการตรวจสอบบัตรประชาชนมากขึ้น	3.47	.604	มาก	4
2. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจเข้มงวดในการตรวจสอบเวลาเปิด - ปิดให้ตรงตามกฎหมายที่กำหนดมากขึ้น	3.66	.834	มาก	2
3. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจเข้มงวดในการตรวจสอบการใช้ยาเสพติดในสถานบริการมากขึ้น	3.81	.699	มาก	1
4. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจเข้มงวดในการตรวจสอบไม่ให้มีการค้าประเวณีในสถานบริการ	3.60	.876	มาก	3
รวม	3.63	.619	มาก	

จากตารางที่ 4.13 สามารถอธิบายปัจจัยด้านความเข้มงวดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.63, S.D. = 0.619) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหลังจากมีการจัดระเบียบสังคมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจเข้มงวดในการตรวจสอบการใช้ยาเสพติดในสถานบริการมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับ

มาก (ค่าเฉลี่ย = 3.81, S.D. = 0.699) รองลงมา คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจเข้มงวดในการตรวจสอบเวลาเปิด - ปิดให้ตรงตามกฎหมายที่กำหนดมากขึ้น (00.00 น.) อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.66, S.D. = 0.843) และคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคมท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีความเข้มงวดในการตรวจสอบบัตรประชาชนมากขึ้น อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.47, S.D. = 0.604) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านการให้ความร่วมมือก่อนนโยบายของผู้ประกอบการและพนักงานในสถานบริการ

ปัจจัยด้านการให้ความร่วมมือก่อนนโยบายของผู้ประกอบการและพนักงานในสถานบริการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม สถานบริการมีการแสดง ลามกอนาจารที่ไม่เหมาะสมทางเพศลดลง	4.06	.622	มาก	1
2. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม สถานบริการไม่มีการจำหน่ายสิ่งเสพติดทุกชนิด	3.42	.636	มาก	4
3. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม ไม่มีการค้าประเวณีภายในสถานบริการ	3.78	.806	มาก	3
4. หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม สถานบริการไม่มีการฝ่าฝืนเรื่องวัน และเวลาเปิด-ปิด ตามที่กฎหมายกำหนด	3.86	.649	มาก	2
รวม	3.78	.434	มาก	

จากตารางที่ 4.14 สามารถอธิบายปัจจัยด้านการให้ความร่วมมือก่อนนโยบายของผู้ประกอบการและพนักงานในสถานบริการ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.78, S.D. = 0.434) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหลังจากมีการจัดระเบียบสังคม สถานบริการมีการแสดงลามกอนาจารที่ไม่เหมาะสมทางเพศลดลง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.06, S.D. = 0.622) รองลงมา คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม สถานบริการไม่มีการฝ่าฝืนเรื่องวัน และเวลาเปิด - ปิด ตามที่กฎหมายกำหนด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.86, S.D. = 0.649) และ

คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม สถานบริการไม่มีการจำหน่ายสิ่งเสพติดทุกชนิด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.42, S.D. = 0.636) ตามลำดับ

4.3.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

เพศ	n	\bar{x}	S.D.	t	sig
ชาย	263	3.71	.302	.628	.530
หญิง	137	3.73	.334		

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.530 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน นั่นหมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

อายุ	n	\bar{x}	S.D.	F	sig
20 – 25 ปี	128	3.73	.306	6.049	.000*
26 – 30 ปี	118	3.65	.313		
31 – 35 ปี	104	3.82	.320		
36 ปีขึ้นไป	50	3.67	.267		

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 การทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน นั้นหมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงจำเป็นต้องหาการเปรียบเทียบรายคู่แบบ Least Square Difference (LSD) ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบ โดยใช้ LSD (Least Square Difference) จำแนกตามอายุ

อายุ	20 – 25 ปี	26 – 30 ปี	31 – 35 ปี	36 ปีขึ้นไป
20 – 25 ปี	-			
26 – 30 ปี	.081*	-		
31 – 35 ปี	-.086*	-.168*	-	
36 ปีขึ้นไป	.059	-.022	.146*	-

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 26 – 30 ปี มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มผู้ที่มีอายุ 20 – 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = 0.081)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 – 35 ปี มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มผู้ที่มีอายุ 20 – 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = -0.086)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 – 35 ปี มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มผู้ที่มีอายุ 26 – 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = -0.168)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มผู้ที่มีอายุ 31 – 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = 0.146)

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ระดับการศึกษา	n	\bar{x}	S.D.	F	sig
ต่ำกว่าปริญญาตรี	101	3.83	.320	8.775	.000*
ปริญญาตรี	237	3.69	.298		
สูงกว่าปริญญาตรี	62	3.65	.321		

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 การทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน นั้นหมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงจำเป็นต้องหาการเปรียบเทียบรายคู่แบบ Least Square Difference (LSD) ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบ โดยใช้ LSD (Least Square Difference) จำแนกตามระดับ

การศึกษา			
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี			
ปริญญาตรี	.137*	-	
สูงกว่าปริญญาตรี	.174*	.037	-

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาปริญญาตรี มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = 0.137)

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = 0.147)

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

อาชีพ	n	\bar{x}	S.D.	F	sig
รับราชการ	37	3.64	.281	15.787	.000*
รัฐวิสาหกิจ	116	3.56	.283		
พนักงานบริษัท	128	3.79	.336		
ประกอบอาชีพส่วนตัว	107	3.82	.231		
ค้าขาย	12	3.87	.389		

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 การทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน นั่นหมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงจำเป็นต้องหาการเปรียบเทียบรายคู่แบบ Least Square Difference (LSD) ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบโดยใช้ LSD (Least Square Difference) จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	รับราชการ	รัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัท	อาชีพส่วนตัว	ค้าขาย
รับราชการ	-				
รัฐวิสาหกิจ	.084	-			
พนักงานบริษัท	-.150*	-.235*	-		
อาชีพส่วนตัว	-.183*	-.267*	-.032	-	
ค้าขาย	-.227*	-.311*	-.076	-.044	-

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพพนักงานบริษัท มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มที่มีอาชีพรับราชการ และรัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = -0.150, -0.235)

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพส่วนตัว มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มที่มีอาชีพรับราชการ และรัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = -0.183, -0.267)

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพค้าขาย มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มที่มีอาชีพรับราชการ และรัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = -0.227, -0.311)

ตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{x}	S.D.	F	sig
น้อยกว่า 15,000 บาท	35	3.57	.233	5.489	.001*
15,000 – 25,000 บาท	171	3.76	.273		
25,001 – 35,000 บาท	109	3.76	.362		
มากกว่า 35,000 บาท	85	3.66	.327		

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 การทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ พบว่ามีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน ซึ่งหมายถึง ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงจำเป็นต้องหาการเปรียบเทียบรายคู่แบบ Least Square Difference (LSD) ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบโดยใช้ LSD (Least Square Difference) จำแนกตามรายได้เฉลี่ย

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	น้อยกว่า 15,000 บาท	15,000 – 25,000 บาท	25,001 – 35,000 บาท	มากกว่า 35,000 บาท
น้อยกว่า 15,000 บาท	-			
15,000 – 25,000 บาท	-.189*	-		
25,001 – 35,000 บาท	-.195*	-.006	-	
มากกว่า 35,000 บาท	-.090	.098*	.104*	-

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 15,000 – 25,000 บาท มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ น้อยกว่า 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = -0.189)

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 25,001 – 35,000 บาท มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ น้อยกว่า 15,000 บาท ที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = -0.195)

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 35,000 บาท มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 15,000 – 25,000 บาท และ 25,001 – 35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = 0.098, 0.104)

ตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านความคิดเห็นต่อสถานบริการ ต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ ในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ความคิดเห็นต่อสถานบริการ	n	\bar{x}	S.D.	F	sig
เป็นแหล่งสังสรรค์	161	3.74	.296	13.880	.000*
เป็นแหล่งที่อาจได้พบเพื่อน	110	3.58	.290		
เป็นแหล่งมั่วสุม	34	3.71	.299		
เป็นสถานที่สำหรับดื่มเหล้า	95	3.85	.314		

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 การทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านความคิดเห็นต่อสถานบริการ ต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานนั้นหมายความว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านความคิดเห็นต่อสถานบริการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงจำเป็นต้องหาการเปรียบเทียบรายคู่แบบ Least Square Difference (LSD) ดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงการเปรียบเทียบ โดยใช้ LSD (Least Square Difference) จำแนกตามความคิดเห็นต่อสถานบริการ

ความคิดเห็นต่อสถานบริการ	เป็นแหล่ง สังสรรค์	เป็นแหล่งที่ อาจได้พบ เพื่อน	เป็นแหล่งมั่ว สุม	เป็น สถานที่ สำหรับ ดื่มเหล้า
เป็นแหล่งสังสรรค์	-			
เป็นแหล่งที่อาจได้พบเพื่อน	.153*	-		
เป็นแหล่งมั่วสุม	.031	-.121*	-	
เป็นสถานที่สำหรับดื่มเหล้า	-.114*	-.267*	-.145*	-

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นว่าเป็นแหล่งที่อาจได้พบเพื่อน มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ มากกว่ากลุ่มที่มีความคิดเห็นว่าเป็นแหล่งสังสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = 0.153)

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นว่าเป็นแหล่งมั่วสุม มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มที่มีความคิดเห็นว่าเป็นแหล่งที่อาจได้พบเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = 0.121)

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นว่าเป็นสถานที่สำหรับดื่มเหล้า มีการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ น้อยกว่ากลุ่มที่มีความคิดเห็นว่าเป็นแหล่งสังสรรค์ เป็นแหล่งที่อาจได้พบเพื่อน และเป็นแหล่งมั่วสุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Mean Difference = -0.114, -0.267, -0.145)

สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการปัจจัยด้านการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ กับ การนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการ เขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ผู้วิจัยให้กำหนดตัวแปรในการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

- X1 = ปัจจัยด้านข้อกำหนดของสถานบริการ
- X2 = ปัจจัยด้านการให้บริการของผู้ให้บริการ
- X3 = ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
- X4 = ปัจจัยด้านผู้ประกอบการสถานบริการ

- Y1 = ปัจจัยด้านนโยบาย
- Y2 = ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม
- Y3 = ปัจจัยด้านความเข้มงวดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
- Y4 = ปัจจัยด้านการให้ความร่วมมือต่อนโยบายของผู้ประกอบการและพนักงานในสถานบริการ
- Ytot = การบังคับใช้การจัดระเบียบสังคม

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายจัดระเบียบสังคมไปสู่อำนาจการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ
 ในสถานบริการเช่ารถจักรยานยนต์ จังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายจัดระเบียบสังคมไปสู่อำนาจการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์
 กับ การนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเช่ารถจักรยานยนต์ จังหวัดปทุมธานี โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (pearson's

correlation coefficient)

Variable	X1	X2	X3	X4	Y1	Y2	Y3	Y4	Ytot
X1	-	.342**	.187**	.023	.454**	.091	.400**	-.078	.420**
X2		-	.220**	.110*	.505**	.191**	.175**	-.085	.377**
X3			-	-.151**	.308**	.133**	.460**	-.043	.404**
X4				-	.132**	.291**	-.168**	-.092	.070
Y1					-	.140**	.409**	-.058	.719**
Y2						-	.201**	-.053	.536**
Y3							-	-.002	.744**
Y4								-	.277**
Ytot									-

** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ปัจจัยด้านการปัจจัยด้านการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับ การนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษาการจัดระเบียบสถานบริการ” ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแบ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เป็น 3 กลุ่ม คือ 1) ตำรวจ จำนวน 3 คน 2) ผู้ประกอบการ จำนวน 3 คน 3) พนักงานในสถานบริการ จำนวน 10 คน และเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผ่านแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด จากผู้ใช้บริการสถานบริการ โดยวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติของสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติของสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขในการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติกับสถานบริการ ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

งานวิจัยนี้ใช้แนวคิด และทฤษฎีเพื่อศึกษาการจัดระเบียบสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับโครงสร้าง และหน้าที่ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดระเบียบทางสังคม แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับอาชญากรรม และการป้องกัน แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสถาบันบันเทิง ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์

เนื้อหาในบทนี้ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาการนำเสนอ ดังนี้

- 1.1 สรุปผลวิจัย
- 1.2 อภิปรายผล
- 1.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษาการจัดระเบียบสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

5.1.1 การปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และวิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคมในสถานบริการ

นโยบายการจัดระเบียบสังคมของกระทรวงมหาดไทย ที่มุ่งเน้นให้คุณภาพชีวิตของประชาชนมีความปลอดภัย และมีความสุข โดยกำหนดขั้นตอนการจัดสถานบริการ ซึ่งมีแนวปฏิบัติที่สำคัญ อันประกอบด้วย การประกาศกำหนดเขตเพื่อการอนุญาต หรืองดอนุญาตต่อสถานบริการ (Zoning) ไม่ว่าจะเป็นการเปิดสถานบริการใกล้วัด ศาสนสถาน โรงเรียน โรงพยาบาล หอพัก หรือย่านประชาชนอยู่อาศัย รวมไปถึงการกำหนดเวลาเปิด-ปิด สถานบริการ โดยมีให้มีการแสดงใดๆ เพื่อความบันเทิงหลังเวลา 24.00 น. มีการกำหนดอายุของผู้ใช้บริการต้องเป็นผู้ที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป และห้ามมิให้มีการมั่วสุมที่ผิดกฎหมายในสถานบริการ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ จำนวน 3 คน ในเขตพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พบว่าขั้นตอนการปฏิบัติงาน รวมถึงวิธีการดำเนินงานในการผลักดันนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการ เริ่มต้นจากกระบวนการทำความเข้าใจด้านกฎหมาย ทั้งในส่วนของเจ้าของสถานบริการ พนักงาน และผู้ใช้บริการ โดยผ่านกระบวนการเปิดเวทีเสวนาเพื่อชี้แจงนโยบาย รวมถึงรับฟังปัญหา มุมมอง ความคิดเห็นต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่สถานบริการ และผู้ใช้บริการ ทั้งนี้จากการเปิดเวทีเสวนา พบว่าข้อกำหนดในการจัดระเบียบสถานบริการ มีทั้งเห็นด้วยและพร้อมนำมาปฏิบัติ เช่น การกำหนดอายุของผู้ใช้บริการ การลงพื้นที่ตรวจสอบของตำรวจ รวมไปถึงการจัดให้มีโซนนิ่ง แต่ในประเด็นการเปิด - ปิด สถานบริการในเวลา 24.00 น. นั้น กลับพบว่ายังมีเจ้าของสถานบริการ รวมไปถึงกลุ่มผู้ใช้บริการที่มีทั้งเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยกับนโยบายข้อนี้

การขอความร่วมมือสถานบริการปฏิบัติตามข้อบังคับทางกฎหมาย ในขั้นตอนขอความร่วมมือสถานประกอบการ ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ทางกระทรวงมหาดไทย ได้มีการแจ้งเวียนหนังสือราชการ โดยผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดมีวัตถุประสงค์เพื่อลดผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ป้องกันเด็ก และเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย รวมถึงมอบนโยบายในการดำเนินการตรวจสอบ และเข้มงวดกวดขันให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 อีกทั้งกำกับหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ มิให้เข้าไปมีส่วนร่วม หรือสนับสนุนในการจัดกิจกรรมใด ๆ ไม่ว่าจะเป็น ลานกิจกรรม ที่อาจตรวจพบว่าผู้สนับสนุนมีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือพบสื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรูปแบบต่าง ๆ ประดับตกแต่งบริเวณจัดกิจกรรม และสิ่งเร่งด่วนในการขอความร่วมมือจากสถานบริการ คือ การปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด กล่าวคือ การงดจำหน่ายสุรา ตามวันที่กฎหมายกำหนด ซึ่งทุกครั้งที่การประกาศวันงดจำหน่ายสุราจะมีหนังสือแจ้งขอความร่วมมือสถานบริการให้ปฏิบัติตามทุกครั้ง รวมไปถึงการปฏิบัติตามข้อบังคับอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

การลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบ กวดขัน ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด หรือละเมิดข้อกำหนดการจัดระเบียบสถานบริการ ในการลงพื้นที่ตรวจสอบสถานบริการ จากการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญในการตรวจสถานบริการในรูปแบบผับมากที่สุด รองลงมา คือ บาร์ และร้านอาหาร เนื่องจากสถานบริการรูปแบบผับเป็นสถานที่สุ่มเสี่ยงในการมั่วสุม และมักมีการตรวจขอใบเสพติด รวมถึงอาชญากรรม ทั้งนี้ในการลงพื้นที่ตรวจสอบของเจ้าพนักงาน จะดำเนินการตรวจใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ใบอนุญาตจำหน่ายสุรา การตรวจสอบอายุผู้เข้าใช้บริการ และการตรวจสอบอาชญากรรม ซึ่งในพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ถือว่าเป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่มีสถานบริการจำนวนมาก กลุ่มผู้ใช้บริการ มีช่วงอายุที่หลากหลาย ปัญหาเสพติดยังสามารถตรวจพบตามสถานที่ที่เป็นแหล่งมั่วสุม

ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ คือ การให้ความช่วยเหลือผู้เข้าใช้บริการสถานบริการที่กระทำความผิดกฎหมาย จากพนักงานภายในร้าน หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนเจ้าของสถานบริการ รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ผู้ลงพื้นที่ตรวจสอบมีส่วนได้ส่วนเสียใด ๆ กับสถานบริการดังกล่าว จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่สามารถทำได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

การติดตามตรวจสอบ และสรุปผลการดำเนินการในการน่านโยบายการจัดระเบียบสังคม ในส่วนของสถานบริการ นอกจากการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจด้านกฎหมาย การขอความร่วมมือจากสถานบริการ การลงพื้นที่ตรวจสอบอย่างเข้มงวด อีกกระบวนการหนึ่งที่ทำหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญ คือ ขั้นตอนการติดตาม ตรวจสอบ และสรุปผลการดำเนินการ โดยมีการแบ่งการปฏิบัติงานออกเป็น 2 ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายสถานบริการ 1 มีภารกิจ ดังนี้

1) รับผิดชอบนโยบายสถานบริการ การจัดระเบียบสังคม และงานนโยบายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ และการจัดระเบียบสังคม

2) งานการจัดระเบียบสังคมตามกฎหมายสถานบริการ ตู้ม้า ตู้เกมส์ อินเทอร์เน็ต คาเฟ่ และกรณีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3) การอำนวยความสะดวก ออกคำสั่ง และรายงานการดำเนินการตามนโยบายเกี่ยวกับสถานบริการ และการจัดระเบียบสังคม

4) การจัดประชุมที่เกี่ยวข้องกับงานสถานบริการ และการประชุมกับหน่วยงานอื่น

ฝ่ายสถานบริการ 2 มีภารกิจ ดังนี้

1) รับผิดชอบตรวจสอบ ติดตามขั้นตอนการปฏิบัติตามนโยบาย รวมทั้งประสานงานการปฏิบัติตามนโยบายสถานบริการ

2) ศึกษาวิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ และเสนอความเห็นให้กับผู้มีอำนาจรับผิดชอบ เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายลดอาชญากรรม สร้างสุขในสังคม และแนวทางในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

3) การจัดเก็บข้อมูลการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ การจัดทำประวัติการกระทำผิดของสถานบริการ รวมทั้งข้อมูลสถิติ ส่งลงโทษทางปกครองแก่สถานบริการ

4) จัดทำเอกสารวิชาการ คู่มือการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ รวมทั้งประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหมายและการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

5) จัดการประชุมติดตามหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการแก้ไข เพื่อผลักดันให้การบังคับใช้กฎหมายด้านการจัดระเบียบสถานบริการสามารถบังคับใช้ได้มีประสิทธิภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากตำรวจผู้บังคับใช้กฎหมาย ด้านการจัดระเบียบสถานบริการจะพบว่า ปัจจัยสำคัญที่จะผลักดันให้นโยบายนี้สามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความร่วมมือจาก 3 ภาคส่วน คือ 1) ผู้ประกอบการ 2) ผู้ใช้บริการ 3) บุคลากรภาครัฐ หากมองสถานการณ์ปัจจุบันจะพบว่า ปัญหาการกระทำผิดกฎหมายด้านการจำหน่าย หรือละเลยกลุ่มลูกค้าที่อายุต่ำกว่ากฎหมายกำหนด การตรวจพบยาเสพติด หรือการพกพาอาวุธเข้าสถานบริการมีอัตราน้อย เนื่องจากผู้ประกอบการตื่นตัว และขานรับกับนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการ อีกทั้งเกรงกลัวต่อบทลงโทษ ที่มีมาตรฐานอย่างแท้จริงเอาจริงเอาจัง แต่กระนั้นปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ก็ยังมิหมดไปเสียทีเดียว

เนื่องจากยังมีเจ้าของสถานบริการที่เป็นผู้มีอิทธิพล รวมถึงเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเองอาจมีผลประโยชน์แอบแฝงกับสถานบริการบางแห่ง ดังนั้นการจะช่วยให้ปัญหาเหล่านี้ลดลง จึงไม่สามารถกระทำได้โดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่ต้องร่วมมือกันในสังคม

ผู้ประกอบการ และพนักงานภายในร้าน ต้องให้ความเคารพต่อกฎหมาย ไม่ปล่อยปละละเลย หรือพยายามละเมิดข้อกฎหมายใด ๆ ทั้งนี้เจ้าของสถานบริการต้องมีนโยบายที่ชัดเจน รวมถึงกำชับ มีมาตรการ และบทลงโทษ พนักงานภายในร้านที่อาจให้ความช่วยเหลือ เอื้อให้ผู้เข้าใช้บริการกระทำความผิด การปลูกจิตสำนึกอันดีในสังคมอาจมีใช้แค่ในฝ่ายของผู้เข้าใช้บริการสถานบริการเพียงเท่านั้น แต่เจ้าของสถานบริการรวมถึงพนักงานผู้เกี่ยวข้องทุกท่านต้องมีจรรยาบรรณในอาชีพ มีความรับผิดชอบต่อสังคม คำนึงถึงผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน มากกว่าผลกำไรส่วนตนเพียงเท่านั้น

ผู้มาใช้บริการ ในกรณีนี้ต้องกล่าวรวมถึงผู้ให้บริการทุกเพศ ทุกวัย มิใช่เพียงเด็ก หรือเยาวชนเท่านั้น แต่หมายรวมถึง ผู้ใหญ่ที่บรรลุนิติภาวะเองก็ตามต่างต้องมีความรับผิดชอบ และเคารพกฎระเบียบทางกฎหมาย ข้อห้ามใด ๆ หรือการกระทำใดที่เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ผู้ให้บริการเองก็ต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีกฎหมายสามารถบังคับใช้ ลงโทษ การกระทำความผิดต่าง ๆ ได้ ตำรวจเองจึงต้องเข้มงวด กวดขันเอาจริงเอาจัง และสร้างบรรทัดฐานเดียวกันให้เกิดขึ้นในสังคม ตัดตอนระบบการรับสินบน หรือความเกรงกลัวต่อผู้มีอิทธิพล เพื่อผลักดันให้การบังคับใช้กฎหมายสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.2 การให้ความร่วมมือต่อนโยบายของผู้ประกอบการ และพนักงานในสถานบริการ

สถานบริการในรูปแบบร้านอาหาร

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถานบริการรูปแบบร้านอาหาร ผู้เข้าใช้บริการจะอยู่ในช่วงอายุ 30 ปีขึ้นไป กล่าวคือ เป็นช่วงวัยทำงาน วัตถุประสงค์ของการเข้าใช้สถานบริการรูปแบบร้านอาหาร เป็นการพบปะสังสรรค์ รวมถึงจัดเลี้ยงตามวาระสำคัญต่าง ๆ ด้วยกลุ่มลูกค้าที่เป็นวัยทำงานส่งผลให้ปัญหาการทะเลาะวิวาท หรือการใช้สารเสพติดภายในสถานบริการรูปแบบนี้ ไม่มีปรากฏให้เห็น

อีกทั้งรูปแบบการตกแต่งร้านที่สว่าง และไม่มีมุมลับตา มุมอับภายในร้าน จึงเป็นสถานที่ที่ไม่อำนวยต่อการกระทำคามผิดทางกฎหมายด้านการใช้สิ่งเสพติด

จากการสัมภาษณ์เจ้าของสถานบริการ พบว่า ถึงแม้จะเป็นสถานบริการที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำคามผิดกฎหมายน้อยกว่าสถานบริการรูปแบบอื่น ๆ แต่กระนั้นก็ยังมีการเข้าตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ว่าจะเป็นการขอตรวจใบอนุญาตจำหน่ายสุรา และมักมีการเข้าตรวจสอบตามวันที่กฎหมายบังคับให้งดจำหน่ายสุรา อาทิ ก่อนวันเลือกตั้ง หรือวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา แต่ด้วยสถานบริการในรูปแบบร้านอาหารที่มีความสุ่มเสี่ยงน้อย จึงทำให้ความถี่ในการลงตรวจสอบพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ถี่มากหากเทียบกับ สถานบริการรูปแบบผับ และบาร์

ด้านการขานรับนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการ ของเจ้าของสถานบริการรูปแบบร้านอาหาร รวมถึงตัวพนักงานภายในร้าน มีเครื่องครัด การมิให้จำหน่ายสุรา หรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ให้กับเด็ก และเยาวชน รวมถึงนักศึกษาที่แต่งเครื่องแบบ แต่ถึงอย่างไรก็ยังพบว่าสถานบริการในรูปแบบร้านอาหารบางแห่งมีการละเมิด และแอบจำหน่ายสุราให้กับเด็ก และเยาวชนอยู่บ้าง ซึ่งหากมีการตรวจพบพนักงานภายในร้าน อาจอ้างว่าลูกค้ามีการพกเข้ามาดื่มภายในร้านด้วยตนเอง ซึ่งเจ้าของสถานบริการแนะนำว่าควรควรมีมาตรการในการลงโทษ ร้านอาหารที่เสี่ยงข้อกฎหมายดังกล่าว รวมถึงมีบางร้านอาหารที่แอบจำหน่ายสุราในวันที่กฎหมายห้ามจำหน่าย เพราะเจ้าของสถานบริการบางแห่งเกิดความชะล่าใจ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบเป็นประจำ เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ อาจช่วยลด และป้องกันได้ หากผู้เข้าใช้บริการท่านอื่น ๆ ภายในร้าน ร่วมสร้างบรรทัดฐาน และให้ความร่วมมือโทรแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐานแล้วนำแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สถานบริการในรูปแบบบาร์

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถานบริการรูปแบบบาร์ ผู้เข้าใช้บริการมีกลุ่มอายุที่หลากหลายช่วงวัย เริ่มตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป จนถึงวัยทำงานเฉลี่ยอายุ 30 ปีขึ้นไป ด้วยรูปแบบร้านที่มีการแสดงดนตรี มีอาหาร เครื่องดื่ม รวมถึงมีสาวบริการชงสุรา ดังนั้นวัตถุประสงค์ของกลุ่มลูกค้าจึงมีความหลากหลาย บ้างมาเพื่อพบปะสังสรรค์ ดื่มสุรา ฟังเพลง บ้างมาเพื่อมองหาเพื่อนคุย หรือมองหาเพศตรงข้าม ด้วยกลุ่มลูกค้าที่หลากหลายทำให้พนักงานภายในร้านมีการตรวจสอบอายุผู้เข้าใช้บริการทุกคนผ่านบัตรประชาชน รวมถึงมีการตรวจค้นกระเป๋าลูกค้าที่เป็นผู้หญิง ตรวจสอบยาเสพติด อาวุธ จากกลุ่มลูกค้าที่ต้องสงสัย ปัญหาหลักที่พบในการละเมิดกฎหมายของสถานบริการ

รูปแบบบาร์ คือ การเปิดเกินเวลาจากที่กฎหมายกำหนด ซึ่งทางเจ้าของสถานบริการ รวมถึงพนักงานภายในร้านชี้แจงเหตุผลว่า โดยปกติลูกค้าจะเริ่มเข้าร้านในช่วงเวลา 21.00 น. การมีเวลาให้ลูกค้าดื่ม ฟังเพลง พบปะสังสรรค์ ในเวลา 3 ชั่วโมง เป็นช่วงเวลาสั้นเกินไป แต่กระนั้นทางร้านจะมีมาตรการงดจำหน่ายสุราหลังเวลา 24.00 น. และห้ามมีการแสดงดนตรีสด แต่ยังคงมีการเปิดเพลงเบา ๆ ภายในร้าน หากลูกค้าโต๊ะไหนลุกออกจากร้าน ก็จะทำให้พนักงานเก็บโต๊ะ และทำความสะอาดเพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าทางร้านกำลังจะปิดบริการ และหากลูกค้ากลุ่มไหนไม่ออกจากร้านจนเวลาล่วงเลยยาวนาน ทางร้านจะให้พนักงานเดินเข้าไปขอความร่วมมือและแจ้งลูกค้าโต๊ะดังกล่าวว่าสถานบริการปิดให้บริการแล้ว

นอกเหนือจากนั้นแล้วทางร้านยังมีการเฝ้าระวังปัญหาเรื่องยาเสพติด และการทะเลาะวิวาท ด้วยการให้พนักงานเฝ้าตรวจตราความผิดปกติภายในร้าน และยังมีการติดกล้องวงจรปิดที่บันทึกภาพทุกมุมภายในร้าน ส่วนหนึ่งการตกแต่งร้าน แสงสว่าง เป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการกระทำผิดกฎหมายด้านสิ่งเสพติด ข้อสังเกตหนึ่งที่พบ คือ สถานบริการที่มีการตกแต่งร้านด้วยแสงสว่าง จะช่วยลดปัญหาด้านยาเสพติดลงได้

ด้านการลงปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการตรวจสอบความเรียบร้อยสถานบริการในรูปแบบบาร์ จะมีความถี่มากกว่าการตรวจสอบสถานบริการรูปแบบร้านอาหาร แต่การลงตรวจสอบนั้นจะสุ่มลงตรวจร้านที่เข้าข่ายกระทำผิดกฎหมาย หรือมีการร้องเรียนจากประชาชน อาจเป็นเรื่องการเปิดเกินเวลากฎหมายกำหนด การใช้เสียงที่ดังเกินกว่ากฎหมายกำหนด หรือตรวจพบว่าร้านมีการปล่อยให้เด็กและเยาวชนเข้าใช้บริการ โดยมาตรการลงโทษของเจ้าหน้าที่ตำรวจขึ้นอยู่กับข้อความผิด โดยมีตั้งแต่ สั่งปิดร้านชั่วคราว ไปจนถึงการยกเลิกใบอนุญาตตั้งสถานบริการ

สถานบริการรูปแบบผับ

ผับเป็นสถานที่รวมนักเที่ยวของกลุ่มวัยรุ่น ตั้งแต่ช่วงอายุ 20 ปีขึ้นไป ไปจนถึงวัยทำงาน จุดประสงค์ของการเข้าใช้บริการ สถานบริการในรูปแบบผับ ส่วนใหญ่เน้นดื่มสุรา และเต้น แวเพลงของร้าน การตกแต่งร้าน รวมถึงแสงไฟที่ไม่สว่าง เอื้ออำนวยให้เป็นแหล่งมั่วสุมของกลุ่มลูกค้าบางกลุ่ม ที่อาจลักลอบเสพยาเสพติด และพ่วงไปด้วยความเสี่ยงต่อการทะเลาะวิวาท เนื่องจากกลุ่มลูกค้ามีการมีเงินมาก่อนข้างสูง และอยู่รวมกันเป็นจำนวนมากในสถานที่นี้ ด้วยเหตุนี้สถานบริการในรูปแบบผับ จึงมีการลงพื้นที่ตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมากที่สุด หากเทียบกับสถาน

บริการในรูปแบบร้านอาหาร และสถานบริการในรูปแบบบาร์ ในการลงพื้นที่ตรวจค้น มุ่งเน้นไปที่ การกระทำผิดกฎหมาย ด้านอายุของผู้เข้าใช้บริการ การพกสารเสพติด และการคั่นอาวุธ

จากการสัมภาษณ์เจ้าของสถานบริการ รวมถึงพนักงานภายในร้านจะพบว่าส่วนใหญ่ เจ้าของสถานบริการจะมอบหมายการดูแลความเรียบร้อยของร้านให้กับผู้จัดการร้าน โดยส่งมอบ เป็นนโยบาย และกำชับอย่างเคร่งครัดในการห้ามมิให้กระทำความผิด สถานบริการในรูปแบบผับ มีการตรวจสอบอายุของผู้เข้าใช้บริการทุกคน รวมถึงคั่นตัวของผู้ใช้บริการทุกท่าน ซึ่งแตกต่างจาก สถานบริการรูปแบบร้านอาหาร และสถานบริการรูปแบบบาร์ที่มีการคั่นตัวผู้ใช้บริการเพียงบาง ท่านที่ต้องสงสัยเท่านั้น แต่กระนั้น ในพื้นที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ก็ยังมีการละเมิดให้ ผู้เข้าใช้บริการที่อายุต่ำกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดเข้าใช้บริการ รวมถึงมีสถานบริการบางแห่ง ช่วยเหลือผู้ใช้บริการที่กระทำผิดกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านอายุ หรือผู้ที่เสพสารเสพติด หลบ ซ่อนเจ้าหน้าที่ตำรวจ เนื่องจากเกรงว่าหากมีการตรวจพบผู้กระทำความผิดสถานบริการแห่งนั้น ๆ อาจถูกสั่งให้ปิดบริการ ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลให้การผลักดันให้ นโยบายการจัดระเบียบสถาน บริการไม่สามารถผลักดันให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากเจ้าของสถานบริการและพนักงานเปิดโอกาส ให้ผู้ใช้บริการกระทำผิด อีกปัจจัยหนึ่ง คือ การละเลยของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งอาจเกรงกลัวต่อ อิทธิพลของเจ้าของร้านที่อาจมีความสนิทสนม หรืออาจรู้จักผู้มีอิทธิพลสามารถใกล้ชิด หรือ ยกเว้นการตรวจค้นให้กับสถานบริการดังกล่าวได้ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจมีส่วนได้ ส่วนเสีย หรือ มีผลประโยชน์ร่วมกับสถานบริการดังกล่าว

แนวทางการแก้ไขเพื่อผลักดันให้ นโยบายการจัดระเบียบสถานบริการ สามารถบังคับ ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรเริ่มจากความเคร่งครัดของเจ้าของสถานบริการ และพนักงานภายใน ร้าน ผู้ตรวจสอบ หรือการ์ด ควรมีจำนวนให้เพียงพอต่อการสังเกตความผิดปกติที่จะเกิดขึ้นใน ร้าน รวมถึงเคร่งครัดการตรวจอายุ การตรวจค้นสารเสพติดและการตรวจค้นอาวุธ แสงสว่างภายใน ร้านถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ลดความเสี่ยงการกระทำผิดได้ อีกทั้งเจ้าของสถานบริการต้องเข้มงวด พนักงาน มิให้ละเลยต่อการกระทำผิดกฎหมาย อีกปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยผลักดันนโยบายนี้ คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ต้องไม่ละเลย หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจควรสร้างมาตรฐาน อันดี โดยไม่เลือกปฏิบัติต่อร้านใดร้านหนึ่ง

5.1.3 การตระหนักรู้ และการมีส่วนร่วมต่อนโยบายของผู้ใช้บริการ

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 65.8) มีอายุ 20 – 25 ปี (ร้อยละ 32.0) มีการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 59.2) มีอาชีพพนักงานบริษัท (ร้อยละ 32.0) มีรายได้ต่อเดือน 15,000 – 25,000 บาท (ร้อยละ 42.8) และส่วนใหญ่คิดว่าสถานบริการเป็นแหล่งสังสรรค์ สนุกสนาน (ร้อยละ 40.2)

ระดับความคิดเห็นต่อความคิดเห็นต่อสถานบริการ

ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นต่อสถานบริการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาแต่ละด้านสามารถอธิบายได้ดังนี้

ปัจจัยด้านข้อกำหนดของสถานบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสถานบริการต้องเปิดให้บริการเรื่องวัน และเวลาเปิด - ปิด ตามที่กฎหมายกำหนด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ห้ามไม่ให้สถานบริการจำหน่ายสิ่งเสพติดทุกชนิด อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ห้ามไม่ให้มีการค้าประเวณีภายในสถานบริการ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ปัจจัยด้านการใช้บริการของผู้ใช้บริการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ให้บริการในสถานบริการต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชน โดยให้มีรูปถ่ายชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ใช้บริการในสถานบริการห้ามพกพาอาวุธทุกชนิดเข้าสถานบริการ อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สถานบริการที่ทำผิด พรบ. สถานบริการ ควรถูกดำเนินการสั่งปิดการบริการโดยเฉียบขาด อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ควรเข้าไปตรวจสอบการค้าประเวณีในสถานบริการให้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ควรเข้าไปตรวจสอบ บัตรประจำตัวประชาชนกับผู้ที่เข้ามาใช้บริการสถานบริการให้มากขึ้น อยู่ในระดับปานกลาง และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ควรเข้าไปตรวจสอบเวลาเปิด - ปิดสถานบริการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด (00.00 น.) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ปัจจัยด้านผู้ประกอบการสถานบริการ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ควรมีการกำหนดราคาอาหาร และเครื่องดื่มภายในสถานบริการให้มีมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ สถานบริการควรจำกัดปริมาณของผู้มาใช้บริการ อยู่ในระดับมาก และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สถานบริการไม่ควรมีการแสดงลามกอนาจาร ที่ไม่เหมาะสมทางเพศ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ความคิดเห็นต่อการจัดระเบียบสังคม

ปัจจัยด้านนโยบาย พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการออกกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบสังคม จะทำให้สังคมดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคมท่าน พบว่าส่วนใหญ่สถานบริการไม่มีการกระทำผิดพบ. สถานบริการ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การกำหนดประเภทของสถานบริการให้อยู่เฉพาะในพื้นที่ ที่กำหนดเป็นเรื่องที่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหลังจากมีการจัดระเบียบสังคม มีผู้เข้ามาใช้บริการลดลง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม มีเด็กอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้ามาใช้บริการสถานบริการลดลง อยู่ในระดับมาก และมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม การพกพาอาวุธ และการใช้อาวุธลดลง อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ปัจจัยด้านความเข้มงวดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหลังจากมีการจัดระเบียบสังคมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจเข้มงวดในการตรวจสอบการใช้ยาเสพติดในสถานบริการมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจเข้มงวดในการตรวจสอบเวลาเปิด – ปิดให้ตรงตามกฎหมายที่กำหนดมากขึ้น (00.00 น.) อยู่ในระดับมาก และคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคมท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีความเข้มงวดในการตรวจสอบบัตรประชาชนมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ปัจจัยด้านการให้ความร่วมมือต่อนโยบายของผู้ประกอบการ และพนักงานในสถานบริการ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าหลังจากมีการจัดระเบียบสังคมสถานบริการมีการแสดง ลามกอนาจารที่ไม่เหมาะสมทางเพศลดลง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับ

มาก รองลงมาคือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม สถานบริการไม่มีการฝ่าฝืนเรื่องวัน และเวลา เปิด-ปิด ตามที่กฎหมายกำหนด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.86, S.D. = 0.649) และคะแนนเฉลี่ย น้อยที่สุดคือ หลังจากมีการจัดระเบียบสังคม สถานบริการไม่มีการจำหน่ายสิ่งเสพติดทุกชนิด อยู่ใน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.42, S.D. = 0.636) ตามลำดับ

5.2 สรุปผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคม ไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน และด้านความคิดเห็นต่อสถานบริการที่แตกต่างกัน มีผลต่อการนำนโยบายการจัด ระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการนำนโยบายการ จัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการปัจจัยด้านการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การ ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับ การนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอ คลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการปัจจัยด้านการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การ ปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอ คลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.3 อภิปรายผล

สภาพสังคมในปัจจุบัน ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่ง ต่อพระราชบัญญัติสถานบริการ ที่ใช้อยู่ ในปัจจุบันนี้ เป็นกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 และเป็นเวลานานแล้ว ไม่สอดคล้องกับ สภาพสังคมในปัจจุบัน เพราะสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำ มีความว่างงานจำนวนมาก และมีจำนวนไม่ น้อย ที่หันมาประกอบอาชีพการค้าขายโดยการเปิดสถานบริการ หากมีการบังคับใช้กฎหมายกับ

สถานบริการเหล่านี้ให้ปิดบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด เท่ากับไม่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบอาชีพรายใหม่ ได้สร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว เนื่องจากเวลาการบริการลูกค้ามีน้อยจึงไม่เพียงพอต่อการที่หารายได้จากการบริการ ทางด้าน อาหาร เครื่องดื่ม ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องและเกิดความสมดุลกับสภาพของสังคมในปัจจุบัน ควรปรับเปลี่ยนเวลาของการเปิด และปิดสถานบริการในแต่ละประเภทใหม่ เพื่อสนับสนุน และสร้างงานให้กับบุคคลในอาชีพเหล่านี้ต่อไป

ข้อมูลในทัศนะของเจ้าของสถานบริการต่อการเปิดบริการของสถานบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ในด้านการจัดโซนนิ่ง

ทัศนะของเจ้าของสถานบริการเกี่ยวกับสถานบริการต้องตั้งอยู่ห่างไกลจากวัด โรงเรียน หรือสถานประกอบพิธีทางศาสนา ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะวัดหรือสถานประกอบพิธีทางศาสนา ต้องการความสงบเงียบเพื่อประกอบพิธี และ โรงเรียนถือเป็นสถานที่ จัดเกล้า หล่อหลอม ให้ความรู้เพื่อปรับสภาพของบุคคลเข้าสู่สังคมที่ดี ดังนั้นหากมีแหล่งที่เป็นอบายมุขอยู่ใกล้กับสถานศึกษา ที่เด็กได้พบเห็นทุกวัน ความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง ก็จะค่อยเพิ่มขึ้นมาในจิตใจ สะสมอยู่จนกระทั่งถึงจุด ๆ หนึ่ง ความอยากรู้อยากเห็น ก็จะแสดงผลออกมาและเข้าไปใช้บริการในสถานบริการนั้น ๆ และเกิดความพึงพอใจ ทำให้ความคิดหักเห ไม่อยากเรียนหนังสือ และหนี โรงเรียนประจำ ที่สุดอนาคตก็เสียไป

ทัศนะของเจ้าของสถานบริการเกี่ยวกับสถานบริการ ต้องประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวกับการตรวจค้นอาวุธของลูกค้า ก่อนเข้าไปในสถานบริการ ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความคิดเห็นดังกล่าว เนื่องจากการบริการในเรื่องอาหาร และเครื่องดื่ม และเสียงเพลงแล้ว จะต้องให้การบริการแก่ลูกค้าอีกอย่างหนึ่ง คือ ความปลอดภัยของลูกค้าที่มาใช้บริการในสถานบริการทุกคน และที่สำคัญ คือ การป้องกันอาชญากรรม ที่เข้าไปประกอบอาชญากรรม เช่น ใช้เป็นสถานที่นัดพบของกลุ่มมือปืนรับจ้าง เช่นนี้ทัศนะของเจ้าของสถานบริการได้มองเห็นความปลอดภัยที่เกิดขึ้น และเพื่อสร้างภาพพจน์ให้กับลูกค้าที่เข้าไปใช้บริการ ให้เกิดความอุ่นใจในสวัสดิภาพทางร่างกาย และทางจิตใจ

ข้อมูลในทัศนะของเจ้าของสถานบริการต่อระยะเวลาการปิดบริการของสถานบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ด้านเวลาเปิด – ปิด สถานบริการ

สถานบริการบางแห่งได้แต่งตั้งให้ผู้ทำการแทน หรือผู้จัดการในกรณีที่สถานบริการเป็นนิติบุคคล หรือเจ้าของไม่สามารถมาดูแลด้วยตนเองได้ เนื่องจากมีอาชีพอื่นที่ต้องดูแล และปฏิบัติ จึงไม่มีเวลาที่จะเข้าไปดูแลสถานบริการนั้น ๆ ประกอบกับเวลาที่ปิดบริการ เป็นเวลาที่ติดจนเกินไป เจ้าของสถานบริการส่วนมากจะไม่รอคอยจนสถานบริการปิด เพียงแต่ในแต่ละวันจะมาเพียงแต่ดูแล และตรวจสอบเกี่ยวกับยอดขาย และรายได้ในแต่ละวัน พร้อมกับมอบนโยบายในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับสถานบริการนั้น ต่อจากนั้นเป็นหน้าที่ของผู้ดูแล หรือผู้ทำการแทน ซึ่งมีหน้าที่นำเอานโยบายไปบริหารงานในสถานบริการ เพื่อให้เกิดรายได้ และมีกำไรจากการค้าบริการของสถานบริการดังกล่าว เช่นนี้การบริหาร การจัดการ จึงตกเป็นหน้าที่ของผู้ดูแล หรือผู้ทำการแทนเจ้าของสถานบริการ มีอำนาจตัดสินใจแทนเจ้าของได้ตามนโยบายที่ได้รับมอบหมายมา และรับผิดชอบต่อการตัดสินใจนั้น หากมีเหตุการณ์ใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายที่ผู้ดูแล หรือผู้ทำการแทนเจ้าของได้ตัดสินใจลงไป แล้วผู้ดูแล หรือผู้ทำการแทนเจ้าของจะรับผิดชอบเอง ส่วนมากจะไม่ถึงเจ้าของสถานบริการที่แท้จริง จึงเป็นจุดยุทธศาสตร์อย่างหนึ่ง ซึ่งเจ้าของสถานบริการนำมาใช้เกือบทุกแห่งของสถานบริการ

ข้อมูลในทัศนะของเจ้าของสถานบริการต่อการเปิดบริการของสถานบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ในด้านการผลักดันให้นโยบายการจัดระเบียบสถานบริการสามารถบังคับใช้ได้โดยมีประสิทธิภาพ

ทัศนะของเจ้าของสถานบริการเกี่ยวกับการปรับปรุงสถานบริการ ให้มีความสว่างเพื่อป้องกันการมั่วสุมยาเสพติด หรือประกอบอาชญากรรม ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะหากภายในสถานบริการมีแสงสว่างเพียงพอที่จะมองเห็นภายในสถานบริการได้ เป็นการช่วยยับยั้งการประกอบอาชญากรรมได้ เช่น การเสพ และการจำหน่ายยาเสพติด การมั่วสุมทางเพศ หรือการค้าประเวณี เป็นจุดนัดพบของกลุ่มมือปืนรับจ้าง หากมีการปรับปรุงแสงสว่าง โดยกำหนดว่าสถานบริการประเภทใด ควรใช้แสงสว่างภายในสถานบริการในขณะที่เปิดบริการอยู่นั้นเท่าใด และกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในสถานบริการแต่ละประเภท

ทัศนะของเจ้าของสถานบริการ เกี่ยวกับการจัดพนักงานคอยควบคุมดูแลความสงบเรียบร้อยภายในสถานบริการ ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะเป็นการรักษาความปลอดภัย และป้องกันการประกอบอาชญากรรมในสถานบริการนั้น ๆ หากสถานบริการในแต่ละแห่งปลอดภัยจากอาชญากรรมแล้ว ถือเป็นการสนับสนุนคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในการจัดระเบียบสังคมเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานบริการตามนโยบายของรัฐบาล

การจัดระเบียบสังคมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยส่งผลให้สังคมเป็นระเบียบเรียบร้อยดี อีกทั้งความเห็นของเจ้าของสถานบริการ ส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับการให้สถานบริการอยู่ในเขตพื้นที่เดียวกัน หรือที่เรียกว่าการจัด “โซนนิ่ง” นับเป็นความเหมาะสมกับการเปิดสถานบริการในปัจจุบัน สิ่งที่สำคัญ และจำเป็นต่อมาเจ้าของสถานบริการทุกแห่งต้องถือเป็นหน้าที่ในการป้องกัน ไม่ให้เด็กหรือเยาวชน เข้าไปใช้บริการในสถานบริการนั้น ๆ

การอภิปรายผลของข้อค้นพบต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยโดยเรียงลำดับของสมมติฐานการวิจัยดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ผลการศึกษา พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และด้านความคิดเห็นต่อสถานบริการที่แตกต่างกัน มีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ ในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะทางประชากรศาสตร์ของบุคคลที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิด ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแตกต่างกันซึ่งจากงานวิจัยทางด้านจิตวิทยาทั้งหลายได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมากในเรื่องความคิด และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะอายุเป็นตัวกำหนด หรือเป็นสิ่งที่บ่งบอกเกี่ยวกับความมีประสบการณ์ในเรื่องต่างๆ ของบุคคล ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้หรือแสดงความคิด ความเชื่อ และลักษณะการโต้ตอบต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นของบุคคล คนเราโดยทั่วไปเมื่ออายุเพิ่มขึ้น ประสบการณ์สูงขึ้น ความฉลาดรอบคอบก็เพิ่มมากขึ้น วิถีคิด และสิ่งที่สนใจก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย รวมไปถึงการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ซึ่งการที่คนได้รับการศึกษาที่ต่างกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน จึงย่อมมีความรู้สึกนึกคิด และความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้นปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และด้านความคิดเห็นต่อสถานบริการที่แตกต่างกัน มีผลต่อการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ อลิศรา ชูชาติ และคณะ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาทัศนคติ และค่านิยมของหญิงวัยรุ่นในสถานเริงรมย์ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลจากการศึกษา พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของวัยรุ่นหญิงที่แตกต่างกัน มีผลต่อการศึกษาทัศนคติ และค่านิยมของหญิงวัยรุ่นในสถานเริงรมย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการปัจจัยด้านการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

ผลการศึกษา พบว่าปัจจัยด้านการปัจจัยด้านการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิบัติตามระเบียบทางสังคมนั้นเป็นความเกี่ยวข้องกันระหว่างบุคคลต่อบุคคล หรือกลุ่มคนต่อกัน ที่มีต่อขนบธรรมเนียมประเพณี อุดมการณ์ รวมไปถึงกฎระเบียบต่าง ๆ ทางสังคม ซึ่งบรรดาสິงเหล่านี้ย่อมมีอิทธิพลต่อการกระทำหรือปฏิกริยาของบุคคลนั้น ๆ นั่นคือ บุคคลจะทำอะไรตามใจชอบไม่ได้ จะต้องปรับปรุงบุคลิกภาพของตน หรือทำอะไรให้คล้อยไปตามแนวทางที่สังคมนั้น ๆ ยอมรับนับถือ เช่นเดียวกับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งทุกคนที่มีความเกี่ยวข้องต่างก็ต้องทราบกฎระเบียบต่าง ๆ เหล่านี้ รวมทั้งให้ความร่วมมือในการปฏิบัติเพื่อให้ทุกอย่างดำเนินไปอย่างราบรื่น ดังนั้นแล้วปัจจัยด้านการปัจจัยด้านการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ จึงมีความสัมพันธ์กับการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติในสถานบริการเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของ พวงเพชร สุรัตน์กีกุล (2556) ที่อธิบายว่าการจัดระเบียบทางสังคม เป็นกฎเกณฑ์ หรือระเบียบแบบแผนทั้งหลายอันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และกลุ่ม เช่น การจัดระเบียบสังคมในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสามี ภรรยา และบุตร การจัดระเบียบสังคม และกลุ่ม กรรมการ การจัดระเบียบสังคมหมู่บ้าน ตลอดจนการจัดระเบียบ ของสังคมไทย หรือสังคมอเมริกัน เป็นต้น ทุกสังคมจำเป็นต้องมีการจัดระเบียบมากน้อยแตกต่างกัน สามารถกล่าวได้ว่าการจัดระเบียบสังคมเป็นสิ่งที่จำเป็นพื้นฐานต่อการดำรงอยู่ของสังคมทุกสังคม

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

จากการศึกษาเรื่องการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษาการจัดระเบียบสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ครั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ได้ดังนี้

1) ปัจจัยด้านข้อกำหนดของสถานบริการ สถานบริการควรมีการศึกษาข้อระเบียบในการเปิด - ปิดอย่างเคร่งครัด เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างถูกต้องโดยสถานบริการต้องเปิดให้บริการเรื่อง

วัน และเวลา เปิด - ปิดตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ให้สถานบริการจำหน่ายสิ่งเสพติดทุกชนิด รวมทั้งไม่ให้มีการค้าประเวณีภายในสถานบริการ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2) บังคับด้านการใช้บริการของผู้ใช้บริการ สถานบริการควรมีการตรวจสอบผู้ให้บริการในสถานบริการ โดยต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชน โดยให้มีรูปถ่ายชัดเจน ผู้ใช้บริการในสถานบริการห้ามพกพาอาวุธทุกชนิดเข้าสถานบริการ เพื่อให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของกฎหมาย หรือกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ต่อไป

3) บังคับด้านเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ควรเข้าไปตรวจสอบการค้าประเวณี ในสถานบริการและตรวจสอบเวลาเปิด - ปิดสถานบริการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดให้มากขึ้น เพื่อให้ทุกอย่างดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และถูกต้องตามกฎระเบียบข้อบังคับของกฎหมาย

4) บังคับด้านผู้ประกอบการสถานบริการ ผู้ประกอบการควรมีการกำหนดราคาอาหารและเครื่องดื่มภายในสถานบริการให้มีมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด ควรจำกัดปริมาณของผู้มาใช้บริการ รวมทั้งสถานบริการไม่ควรมีการแสดงลามกอนาจาร ที่ไม่เหมาะสมทางเพศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะสถานบริการ ในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งยังไม่ครอบคลุมสถานบริการทั้งหมด ดังนั้นการศึกษารoundต่อไปควรมีการสำรวจขยายขอบเขตการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี รวมทั้งพื้นที่อื่น ๆ ในกรุงเทพมหานครอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง แก้ไข การบังคับใช้กฎระเบียบให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2) การศึกษารoundต่อไปควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของสภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ไขปัญหา ในประเด็นที่เจาะลึกเพิ่มมากขึ้น เพื่อได้ทราบผลการศึกษาข้อมูลเชิงลึก และนำผลการศึกษาไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

3) การศึกษารoundต่อไป ควรเพิ่มวิธีในการเก็บข้อมูลการวิจัย กล่าวคือ ควรทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติม เนื่องจากการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จะทำให้ทราบข้อมูลในเชิงความคิดเห็นที่นอกเหนือจากการศึกษาในครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- กตชน ศรีงามซ้อย (2542). 2542. การศึกษาการควบคุมทางสังคมของชุมชนกวางเจงใน กรุงเทพมหานคร (Unpublished Master's thesis). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- กรรณิการ์ ภูประเสริฐ. (2538). การศึกษาปัญหาทางพฤติกรรมเกี่ยวกับการปรับตัวและความต้องการ การใช้บริการให้คำปรึกษาของนักศึกษาที่พักในหอพัก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- กัญญาภรณ์ ทวีทิพย์รัตน์. (2553). รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินงานบัณฑิตศึกษา ชั้น เช อาร์ มิวสิคฮอลล์ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- กัลยา วาณิชย์ปัญญา. (2559). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวัญชนก นันทไพบูลย์. (2550). ปัจจัยและพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อการเที่ยวสถานบันเทิง ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร (Unpublished Master's thesis) . มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- คันทรส พลเยี่ยม. (2555). พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- คณะรักษาความสงบแห่งชาติ. (2558). มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดใน ลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ. สืบค้นจาก https://library2.parliament.go.th/giventake/content_ncpo/ncpo-head-order22-2558.pdf
- จันทร์เพ็ญ อมรเลิศวิทย์ (2542). การควบคุมทางสังคม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิราพร เขาวนัประยูร. (2530). วัยรุ่นกับคิสโกเชค : ทัศนคติของกลุ่มผู้ปกครองและกลุ่มวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- จุฑาทิพย์ พรมงศ์, อโณทัย งามวิชัยกิจ และยุทธนา ธรรมเจริญ. (2561). พฤติกรรมการใช้บริการผับ และสถานบันเทิงรอบสถานศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 12(1).
- จิริ ขยัน. (2543). ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมทางสังคมของชุมชน (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ฐนิชา สาลีพันธ์ วัฒนจักร เสวตะ ปรวุฒิ เมืองอุ และพิชชา อุโฆษอารามิก. (2560). พฤติกรรมการ
 เกี่ยวกับกลางคืนของนักศึกษา. *วารสารวิชาการเฉลิมกาญจนา*, 4(1), 129-139.
- ณัชชา มณีวงศ์. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา
 จังหวัดนครปฐม* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ณิชภัทร ปูนมีกิจ. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้นเมืองพัทยา* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- เทพินทร์ พัทธานุกรณ์. (2554). *พฤติกรรมการบริโภคสุรา : ทบทวนองค์ความรู้สถานการณ์ และ
 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องภายใต้โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทยสู่สุขภาพที่ยั่งยืนยาว*. นนทบุรี :
 กระทรวงสาธารณสุข.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2556). *อาชญากรรมการป้องกัน: การควบคุม* (Unpublished Master's
 thesis). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ปาลิตา ปัญญาเสน, ณัชชา เขตกัน, อารีญา คำไทย และ วสุนธรา รตโนภาส. (2562). *พฤติกรรมการ
 เที่ยวสถานบันเทิงและความเสี่ยงต่อสุขภาพของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 กำแพงเพชร* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525* (พิมพ์ครั้งที่ 6).
 กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- พรบดินทร์ คำป้อ. (2554). *กฎหมายกับสังคม เรื่องการเปลี่ยนแปลงของสังคมกับกฎหมายใน
 ปัจจุบัน* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551. สืบค้นจาก
<https://ddc.moph.go.th/uploads/ckeditor/c74d97b01eae257e44aa9d5bade97baf/files/>
 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551. (2561). สืบค้นจาก
<http://old.ddc.moph.go.th/law/showimg5.php?id=77>
- พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล. (2555). *มนุษย์กับสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัทยา สายหู (2554). *กลไกของสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โมไนย แมนสรวงรัตน์. (2553). *พฤติกรรมการเที่ยวผับของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*
 (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, กรุงเทพฯ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- รณางค์ ลานขามป้อม. (2554). *สถาบันทางสังคม*. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/khunraphin2/extra-credit/sthabanthangsangkham>
- ราชกิจจานุเบกษา. (2547). *พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2546*. เล่ม 121, ตอน 6ก หน้า 1-9. 12 มกราคม 2547.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580)*. เล่ม 135 ตอนที่ 86 ก. หน้า 1 วันที่ 13 ตุลาคม 2561.
- วรรณรา ชื่นวัฒนา, นิภาวรรณ คำแสน และธณฤทธิ แก้วรากมุก. (2558). พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่จังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 7(1), 1-9.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2552). *สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2553). *ข่าว ศวส*. สืบค้นจาก <http://cas.or.th/cas/>
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2550). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการควบคุมทางสังคม : กระบวนการยุติธรรมชุมชน. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 24(1), 18-32.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2534). *ทฤษฎีสังคมวิทยา*. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาคร สมเสริฐ. (2009). การกระทำทางสังคมในฐานะวิถีแห่งการสร้างการยอมรับ: บทสำรวจแนวคิดทางสังคมวิทยา. *Panyapiwat Journal*, 1(1), 110-126. Retrieved from <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/11968>
- สำนักข่าวไทย. (2557). *ตรวจสอบสถิติ*. สืบค้นจาก <http://www.tna.mcot.net>
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2561). *มัลติมีเดีย*. สืบค้นจาก <https://www.thaihealth.or.th/>
- สำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า (สคล.).(2561). *คลังสื่อสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า*. สืบค้นจาก <https://www.stopdrink.com/contacts>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). *สถิติการค้าและราคา*. สืบค้นจาก <http://www.statbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/>
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2558). *กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558*. สืบค้นจาก <https://ddc.moph.go.th/law.php?law=3>
- สุชา จันทน์เอม. (2554). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2539). ตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานที่เหมาะสมสำหรับการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานโครงการและแผนงาน. *วารสารวิจัยการศึกษา*, 6(19), 25-39.
- สุรสิทธิ์ ภูริ โสภณ. (2541). ปัญหาการใช้บริการของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทธุรกิจบันเทิง: แหล่งสถานบันเทิงพัฒนาพงศ์ (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์. (2562). *คาสโนในมุมศีลธรรม*. สืบค้นจาก <https://www.thaipost.net/main/detail/40910>
- อดิฉันท์ บัวภักดี. (2552). *ทฤษฎีการมีส่วนร่วม*. สืบค้นจาก <http://www.titpa.or.th/writer/read>
- อลิศรา ชูชาติ และคณะ. (2558). *อิทธิพลของสื่อที่มีต่อวัยรุ่น* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อลิศรา ชูชาติและคณะ. (2558). *อิทธิพลของสื่อที่มีต่อวัยรุ่น* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อารีย์ สัตย์กุล. (2554). *การศึกษาพฤติกรรมการใช้สถานดิสโก้เทคและปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การใช้สถานดิสโก้เทค ของนักเรียนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- อุทุมพร จามรมาน. (2530). *แบบสอบถาม : การสร้างและการใช้*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bulmer, H. (1969). *Symbolic interactionism*. Englewood Cliffs, N.J., Prentice-Hall [1969] (OCoLC)556525862.
- Carroll, J.M. (1980). *The British Psychological Society*. Retrieved from <https://bpspsychub.onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.2044-8295.1980.tb02740.x>
- Comte, A. (2008). *The Division of Labour in Society*. Retrieved from www.baanjomjut.com/library/social_sciences/06.html
- Davidson, R. (1995). *Tourism* (2nd.ed). Singapore. Longman: Group Limited.
- Durkheim, E. (2013). *Trivial Life, Trivial Write*. Retrieved from <https://kaewkamol.wordpress.com/category/anthropology/>
- Goffman, E. (1972). *Relations in Public*. Retrieved from https://books.google.co.th/books/about/Relations_in_Public.html

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Herman, N.J. and Reynolds, L.T. (1994). *Symbolic Interaction : An Introduction to Social Psychology*. Retrieved from <https://courses.lumenlearning.com/alamo-sociology/chapter/reading-symbolic-interactionist-theory/>
- Jeynes, W. H. (2001). The Effects of Recent Parental Divorce on Their Children's Consumption of Alcohol. *Journal of Youth and Adolescence*. Vol.30(3). 305-319.
- Katz, J. & Sokal, L. (2012). *Universal Design for Learning as a Bridge to Inclusion : A Qualitative Report of Student Voices*. Retrieved from <http://education.concordia.ab.ca/inclusionpodcast/>
- Malinowski, B. and Brown, A.R. (1884). *British Social Anthropology*. Retrieved from <https://www.oxfordbibliographies.com/view/document/obo-9780199766567/obo-9780199766567-0096.xml>
- Maslow, A.H. (1954). *Motivation and personality*. New York: Harper and Row.
- Murphey, D., Lamonda, K. H., Carney, J. K, & Duncan, P. (2014). Relationships of a brief measure of youth assets to health-promoting and risk behaviors. *Journal of Adolescent Health*, 34 (3), 184-91.
- Parsons, T. (1977). *The Evolution of Societies by Talcott Parsons*. Englewood Cliffs:Prentice Hall.
- Sokol-Katz, J., Dunham, R., & Zimmerman, R. (1997). Family structure versus parental attachment in controlling adolescent deviant behavior: A social control model. *Adolescence*, 32(125), 199-215.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	สุภัทสรมา ไมทอง
วัน เดือน ปีเกิด	6 กันยายน 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร, 2549 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, 2563
ที่อยู่ปัจจุบัน	27 / 71 ตำบลประชาธิปไตย อำเภอนฤมิตร จังหวัดปทุมธานี 12130
ตำแหน่งปัจจุบัน	ฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์ สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ

